

Lied 1

Halleluja, lof zij het Lam,
die onze zonden op zich nam;
wiens bloed ons heeft geheiligd,
die dood geweest is, en Hij leeft,
die 't volk, dat Hij ontzondigd heeft,
in eeuwigheid beveiligt.

Lied 2

1 Tot U, Heer Jezus, voert mijn baan;
ik ga getroost; het uur zal slaan,
dat ik aan 't eind ben van mijn reize.
Hier heb ik niets dan U, o Heer.
Gij waakt als herder trouw en teer;
och, dat mijn hart uw liefde prijze.
Eens vloot uw bloed, het vloot voor mij;
Heer Jezus, wie heeft lief als Gij?

2 Door U, Heer Jezus, is mijn heil;
Gij hadt voor mij uw leven veil,
en hebt m' een heerlijk lot beschoren.
Niets dat mij ooit voldoening gaf,
als Gij niet waart mijn steun en staf;
niets kan mij buiten U bekoren.
Door U is al mijn troost in smart,
door U rust ik aan 't vaderhart.

3 Met U zet ik, door niets gestoord,
in deez' woestijn mijn wandel voort,
waarin ook Gij geen rust kon vinden.
Wacht mij dan soms een harde strijd,
'k weet, dat G' een trouwe helper zijt
uit alle nood, voor al uw vrinden.
O Heer, geef toch dit ene mij,
dat ik steeds wandel aan uw zij!

4 Voor U mag slechts mijn harte slaan,
want Gij hebt aan het kruis voldaan;
Gij hebt het leven mij verworven.
Van zond' en dood ben ik bevrijd,
en tot uw zaal'ge dienst gewijd;
ik leef, omdat Gij zijt gestorven.
O, welk een heil, wat zaligheid,
'k ben dra bij U in heerlijkheid.

5 Bij U is mij een plaats bereid,
waar mij een eeuw'ge rust verbeidt;
bij U is alle strijd volstreden.
Daar zal 'k uw heerlijk aanschijn zien,
daar eeuwig U mijn hulde bien,
volmaakter dan ooit hier beneden.
'k Zal dan verheerlijkt zijn als Gij,
en juichen in der heil'gen rei.

Lied 3

- 1 Daar boven in de hemel,
ver van het aards gewemel,
is Jezus, onze Heer.
Zijn hand zal ons geleiden,
Hij ging ons plaats bereiden,
en komt dra tot ons weer.
- 2 O, welk een zalig leven
heeft Hij ons toch gegeven
reeds hier in deez' woestijn.
Maar boven al ons denken
zal Hij ons eenmaal schenken,
als we eeuwig bij Hem zijn.
- 3 Daar zal het heerlijk wezen,
daar is geen smart te vrezen,
daar is geen scheiding meer.
Daar wordt geen twist gevonden,
daar zijn wij saam verbonden
in Jezus, onze Heer.
- 4 Daar is geen strijd te strijden,
daar kent men slechts verblijden
en heerlijkheid en eer.
Daar zullen we eeuwig wonen,
daar werpen we onze kronen,
aan Jezus' voeten neer.
- 5 Daarboven in de hemel,
ver van het aards gewemel,
is Jezus, onze Heer.
Haast zal Hij aan de zijnen
in heerlijkheid verschijnen;
ja, Hij komt spoedig weer.

Lied 4

- 1 Waar is een God, aan U gelijk,
vol liefde, vol genade
die ons, gezonken in het slijk,
met gunsten overlaadde?
De zondemacht
week voor uw kracht.
U gaf uw eengeboor'ne
tot redding van verloor'nen.
- 2 Waar is een God, aan U gelijk?
Wie kan uw liefde peilen?
Uw Zoon verliet het hemelrijk,
en wou op aard' verwijlen.
Gerechtigheid
werd ons bereid;
verlossing, licht en leven
werd ons in Hem gegeven.
- 3 Waar is een God, aan U gelijk,
zo waard te zijn geprezen,
die door zo menig liefdeblijk
ons uitlokt U te vrezen?
Uw Geest, o Heer,
zond U ons neer,
door wie wij in U roemen,
U Abba, Vader, noemen.

Lied 5

- 1 Looft de Heer, Hij is de liefde;
Hij verlaat de zijnen niet;
wat ons harte hier ook grieve,
Hij is 't voorwerp van ons lied.
- 2 Looft de Heer, Hij schonk ons vrede,
heeft in Jezus ons gericht;
Hij verhoort der zijnen bede;
vriend'lijk straalt zijn aangezicht.
- 3 Looft de Heer, zo vol genade,
vol van waarheid, kracht en licht;
Hij slaat ons in liefde gade;
vriend'lijk straalt zijn aangezicht.
- 4 Looft de Heer, prijst zijne trouwe,
nee, zijn volk verlaat Hij niet.
Dat een ieder op Hem bouwe;
Hij is 't voorwerp van ons lied.

Lied 6

- 1 Tot uw gedachtenis, getrouwe Heer en Heiland,
hebt U op deze dag ons weder uitgenood;
uw tafel toegericht in 't aanschijn van de vijand,
die tafel, die uw liefde ons bood,
die tafel, die uw liefde ons bood.
- 2 Zie ons dan hier vergaard en van uw trouwe zeker;
totdat U, Here, komt, verkondigen we uw dood,
en breken wij het brood en ledigen de beker,
die U ons in uw liefde bood,
die U ons in uw liefde bood.

Lied 7

- 1 Wie kan U naar waarde loven,
grote God van eeuwigheid!
Wat op aard' is en daarboven,
alles is door U bereid.
Gij, Gij zijt de lofzang waard;
zalig, wie U looft op aard'!
- 2 Wie kan uw gena doorgronden,
uwe liefde en uwe trouw,
die uw Zoon voor onze zonden
in de kruisdood geven wou!
Gij spraakt van de schuld ons vrij,
Vader, wie heeft lief als Gij!

Lied 8

- 1 Zaligheid, zaligheid,
als wij, Heer, in U verblijd,
vol vertrouwen tot U naad'ren,
en ons in uw naam vergaad'ren,
waar Gij zelf in 't midden zijt,
waar Gij zelf in 't midden zijt.
- 2 O, hoe zoet, o, hoe zoet,
voor 't gelovig, stil gemoed,
met een rein en vrij geweten
aan uw dis te zijn gezeten,
waar Gij zelf ons noden doet,
waar Gij zelf ons noden doet.
- 3 Heilgenot, heilgenot,
hier ter eer van U, o God,
van uw liefde en trouwe zeker,
bij 't gebruik van brood en beker
steeds te roemen in ons lot,
steeds te roemen in ons lot.

Lied 8

- 1 Zaligheid, zaligheid,
als wij, Heer, in U verblijd,
vol vertrouwen tot U naad'ren,
en ons in uw naam vergaad'ren,
waar Gij zelf in 't midden zijt,
waar Gij zelf in 't midden zijt.
- 2 O, hoe zoet, o, hoe zoet,
voor 't gelovig, stil gemoed,
met een rein en vrij geweten
aan uw dis te zijn gezeten,
waar Gij zelf ons noden doet,
waar Gij zelf ons noden doet.
- 3 Heilgenot, heilgenot,
hier ter eer van U, o God,
van uw liefde en trouwe zeker,
bij 't gebruik van brood en beker
steeds te roemen in ons lot,
steeds te roemen in ons lot.

Lied 9

- 1 Wie vindt er woorden, U te danken;
o Vader, uwe liefde is groot!
Wat zijn hier onze zwakke klanken,
Gij geeft de Zoon ons uit uw schoot.
Gij geeft, o God, uw eengeboor'ne,
voor zondaars stondt G' uw liev'ling af;
voor uwe haters, voor verloor'nen
deedt Gij Hem gaan in dood en graf.
- 2 Nu weten wij, God vol erbarmen,
dat Gij de liefde zelve zijt;
dat wij in uwe vaderarmen
door Christus rusten voor altijd.
In Hem geeft Gij ons 't eeuwig leven,
ja, alles... o, wie mint zo teer!
Een God, die zelfs zijn Zoon kon geven,
onthoudt ons in zijn trouw niets meer.

Lied 10

U, o Jezus, liefd'rijk Heer,
dronk voor ons de kelk des lijdens,
en U gaf ons daarvoor weer
deze beker des bevrijdens;
daarom zijn w' in U verblijd,
loven w' U in eeuwigheid!
Daarom zijn w' in U verblijd,
loven w' U in eeuwigheid!

Lied 11

1 Jezus leeft, Hij overwon!
Wie kan ooit zijn roem verkonden?
Al wat mij verschrikken kon
ligt in Jezus' graf verslonden.
Ja, Hij leeft, ik sterf niet meer,
want mijn leven is de Heer.

2 Jezus leeft, Hij leeft voor mij!
Nooit zal ik verlaten wezen.
Jezus staat mij steeds ter zij;
waarvoor zou ik dan nog vrezen?
Schoon de vijand mij omgeeft,
dit staat vast: mijn Jezus leeft.

3 U, gekroond na bange strijd,
hebt de hemel ingenomen.
O, mijn hart smacht naar de tijd,
dat ik daar bij U zal komen,
om te leven in het licht
van uw Godd'lijk aangezicht.

Lied 12

1 Vriend der vromen,
spoedig komen
wij aan 't eind van onze strijd.
Gij komt weder,
Gij daalt neder.
Als een bruijom, trouw en teder,
leidt Gij ons ter heerlijkheid.

2 Wat verblijden
geeft in 't lijden
ons dit uitzicht, heerlijk schoon:
eens daarboven
U te loven. -
Wie zal ons het voorrecht roven,
dat we eens juichen voor uw troon!

3 Niets heeft waarde
hier op aarde
buiten U, die 't hart bekoort.
Maar te leven
in de dreven,
waar geen leed ons meer doet beven,
dat belooft ons, Heer, uw woord.

4 Aan dit leven
dra ontheven
zult Ge ons eeuw'ge vreugde bien.
En met kronen
zult Ge op tronen
hen, die overwinnen, lonen,
als zij, Heer, uw aanschijn zien.

Lied 13

- 1 Heer Jezus, U zij toegebracht
aanbidding, dank en ere.
U bent mijn leven, lust en kracht,
U bent mijn alles, Here.
U bent des Allerhoogsten Zoon,
en zit nu in uws Vaders troon,
gekroond met macht en ere.
Door U is alle heil op aard';
U bent alleen de lofzang waard;
U prijzen wij, o Here.
- 2 U was zo nederbuigend goed
om op deez' aard' te komen;
U hebt vrijwillig vlees en bloed
voor zondaars aangenomen.
U gaf U zelf als 't offerlam,
dat onze zonden op zich nam,
en werd een vloek op aarde.
O, liefde, zo ondenkbaar groot,
U stierf de smadelijkste dood,
die onze schuld U baarde.
- 3 U, Jezus, zij dan toegebracht
aanbidding, dank en ere.
U bent mijn leven, lust en kracht,
U bent mijn alles, Here.
U bent de bron van eeuw'ge vreugd,
Gods volheid, die het hart verheugt,
de bron van licht en leven.
Dra zal mijn oog U altijd zien,
mijn hart U eeuwig hulde bien,
mijn mond U ere geven.

Lied 14

- 1 Eens zullen wij met Jezus leven;
dan voelt, dan kent men geen verdriet.
Dat uitzicht moet ons nooit begeven;
zij, die geloven, haasten niet.
Niet eeuwig zullen wij slechts hopen,
want spoedig is de tijd vervuld,
dan gaat de hemel voor ons open,
wordt ons zijn heerlijkheid onthuld.
- 2 Nooit kan 't geloof te veel verwachten;
des Heilands woorden zijn gewis.
't Faalt aardse vrienden vaak aan krachten,
maar nooit een vriend als Jezus is.
Wat zou hier ooit zijn macht beperken?
't Heelal staat onder zijn gebied;
en wat zijn liefde wil bewerken,
ontzegt Hem zijn vermogen niet.
- 3 Die hoop moet al ons leed verzachten.
Komt, reisgenoten, 't hoofd omhoog!
Voor hen, die 't heil des Heren wachten,
zijn bergen vlak en zeeën droog.
O zaligheid, niet af te meten,
o vreugd, die alle smart verbant,
daar is de vreemd'lingschap vergeten,
en wij, wij zijn in 't vaderland!

Lied 15

- 1 U, heerlijk hoofd, daar in de heerlijkheid
gekroond met eer en macht,
U ziet nog steeds hier in de aardse strijd
uw bruid, die op U wacht.
Maar zucht zij hier beneden,
uw arm sterkt in de strijd;
en dra is 't al geleden,
en smaakt zij zaligheid.
- 2 Zij wacht U, die haar woning hebt bereid,
en die als bruidegom
haar deel geeft aan uw eigen heerlijkheid
in 't hemels heiligdom.
Niets kan haar zo verblijden
als U, o dierb're Heer.
Och, voer haar uit het lijden;
ja, kom toch spoedig weer.

Lied 16

- 1 Wij komen, Heer, door U genood,
door U verlost van zonden,
om als gedoopten in uw dood
uw liefde te verkonden.
Gij zelf hebt ons deez' dis bereid,
terwijl Gij werdt verraden;
Gij, die aan 't kruis gestorven zijt,
met onze schuld beladen.
- 2 Wij zijn gewassen in uw bloed,
en door uw Geest herboren.
Gij hebt ons - welk een heerlijk goed! -
tot kind'ren Gods verkoren.
Gij schonkt ons Gods gerechtigheid,
wat zou ons nog doen beven?
Eens zult G' ons eer en heerlijkheid
in 't huis uws Vaders geven.
- 3 Dus zitten wij vol blijdschap aan;
Gij gaaft ons brood en beker.
Gij stierft - en Gij zijt opgestaan,
dit maakt ons heil nu zeker.
Uw liefde blijft ons altijd bij,
zij zal ons veilig leiden,
totdat we U in der zaal'gen rei,
daarboven, lof bereiden.

Lied 17

- 1 U wilt tot 't eind der dagen,
naar uw beloftenis,
o Heer, de Vader vragen,
wat hier ons nodig is.
- 2 Verlaat het hoofd de leden?
Vergeet de herder 't lam?
Of Jezus hier beneden,
die Hij tot bruid zich nam?
- 3 Nee, wat ook in dit leven,
Heer Jezus, de uwen treft,
U zult toch nooit begeven,
die 't hart tot U verheft.

Lied 18

- 1 Jezus, bron van ons verblijden,
onze kracht in alle strijd,
zelf bent U door 't bitterst lijden
ingegaan ter heerlijkheid.
Hier, vanuit het aards gedruis,
zien wij U in 't Vaderhuis;
zij de nood dan ook groot,
sterk ons, Heer, tot in de dood,
sterk ons, Heer, tot in de dood.
- 2 U, het hoofd van al uw leden,
bent tot zeeg'nen steeds bereid,
ziet in liefde naar beneden
op al de uwen in de strijd.
En in ieder land en oord
kent U, wie U toebehoort.
Al hun smaad, spot en haat,
voelt U als uw eigen kwaad,
voelt U als uw eigen kwaad.

Lied 19

O schuld'loos Lam, uw offerbloed
delgde onze schuld, Gij droegt de zonden;
wij zijn genezen door uw wonden;
Gij schonkt aan ons het hoogste goed.
Koningen, priesters zijn wij nu.
U, Heer, zij lof en eer gegeven;
Gij schonkt aan ons het eeuwig leven.
Heer, onze God, we aanbidden U.
Amen, amen, Here, amen!

Lied 20

- 1 Uw liefde, o Heer, is zonder perk,
uw gunst is groot als al uw werk;
maar wat ons bovenal verblijdt,
is dat Gij zelf de onze zijt.
- 2 Op 't kruishout storttet Gij uw bloed,
weerstandt de vijand, hoe verwoed;
Gij kocht ons vrij van zonde en dood,
en legde 't Vaderhart ons bloot.
- 3 En als Gij wederkomen zult,
dan eerst wordt onze vreugd' vervuld;
wanneer we uw vriend'lijk aanschijn zien,
en om de troon U hulde bien.
- 4 Kom, Heer, die onze ziel bemint,
in wie uw bruid haar alles vindt.
Kom, liefdevolle bruidegom,
uw bruid verlangt naar U, o kom!

Lied 21

- 1 Ere wordt in Gods gemeente
Jezus' liefde toegebracht.
Hij toch zelf heeft haar verkregen,
Hij is 't Lam, voor haar geslacht.
Als een bruijom trouw en teder
voert Hij haar de hemel door,
en stelt haar dan aan zijn Vader
zonder vlek of rimpel voor.
- 2 Ere wordt in Gods gemeente
Jezus' liefde toegebracht.
Nog een ogenblik van smarte,
en Hij leidt haar door zijn kracht
in de woningen des levens,
in de glorie van haar Heer;
en ze aanbidt in eeuw'ge vreugde
Hem, die waard is lof en eer.
- 3 Ere wordt in Gods gemeente
Jezus dankbaar toegebracht.
Lof zij Hem, die haar zo liefheeft,
alles voor haar heeft volbracht.
Op zijn hart draagt Hij de zijnen;
dra komt Hij ons tegemoet;
en Hij vinde ons gans vrijmoedig
in zijn eeuwig zaal'ge stoet.

Lied 22

- 1 O, hoe onuitspreek'lijk heerlijk
zal het in de hemel zijn.
Wat toch is er meer begeerlijk,
dan bij U, o Heer, te zijn?
- 2 Vrij van zonde, vrij van lijden,
zien we U daar in majesteit;
eeuwig zullen we ons verblijden,
delen in uw heerlijkheid.
- 3 Ja, daarboven, ja, daarboven,
zal ons aller oog U zien,
zal ons hart U eeuwig loven,
zal de bruid U hulde bien.

Lied 23

- 1 Uw verlossingswerk op aarde
hebt Gij, dierb're Heer, volbracht;
en uw bloed, zo rijk aan waarde,
hebt Ge in 't heiligdom gebracht.
Daar Gij zijt voor ons gestorven,
is het leven ons verworven;
en daar Gij zijt opgestaan,
kunnen wij in vrijheid gaan.
- 2 In Gods heerlijkheid gekomen,
draagt Gij, grote priester vorst,
al de namen van uw vromen
op uw schouders, op uw borst.
Voor hen leeft Gij bij de Vader,
brengt hen 't Vaderhuis steeds nader,
daar Gij de uwen nooit vergeet,
voor hen tussenbeide treedt.
- 3 Dank, aanbidding, lof en ere
zij U eeuwig toegebracht
door het volk, dat Gij, o Here,
hebt verlost uit Satans macht.
Dat het steeds uw liefde roeme,
U zijn een'ge redder noeme;
en zijn dienst, door U gewijd,
Gode zij tot heerlijkheid.

Lied 24

- 1 O dierb're Jezus, vol genade,
vol leven, troost en lieflijkheid;
aanbiddend slaan Gods eng'len gade
de rijkdom uwer heerlijkheid.
En wij zien U, de Mensenzoon,
gezeten in uws Vaders troon.
- 2 Gij zijt ons alles: onze sterkte,
verlossing, wijsheid, licht en kracht.
Wat een der uwen goeds bewerkte,
't werd al door uw gena volbracht;
al wat wij zijn of hebben, Heer,
zij U alleen tot lof en eer.
- 3 Uw trouwe liefde kan niet falen,
zij bracht het leven in de dood;
zij stroomt nu zonder perk of palen,
en troost ons in de grootste nood.
Onthoudt G' ons iets, wij zijn gewis,
dat 't ons tot nut en voordeel is.
- 4 Al zou dan alles ook bezwijken
in deze wereld vol verdriet,
uw liefde zal van ons niet wijken,
en uw genade wankelt niet.
Heer, Gij alleen verheugt ons hart,
met U verdragen we alle smart.

Lied 25

- 1 Dank, o Heer, voor uw genade,
die zo groot een heil ons bracht.
Waar wij gaan, slaat U ons gade,
draagt en steunt ons uwe macht.
U, die dood was, hebt het leven
zelf hernomen, ons gegeven;
ons, eenmaal met schuld belaan,
maar nu met U opgestaan.
- 2 Ja, ons deel is 't eeuwig leven;
thans voor ons geen oordeel meer.
't Hoofd blijmoedig opgeheven
naar de troon van onze Heer.
Weldra zal Hij aan de zijnen,
zonder zonde, weer verschijnen;
dan is volle zaligheid
ons in 't Vaderhuis bereid.

Lied 26

Lof, aanbedding, dank en ere,
macht, wijsheid, heerlijkheid, o Here,
wordt U voor eeuwig toegebracht.
Jezus, redder onzer zielen,
zie ons aanbeddend nederknielen,
o, Lam van God, voor ons geslacht.
U ging voor ons in 't graf,
wies onze zonden af;
alle zonden.
Het is volbracht; zodat wij rein
in de ogen van uw Vader zijn.

Lied 27

- 1 Geen macht der hel kan ons van Jezus Christus scheiden.
Geen wereld, leven, dood, geen strijd, geen moeite of lijden.
Hij heeft ons lief, die Heer, die dood en hel verwon;
Hij, die aan Satan zelf de doodsteek geven kon.
- 2 Nu is ons hart verheugd; Hij bracht ons altegader,
gereinigd door zijn bloed, in de armen van de Vader.
Al onze schuld heeft Hij voor eeuwig weggedaan,
ons uit de dood verlost, ten leven op doen staan.
- 3 O, broeders, laat ons Hem, de overwinnaar, loven.
Verheffen wij vol vreugd' ons hart tot Hem naar boven,
waar Hij gezeten is aan 's Vaders rechterhand,
waar Hij ons allen wacht in 't hemels vaderland.
- 4 Nog slechts een korte tijd, en Jezus zal verschijnen;
dan zien wij Hem vol glans in 't midden van de zijnen,
Hem, die geheel zijn hart aan ons heeft toegewijd,
ons overwinnaars maakt in onze aardse strijd.

Lied 28

- 1 Stil, Heer Jezus, ons verlangen,
U te zien in heerlijkheid.
Wie U wensen aan te hangen,
wachten U met lijdzaamheid.
Ene vreugde doet hen leven,
ene hoop is hun gegeven,
U te zien in heerlijkheid,
U te zien in heerlijkheid.
- 2 Vreemdelingen hier beneden,
vinden ze er geen plaats van rust.
Maar weldra is 't leed geleden,
als U komt, hun hoop, hun lust.
Hier op aard', waar smarten wonen,
ijdelheid en zonde tronen,
vinden zij geen plaats van rust,
vinden zij geen plaats van rust.
- 3 Zien we elkaar, 't is spoedig scheiden;
eenmaal is geen scheiding meer,
want wij mogen U verbeiden,
spoedig komt U tot ons weer.
Alle dingen van de aarde
hebben voor het hart geen waarde,
dat naar U verlangt, o Heer,
dat naar U verlangt, o Heer.
- 4 Ja, U komt - en vrolijk juichend
gaat uw bruid de hemel in;
en van uw gena getuigend,
zijn al de uwen een van zin.
In de zaal'ge rust daarboven
zullen we U verheerlijkt loven,
en U zien in eeuwigheid,
en U zien in eeuwigheid.

Lied 29

- 1 Wee hem, die op deez' aard' vol lijden,
in deez' woestijn vol rouw en smart,
nog immer doolt, van U gescheiden,
geen ruste vond voor 't zondig hart.
Maar zalig hij, die in uw armen,
Heer Jezus, eeuw'ge vrede vond,
die door uws Vaders rijk erbarmen
niet meer als zondaar doolt in 't rond.
- 2 Ja, Heer, wij kunnen vrolijk juichen;
dit voorrecht viel ook ons ten deel.
Wij willen, Heer, voor U ons buigen,
want wij behoren U geheel.
Uw liefde gaf ons eeuw'ge ruste,
zij schonk de vrede aan ons gemoed,
zij richt ons oog naar gindse kustes,
waar zij ons U aanschouwen doet.
- 3 U, Jezus, zocht ons menigmalen,
U klopte telkens bij ons aan; -
maar wij verkozen rond te dwalen
op 's werelds woeste oceaen.
Wij leefden voort in onze zonden,
verwijderd van uw liefd'rijk hart,
door 's werelds macht steeds meer gebonden,
in Satans strik steeds meer verward.
- 4 Maar U verbrak de sterke boeien,
waarin de zonde ons hield gekneld;
U deed uw liefde in ons ontgloeien,
waardoor ons hart van vreugde zwelt.
Uw liefde, o Heer, heeft overwonnen;
zij brak ons trots, onbuigzaam hart.
Voleindig wat U bent begonnen,
en doe ons rusten aan uw hart.

Lied 30

- 1 U alleen, U alleen,
bent mijn rust in tegenheen.
U behoedt mij door genade,
slaat me in trouwe liefde gade,
richt naar 't Vaderhuis mijn schreen,
richt naar 't Vaderhuis mijn schreen.
- 2 Zaligheid, zaligheid,
als mijn ziel U, Heer, verbeidt.
Weldra zal het tijdstip komen,
dat ik, aan deez' aard' ontnomen,
U aanschouw in heerlijkheid,
U aanschouw in heerlijkheid.
- 3 Ja, eerlang, ja, eerlang,
hef ik 't nieuwe lofgezag
met de heiligen, daarboven,
juichend aan om U te loven;
heerlijk klinkt dan ons gezag,
heerlijk klinkt dan ons gezag.
- 4 Wat zal 't zijn, wat zal 't zijn,
daar omhoog bij U te zijn.
Dat mijn hart zich meer verheugde
in 't vooruitzicht van die vreugde:
eenmaal, Heer, bij U te zijn,
eenmaal, Heer, bij U te zijn.

Lied 31

- 1 U, des Vaders eeuw'ge Zoon,
hebt geen eng'len aangenomen;
U bent van uw hemeltrou
tot ons, zondaars, neergekomen.
Onze zonden droeg U, Heer;
nu treft ons geen oordeel meer.
- 2 Vrij verklaard van schuld en straf,
wand'len wij nu hier beneden;
U nam ons de zonden af,
en schonk ons uw zaligheden.
U stierf eens des zondaars dood;
o, wat is uw liefde groot.
- 3 Eeuwig zij U dank gebracht,
Jezus, 's Vaders eengeboor'ne.
Uit des satans boze macht
trok uw liefde ons, diep verloor'nen.
Onze ziele looft U, Heer,
U komt toe de lof en eer.

Lied 32

- 1 Vertrouwt, Heer Jezus, onze harten
steeds door uw Geest, die in ons woont;
dan gaan wij blij door strijd en smarten
naar 't land, waar U de pelgrim loont.
Uw liefde doe ons meer verlangen
bij U te zijn in heerlijkheid.
Kom dan, o Heer, kom ons ontvangen;
uw komst toch eindigt alle strijd.
- 2 Wat zalig lot, U eens te aanschouwen,
daar in uws Vaders heerlijkheid;
U - vaste rots van ons vertrouwen,
U - oorzaak onzer zaligheid.
Hoe zalig is 't U aan te hangen,
en U te volgen te allen tijd'.
Kom dan, o Heer, kom ons ontvangen;
uw komst toch eindigt alle strijd.
- 3 Ja, kom, zo roepen thans de zijnen
hier van hun aardse pelgrimsbaan.
Dan zal elk leed voor ons verdwijnen,
als wij, Heer Jezus, tot U gaan.
O Heiland, kom, stil ons verlangen,
voleindig onze zaligheid.
Ja, kom, o Heer, kom ons ontvangen,
uw komst toch eindigt alle strijd!

Lied 33

- 1 O God, die ons zo teder mint
als onze trouwe Vader,
meer dan een moeder voor haar kind,
zorgt Gij voor ons te gader.
Niets, trouwe Heer,
ontbreekt ons meer,
nu wij U Vader noemen,
en in uw liefde roemen.
- 2 Wat hebt Gij niet voor ons gedaan
tot ons geluk en leven.
Gij hebt voor ons - met schuld belaan -
uw eigen Zoon gegeven.
Gij, die bereid
voor zondaars zijt,
wat zou U nog verhind'ren
te zorgen voor uw kind'ren.
- 3 Gij hebt ons lief, Gij mint ons teer,
o, voorwerp onzer zangen.
Wat kan het harte, trouwe Heer,
nog buiten U verlangen?
Gij hoort het kind,
door U bemind,
met kinderlijk geloven
U als de Vader loven.

Lied 34

- 1 Liefde, die voor mij wou lijden,
en aan 't kruishout voor mij stierf;
liefde, die voor mij wou strijden,
vrede en vreugde mij verwierf;
liefde, U zij roem alom,
hier, en eens in 't heiligdom.
- 2 Liefde, U bent licht en leven;
tot de Vader bracht U mij.
U wou in de dood U geven,
en U kocht mij eeuwig vrij.
Liefde, U zij roem alom,
hier, en eens in 't heiligdom.
- 3 Liefde, U zult mij behoeden,
U, zo vriend'lijk en zo mild.
Laat dan Satan om mij woeden,
U bent zelf mijn steun en schild.
Liefde, U zij roem alom,
hier, en eens in 't heiligdom.
- 4 Liefde, die mij zal bekleden
en - ontruikt aan deze tijd -
mij in alle eeuwicheden
toeien zal met heerlijkheid,
liefde, U zij roem alom,
hier, en eens in 't heiligdom.

Lied 35

- 1 Jezus is de weg, die zondaars,
wand'lend op het brede pad,
leidt uit 's werelds bange doolhof
naar de heil'ge hemelstad.
- 2 Jezus is alleen de waarheid,
beeld van Gods zelfstandigheid;
Hij heeft uit de strik de leugen
ons verduisterd hart bevrijd.
- 3 Jezus is alleen het leven,
't eeuwigblijvend woord van God,
dat in 't hart van dode zondaars
leven wekt en heilgenot.
- 4 Jezus is het brood des levens,
uit de hemel neergedaald;
Hij schenkt aan de ziele voedsel,
waar geen and're spijs bij haalt.
- 5 Jezus is de deur der schapen;
wie door Hem naar binnen treedt,
vindt bij Hem getrouw bescherming
tegen ieder dreigend leed.
- 6 Jezus is de rots der eeuwen,
die geen wank'len vreest of val;
die, wat hier bezwijkt, Gods kind'ren
tot een toevlucht wezen zal.

Lied 36

- 1 O Man van smart, dat ieder voor U kniel',
Gij droegt geheel de krankheid onzer ziel.
't Was onze smart, die op uw schedel viel;
ons overtreden
heeft U verwond; om de ongerechtigheden,
door ons begaan,
zijt Ge in dit leed gekomen.
De straf, die ons de vrede toe doet stromen,
die naamt Gij aan.
- 2 't Is heil, wat uw verbrijz'ling ons verkondt;
uw striemen zijn genezing onzer wond;
wij dwaalden als verloren schapen rond
op eigen paden;
de Heer heeft U met onze last beladen;
Gij hebt geboet.
Niet Gij, wij waren schuldig;
maar Gij, Gij storttet willig en geduldig
uw kostbaar bloed.
- 3 Gelijk een lam, dat stil ter slachtbank gaat,
gelijk een schaap zich zwijgend scheren laat,
zo deedt Ge uw mond niet open onder 't kwaad
U overkomen.
God heeft U uit het oordeel weggenomen,
toen Ge elke toog
zijns bekers hadt gedronken,
en 't zondig volk gerechtigheid geschonken
in 's Heren oog.
- 4 O Heiland, zo gefolterd voor mijn kwaad,
o Heil'ge, om mijn schande zo gesmaad,
wat spruit er uit uw graf een heerlijk zaad
van eeuwig leven.
Hoe veler ziel heeft U uw God gegeven
voor de eeuwigheid,
om de eeuwige eer te delen,
- U, die U tot een offer gaaft voor velen, -
bij Hem bereid.

Lied 37

- 1 U, Heer Jezus, bent ons leven,
onze vrede, U alleen.
U hebt ons uw Geest gegeven
tot een leidsman hier beneen.
Voor ons heil bent U gestorven,
hebt ons gans voor U verworven;
uwe liefde wankelt niet,
uwe liefde wankelt niet.
- 2 Hoeveel smart hebt U verdragen,
hoeveel tranen hier geweend.
Alles, wat wij moesten dragen,
lag op U, o Heer, vereend.
Door uw bloed zijn wij beveiligd,
tot uw zaal'ge dienst geheiligd.
Uwe liefde wankelt niet,
Uwe liefde wankelt niet.
- 3 Ja, uw onvermoeide liefde
bracht de ziele vrede toe;
zij nam weg al wat ons griefde,
straalt ons uit de hemel toe.
Uwe vreugd' bestaat in zeeg'nen,
zacht een ieder te bejeeg'nen.
Uwe liefde wankelt niet,
Uwe liefde wankelt niet.
- 4 Gaan wij thans door moeite en lijden,
uwe liefde staat ons bij.
Zien wij hier ook alles scheiden,
U blijft, Heer, aan onze zij.
En wanneer U zult verschijnen,
zal het leed voor ons verdwijnen.
Uwe liefde wankelt niet,
Uwe liefde wankelt niet.

Lied 38

- 1 Naar 't Vaderhuis,
'k ben vreemd'ling hier op aarde.
Geen woning vind ik hier, noch iets van waarde.
Geen blijdschap vind ik meer in 't aards gedruis.
Naar 't Vaderhuis!
- 2 Naar 't Vaderhuis,
mijn Jezus zal mij leiden
door deez' woestijn, waar ik Hem zal verbeiden,
tot ik Hem loof bij 't hemels harpgeruis.
Naar 't Vaderhuis!
- 3 Naar 't Vaderhuis,
daar zal ik eeuwig rusten
aan Jezus' hart, hier kan mij niets meer lusten.
Waar Jezus woont, daar is mijn waar tehuis.
Naar 't Vaderhuis!
- 4 Naar 't Vaderhuis,
dra is de strijd volstreden.
Getroost, mijn ziel, straks is het leed geleden!
Een oogwenk slechts - de kroon volgt op het kruis.
Naar 't Vaderhuis!
- 5 Naar 't Vaderhuis,
daar in der heil'gen midden
zie ik het Lam - daar zal ik Hem aanbidden.
Daar is mijn plaats, hoe ook de vijand bruis'.
Naar 't Vaderhuis!

Lied 39

- 1 O, welk een Heiland zijt Gij, Heer;
in 't zondaarshart daalt ruste neer,
die niemand kan doorgronden.
Een diepte van barmhartigheid
verslindt een zee van bange strijd;
Gij stierft voor onze zonden.
Ja, Gij maakt vrij, halleluja, halleluja!
Van de zonde slavernij zijn wij ontbonden.
- 2 Volzaal'ge, trouwe Vredevorst,
wel hebt Gij naar het heil gedorst,
naar 't heil van het verloor'ne.
Uw bloed vloot eens op Golgotha,
Gij stierft voor ons, ja, amen, ja,
Gij, 's Vaders eengeboor'ne.
Jezus Christus heeft het leven ons gegeven;
hier beneden gaf Hij ons zijn zaal'ge vrede.
- 3 Gij schonkt ons Gods gerechtigheid.
Hoe wordt een ieders hart verblijd
van wie U toebehoren.
Gij hebt het grote werk volbracht,
Gij zijt voor onze schuld geslacht,
niets kan ons heil verstoren.
Vreugde, vreugde, halleluja, halleluja!
Eens daarboven zullen wij U eeuwig loven.

Lied 40

- 1 Wat ook het oog aanschouw' beneden,
't is de verderfenis nabij;
de ganze schepping zucht naar vrede,
onze openbaring maakt haar vrij.
Wij zuchten mee, zien vol verlangen
naar U, o dierb're Jezus, uit.
Reeds hebben wij de Geest ontvangen,
die met ons roept: "Kom tot uw bruid!"

- 2 Door U, Heer Jezus, is het leven,
de onsterf'lijkheid aan 't licht gebracht;
U zult ons eens met eer omgeven,
U deelt met ons uw troon en macht.
Is 't vaderhuis dra onze woning,
dan zullen wij U zelf daar zien.
Daar vindt uw liefde haar bekroning
als wij U eeuwig hulde bien.

- 3 Die hope kan alleen ons geven
volharding in de aardse strijd.
Mocht onze blik steeds zijn geheven
tot U, o Heer der heerlijkheid.
Versterk toch ons geloofsvertrouwen;
U gaf uw Geest als onderpand;
't geloof verwissel' in aanschouwen,
Heer Jezus, doe uw woord gestand.

Lied 41

- 1 Rust, mijn ziel, wat zou u kwellen
of ontstellen?
Is dan God uw Vader niet?
Hoort Hij niet naar Jezus' bede?
Is zijn vrede
u niet meer dan al 't verdriet?
- 2 Heeft zijn Zoon voor u zijn leven
niet gegeven?
Woont zijn Geest niet in uw hart?
Zou Hij uw belang niet weten,
u vergeten,
u verlaten in uw smart?
- 3 Heeft Hij niet in vele noden
hulp geboden?
God is goed, ja God alleen.
Nimmer is zijn trouw bezwaken,
ze is gebleken,
als het u onmoog'lijk scheen.
- 4 Wie kon ooit zijn macht beperken?
God kan werken
alles wat zijn wijsheid wil;
Hij is machtig, uw ontfermer,
uw beschermer;
als Hij spreekt, zijn stormen stil.
- 5 Is u de uitkomst nog verborgen,
werp uw zorgen
op de Heer; want Hij is goed.
Hij zal raad en hulpe geven;
wil niet beven,
wat u op deez' aard' ontmoet.
- 6 Hoop op zijn beloftenissen.
Niets zal missen,
wat Gods Woord u heeft beloofd;
wat Gods liefde goed zal keuren
zal gebeuren;
volg dan zwijgend, en geloof.
- 7 Jezus bidt, dat ge uw verlangen
moogt ontvangen,
als 't u nuttig wezen zou.
Geeft God niet naar uw begeren,
't mag u leren
rusten in zijn Vadertrouw.

Lied 42

- 1 Werp zorgen en smart
aan 't minnende hart
van God, onze zorgende Vader.
- 2 Als kommer u kwelt,
als angst u beknelt,
brengt lijden zijn harte u nader.
- 3 Hij weet wat gij lijdt,
hoe macht'loos gij zijt,
en opent u zeeg'nend zijn armen.
- 4 Wie is Hem gelijk,
zo mild en zo rijk
aan liefde, gena en erbarmen.
- 5 Is 't nacht om u heen,
Hij richt uwe schreen,
en zendt u zijn licht op uw wegen.
- 6 Geen wens blijft ons meer,
dan daar bij de Heer
te leven bij stromen van zegen.

Lied 43

- 1 U bent, o Heer, mijn licht;
op U alleen vertrouwt mijn hart.
't Geloof houdt steeds in vreugd en smart
het oog op U gericht.
U leidt mij wonderbaar.
Word ik verzocht in nood en strijd,
U bent mijn helper te allen tijd',
mijn toevlucht in gevaar.
- 2 Ik weet, dat U mij mint;
U bent mij overal nabij;
U ondersteunt en zegent mij,
verzorgt mij als uw kind.
'k Vertrouw me aan U geheel,
want U, o Here, kent mijn strijd,
bewaart mij in verzoekingstijd;
U bent mijn eeuwig deel.
- 3 In deze woestenij
vindt mijne ziele nergens rust;
't geloof ziet reeds de hemelkust,
daar wacht U, Heiland, mij.
Haast is mijn strijd gestreen;
haast zal ik in de hemelhof
U brengen dank, aanbidding, lof,
die U behoort alleen.

Lied 44

- 1 O bruid des Lams, ontwaak, ontwaak!
O bruid, houd u bereid;
want Christus komt, uw bruidegom,
de hoop der heerlijkheid.
- 2 Haast is de bange nacht voorbij,
haast breekt de morgen door;
uw Jezus komt, en zijne stem
klinkt lieflijk u in 't oor.
- 3 Hij komt, - want o, zijn brandend hart
verdraagt geen scheiding meer.
Hij komt, - en deelt met u zijn vreugd',
zijn heerlijkheid en eer.
- 4 Deez' aard', toneel van al zijn strijd,
die Hem geen vreugd' kon bien,
zal spoedig op de koningstroon
de Heer der heren zien.
- 5 Ook u zult heersen - Jezus wil
voor zich alleen geen kroon;
deze aarde zal de bruid des Lams
zien zitten op de troon.
- 6 Zijn kroon, zijn eer - 't is alles uw,
o bruid, wees blij te moe.
Maar meer dan alle heerlijkheid:
Hij zelf behoort u toe.

Lied 45

- 1 Gij, trouwe Heer,
Gij zijt mijn goede Herder.
Uw sterke hand
geleidt mij altijd verder
op 't donker pad in 't vreemde land.
- 2 Gij leidt, o Heer,
uit deze dorre heide
mij door uw Geest
in vette, groene weide,
zodat ik wandel onbevreesd.
- 3 Gij drenkt mij, Heer,
als hitte en dorst mij kwellen.
Mijn bron zijt Gij;
al uwe levenswellen,
zij springen eeuwig - ook voor mij.
- 4 Als Gij gebiedt,
moet elke storm bedaren.
Ja, Gij staat mij
in allerlei gevaren
als trouwe helper steeds ter zij.
- 5 Gij zijt mijn deel,
aan U behoort mijn harte.
Gij zalft mijn hoofd;
Gij lenigt ied're smarte,
en schenkt mij 't heil, door U beloofd.

Lied 46

- 1 U, Jezus, zij de lof, U, die uit hoger kringen
ons leerde het gezang der vrijgekochten zingen;
U, die op onze weg uw trouw en liefde toont,
en met het volle heil er 't einde van bekroont.
- 2 Als kind'ren van de toorn, verstoken van Gods leven,
ontging ons steeds de rust in 's werelds duist're dreven;
ver van uw aangezicht, ver van uw liefd'rijk hart,
werd ons gemoed steeds meer in zonde en schuld verward.
- 3 Maar U verscheen om ons van boeien te bevrijden,
U wilde 't angstig hart uw vrede en rust bereiden.
Uw woord verkondigde ons, o goedheid zonder peil,
dat ons voor eeuwig werd uw Geest, uw vree, uw heil.
- 4 Volzaal'ge Vrededorst, doe ons toch niets begeren,
dan uwe liefde en trouw op aarde te vereren.
Leer ons dan zoeken, Heer, de dingen van omhoog,
bedenken met ons hart wat goed is in uw oog.

Lied 47

- 1 Dank, aanbidding, lof en ere
komt U toe, o bruidegom.
Vrede en vreugde schenkt Gij, Here,
nu Gij zijt in 't heiligdom.
IJdel is de vreugd' der aarde;
alles wat de wereld geeft
heeft voor 't hart geen enk'le waarde,
dat voor U, o Heiland, leeft.
- 2 Duister is het om ons henen,
dor en woest, waar 't oog ook dwaalt;
maar uw licht heeft ons beschenen
en ons duister hart bestraald.
Reeds van ver zien wij de kusten,
waar geen nacht meer wezen zal;
waar wij eeuwig zullen rusten,
heersend over 't groot heelal.
- 3 Daar, o Heer, stilt Ge alle smarten,
droogt Gij ied're lijdenstraan;
vreugd' vervult daar onze harten,
als we om U verheerlijkt staan.
De aard', waarop Gij hebt geleden,
en waarop wij lijden nu,
ziet U op de wolken treden
met uw heil'gen, een met U.
- 4 Troon en scepter, macht en kronen
deelt Gij met uw zaal'ge bruid.
Eeuwig zal zij bij U wonen;
zij ziet reeds die tijd vooruit.
Uwe volheid daar te aanschouwen,
U te prijzen in haar lied,
U te zien, o haar vertrouwen,
wat een heugelijk verschiet!

Lied 48

- 1 Mijn goede herder bent U, Heer,
U stelt uw leven voor uw schapen.
U doet des nachts mij veilig slapen
en 's morgens wekt uw stem mij weer.
Mij zal geen goede weide ontbreken;
U spijzigt mij met overvloed,
en zachtkens leidt U, Heer, mijn voet
aan stille, verse waterbeken,
die U uit rotsen vloeien doet.
- 2 Hoe wordt door U mijn hart verkwikt;
U bent de sterkte van mijn ziele,
als ik onmachtig nederkniele,
en U genadig nederblijkt.
Niet mij, niet mij, maar U zij de ere,
dat ik hier wandel in uw licht;
uw goedheid heeft mijn voet gericht;
mijn goede herder bent U, Here.
U ondersteunt mij, waar ik zwicht.
- 3 Wees, herder Jezus, wees geloofd,
uw hand is nimmer moe des gevens;
U spijst mij met het brood des levens,
zalft mij met vreugde-olie 't hoofd.
U doet mijn hart uw goedheid smaken
in alles, wat mij hier ontmoet;
mij volgt, mij achterhaalt het goed;
U weet mij, arme, rijk te maken;
het bitt're maakt uw liefde zoet.

Lied 49

- 1 Gij hebt mij lief, getrouwe God en Vader,
meer dan de trouwste vrind.
Gij hebt mij lief, zoals geen teed're moeder
haar zuigeling bemint.
- 2 Ik heb U lief, o God, zo vol genade,
zo goed, zo trouw, zo mild.
Ik heb U lief, U, die het eerst mij minde;
mijn rotssteen en mijn schild.
- 3 Gij hebt mij lief, o bron van eeuw'ge liefde,
bewerker van mijn heil.
Gij hebt mij lief, Gij hadt uw eengeboor'ne
ten offer voor mij veil.
- 4 Ik heb U lief, alleen zal hij nooit wezen,
die U, o God, bemint.
Ik heb U lief, en 't is uw eigen liefde,
die Ge uitstort in uw kind.
- 5 Gij hebt mij lief, Gij hebt mijn duist're ogen
bestraald met Godd'lijk licht.
Gij hebt mij lief, en houdt van uit de hemel
uw oog op mij gericht.
- 6 Ik heb U lief, dat is de lust mijns levens,
behoefte voor mijn hart.
O God mijns heils, doe Gij mij nooit vergeten
uw vriend'lijk vaderhart.

Lied 50

- 1 Wie kan, Heer, uw liefde omvatten?
Wie de waarde van uw bloed?
Wat zijn alle aardse schatten
in het licht van 't hemels goed?
U, Heer Jezus, bent ons deel;
U behoren wij geheel.
- 2 Eeuwig kunnen we ons verblijden:
voor ons is geen oordeel meer;
dood noch leven, smaad noch lijden
scheiden ons van U, o Heer.
Loert de vijand van rondom,
eeuwig zijn we uw eigendom.
- 3 U behoort geheel ons leven,
onze lof aan U alleen.
Mochten wij die lof U geven,
en U prijzen met gebeen.
Tot U, na een korte tijd,
ons verplaatst in heerlijkheid.

Lied 51

- 1 Blijf, Heer, op onze wegen
ons bij met uw gena;
dan smaakt het harte zegen,
hoe 't hier beneen ook ga.
- 2 En wordt ons hier beneden
de strijd ook wel eens zwaar,
schraag onze wank'le schreden,
behoed ons in gevaar.
- 3 Als Satan ons wil schaden,
de wereld ons bespot,
geen nood, al onze paden
zijn in uw hand, o God.
- 4 Dit geeft ons moed en krachten;
dit sterkt ons in de strijd;
dit geeft in donk're nachten
ons licht en zaligheid.

Lied 52

- 1 Waar is onze schuld gebleven?
Christus heeft voor ons geboet.
Onze vrijbrief, lang geschreven,
is verzegeld met zijn bloed.
Wij zijn leden
hier beneden
van ons hoofd, dat boven is.
Hij heeft ons de weg bereid
naar des hemels heerlijkheid.
- 2 Wie zal ons nog schuldig heten,
nu, met eer en heerlijkheid,
Jezus Christus is gezeten
op de troon, voor Hem bereid?
In Hem heilig,
zijn wij veilig.
Niets, dat van zijn liefde ons scheidt.
Nu het Lam zit op de troon,
rooft ons niemand onze kroon.
- 3 Wil ons, Heer, genadig leiden,
ons, uw duurgekochte schaar;
leer ons uwe hulp verbeiden,
tot U opzien in gevaar.
Is dan 't leven
ook doorweven
van beproeving, strijd en nood -
eenmaal komt Ge in majesteit,
en schenkt ons uw heerlijkheid.

Lied 53

- 1 'k Verlang naar U!
U draagt mij in uw armen,
U wilt in nood U over mij erbarmen.
U, trouwe Jezus, zorgt - wat vrees ik nu?
'k Verlang naar U!
'k Verlang naar U!
- 2 'k Verlang naar U!
'k Zal lofgezangen zingen,
als strijd en angst en moeite mij omringen.
U, trouwe Jezus, zorgt - wat vrees ik nu?
'k Verlang naar U!
'k Verlang naar U!
- 3 'k Verlang naar U!
Als niemand hulp kan bieden,
de vijand mij vervolgt, en ik moet vlieden.
U, trouwe Jezus, zorgt - wat vrees ik nu?
'k Verlang naar U!
'k Verlang naar U!
- 4 'k Verlang naar U!
De strijd is dra volstreden,
ik ben getroost, het leed is haast geleden.
U, trouwe Jezus, zorgt - wat vrees ik nu?
'k Verlang naar U!
'k Verlang naar U!

Lied 54

- 1 Jezus Christus, onze Heer,
daalde van de hemel neer,
om aan 't kruis voor ons te sterven,
ons de hemel te verwerven.
- 2 Hij kwam van zijns Vaders troon,
en Hij koos deez' aard' ter woon,
om aan ons, die zondaars waren,
hier zijn Vader te verklaren.
- 3 Als een Heiland, trouw en goed,
stortte Hij zijn kostbaar bloed,
om dit bij zijn God te brengen
en ons daarmee te besprengen.
- 4 Ja, Hij daalde in 't graf ter neer,
Hij, der eng'len opperheer,
om des satans macht te binden
en de dood gans te verslinden.
- 5 Maar triomf, halleluja,
looft zijn kracht en zijn gena!
't Graf moest zijne prooi aan 't leven,
de verwinnaar wedergeven.
- 6 Ja, de Heer is opgestaan,
heft een blijde lofzang aan!
Door zijn Geest heeft Hij het leven
ook aan onze ziel gegeven.
- 7 Nu gevoelt ons hart zich vrij,
wij zijn opgestaan als Hij;
vrij van zonden, angst en zorgen,
leven wij in Hem geborgen.

Lied 55

- 1 Uw dis, o Heer, geeft ons van uwe trouw de panden,
spreekt van uw dood aan 't kruis en uw verzoeningsbloed.
Geen bange vrees knelt ons nu meer in hare banden.
Hoe is het hier ons harte goed!
- 2 Dit brood en deze kelk, die Gij ons hebt gegeven,
getuigen van uw dood en van uw toekomst, Heer.
Zij spreken tot ons hart hier in dit pelgrimsleven:
getroost, de zonden zijn niet meer.
- 3 De voorhang is gescheurd, de hemel is nu open;
het leven in het licht is thans ons eeuwig lot.
De toorn, die op ons was, is op U aangelopen;
uw liefde is groot, o Lam van God!
- 4 Uw werk is nu volbracht, Gij hebt uw bloed gedragen
in 't heiligdom, waar Ge onze Hogepriester zijt
en altijd voor ons bidt, Gij, 's Vaders welbehagen,
tot we ingaan in de heerlijkheid.

Lied 56

- 1 U loof ik, Heer, alleen;
want in de hemel en op aard'
is niemand mijne lofzang waard,
mijn lied'ren en gebeen.
U bent mijn erekleed,
mijn roem, de kracht, die mij hier sterkt,
die al wat goed is, in mij werkt,
mijn toevlucht in het leed.
- 2 U gaf mij, Heer, uw Geest;
die leidt mij trouw door deez' woestijn,
waar Hij mijn trooster steeds wil zijn;
dus ben ik onbevreesd.
Geen wees ben ik nu meer;
U gaf Hem mij als onderpand,
dat ik mijn erf'nis uit uw hand
ontvangen zal, o Heer.
- 3 En stormt het om mij heen,
dan is mijn steun uw herdersstaf,
dan wendt U zelf de vijand af;
ja, dat kunt U alleen.
En al het goed der aard'
bevredigt nu mijn hart niet meer;
ik heb aan U genoeg, o Heer,
U bent mij alles waard.
- 4 Ja, U bent steeds mijn deel;
van uwe liefde scheidt geen dood,
geen droefheid, angst, vervolging, nood;
'k verlaat me op U geheel.
U, Jezus, richt mijn schreen.
Ik ben getroost in 't vreemde land.
Niets rukt mij, Heer, uit uwe hand;
'k vertrouw op U alleen.

Lied 57

- 1 Heb dank, o Heer, want goud en schatten,
en pracht en schoonheid dezer aard',
al wat de wereld kan bevatten,
is 't hart, dat U behoort, niets waard.
- 2 U, Jezus, bent mij meer dan schatten:
U bent mijn lust, mijn enig goed;
U gaf - wie kan uw liefde omvatten? -
voor zondaars zelfs uw kostbaar bloed.
- 3 U bent alleen mijn licht en leven,
de waarheid zelf, het eeuw'ge woord;
die immer mij uw hulp wilt geven,
en mijn gebeden altijd hoort.
- 4 Uw rijkdom is niet te doorgronden,
uw trouw, Heer Jezus, wankelt niet;
al wat bij U ooit werd gevonden,
verandert en veroudert niet.
- 5 Dra zal ik in des hemels dreven
genieten uwe heerlijkheid;
zo zij reeds hier mijn ganse leven,
geheel mijn hart, U toegewijd.

Lied 58

- 1 Met U, o Heer, zijn wij gestorven,
en uit de dood weer opgestaan.
De zegepraal hebt U verworven,
en bent de hemel ingegaan.
Verhef ons hart tot U naar boven,
opdat wij U vol vreugde loven.
- 2 Ons leven is met U verborgen,
Heer, bij uw Vader, onze God;
verdwijnt dan, droefheid, angst en zorgen!
Wij juichen in ons heerlijk lot.
Geen enk'le macht kan ons ontroven,
wat U ons hebt bereid daarboven.
- 3 Aan uwe hand wilt U ons leiden
door schaduwen van dood en graf;
U zult ons lafenis bereiden,
vertroost ons door uw stok en staf.
En als U komt, dan zal daarboven
ons blij gezang U eeuwig loven.
- 4 Ja, Christus is voor al de zijnen
verlossing, wijsheid, vreugde en kracht;
zijn licht zal eeuwig hen beschijnen;
voor allen heeft Hij 't al volbracht.
Hij zal in liefde aan ons denken,
en wil aan allen alles schenken.

Lied 59

- 1 Uw aangezicht
geeft vreugde en licht
in droefheid en in smarte.
Gij, Heiland, let
op ons gebed,
vertroost, verkwikt ons harte.
- 2 Almachtig God,
welk zalig lot
te leven door genade!
Gij slaat altijd,
in vreugde of strijd,
met liefde en trouw ons gade.
- 3 Wij heffen 't oog
tot U omhoog,
om uwe hulp te vragen.
Al is de nood
ook nog zo groot,
het licht zal zeker dagen.
- 4 Gij hebt, o Heer,
ons keer op keer
gered uit doodsgedaren.
En zonken wij,
o, dan deedt Gij
opeens de storm bedaren.
- 5 Dus zal ons hart
in vreugde en smart
op uwe liefde bouwen.
Tot U alleen
gaan wij dan heen
met kinderlijk vertrouwen.

Lied 60

- 1 Jezus heeft mijn hand gevat,
en Hij zal mij veilig leiden.
Hij, mijn hulp, mijn grootste schat,
Hij zal nimmer van mij scheiden.
Jezus richt mijn wank'le schreen;
Jezus is mijn troost alleen.
- 2 Ziet mijn ongeloof gevaar,
vrees ik ook des vijands lagen,
Christus is toch altijd daar,
Christus weert des vijands slagen.
U, o Heiland, U alleen
bent mijn troost in tegenheen.
- 3 Klaagt de vijand mij ook aan,
U bent in mijn plaats getreden.
Vangt hij ook met ziften aan,
Christus heeft voor mij gebeden.
U, o Heiland, U alleen
bent mijn troost in tegenheen.
- 4 Uwe liefde kocht mij vrij,
en uw dood schonk mij het leven;
ja, U deed te veel voor mij,
om mij weder prijs te geven.
Zou uw trouw ooit wank'len? Neen.
Dit is, Heer, mijn troost alleen.

Lied 61

- 1 O, geef dat onze harten
toch altijd zijn gericht,
Heer Jezus, op uw smarten,
op 't werk door U verricht.
- 2 U was in nood en plagen,
U werd gehoond, bespot;
U droeg de felste slagen,
U Jezus, Zoon van God.
- 3 U werd van God verlaten,
en ons blijft Hij nabij;
U moest uw leven laten,
wij zijn van sterven vrij.
- 4 U willen wij steeds prijzen,
o Lam, voor ons geslacht.
Eens wordt op schoner wijzen
U 't loflied toegebracht.

Lied 62

Aan Hem, die door zijn bloed ons kocht,
een werk zo heerlijk voor ons wrocht,
zij lof, aanbidding, dank en ere.
Het Lam, voor ons op aard' geslacht,
is waard te ontvangen roem en macht,
en rijkdom, heerlijkheid en ere,
en rijkdom, heerlijkheid en ere.

Lied 63

- 1 U, Heer Jezus, willen wij steeds danken;
uw gena is 't, die ons juichen doet;
U ter ere stijgen onze klanken,
U, Heer Jezus, maakte alles goed.
- 2 Alle zonden zijn voorgoed verdwenen,
en daarboven spreekt voor ons uw bloed.
Waarheid en gena zijn nu verschenen, -
U, Heer Jezus, maakte alles goed.
- 3 Wil de vijand pijlen op ons richten,
maakt ons heil de satan ook verwoed,
vliegen om ons heen zijn felste schichten,
U, Heer Jezus, maakte alles goed.
- 4 Ja, wij kennen, Jezus, uw genade,
die ons hart in vrede rusten doet;
zoekt de vijand hier ook onze schade, -
U, Heer Jezus, maakte alles goed.
- 5 U bent, Heer, een plaats ons gaan bereiden.
Deze hoop versterkt des pelgrims moed;
veilig zal uw Geest ons allen leiden.
U, Heer Jezus, maakte alles goed.
- 6 Dan, dan zal ons hart van vreugde juichen,
als U ons voor eeuwig rusten doet;
dan zal onze knie zich dankend buigen:
U, Heer Jezus, maakte alles goed.

Lied 64

- 1 'k Wil U alles overgeven,
al mijn zorgen, groot en klein;
'k weet, dat Ge in dit korte leven
raad en helper mij zult zijn.
Is de weg ook vol bezwaren,
kan ik nergens uitkomst zien,
zie ik overal gevaren,
uwe hand zal hulpe bien.
- 2 Uwe waarheid kan niet wijken,
daar Gij zelf de waarheid zijt;
uwe liefde niet bezwijken,
daar Gij zelf de liefde zijt.
Gij, Gij zult mij alles schenken,
wat uw heilig woord belooft,
en in liefde mij gedenken;
niets dat mij die troost ontroof.
- 3 Ja, Gij zult mijn hart bewerken,
en mij leiden door uw Geest;
mijn geloof zult Gij versterken,
'k ga mijn weg dus onbevreesd.
Op uw woord kan ik vertrouwen,
alle zorg ontnemt Gij mij;
op U, Jezus, wil ik bouwen,
Gij blijft altijd mij nabij.

Lied 65

- 1 Hoe heerlijk, hoe zalig, God toornt nu niet meer.
Vijandige zondaars verloste de Heer.
Het is volbracht
door 's Heren macht.
De dood is verslonden,
de kerker gebonden,
in Jezus werd heil ons gezonden.
- 2 De troon der genade staat zeker en vast;
U, Heiland, bent daar, en U draagt onze last.
U, Mensenzoon
in 's Vaders troon,
wilt daar voor ons spreken.
Wat ons moog' ontbreken,
in U zijn wij zonder gebreken.
- 3 Haast komt U ons halen, dan maakt U ons vrij,
dus slaat nu ons harte gelukkig en blij.
Uw heil'ge bruid
ziet reeds vooruit
haar hemelse woning,
het feest van haar kroning,
en van al uw strijd de beloning.
- 4 Oneindige liefde, hoe rijk maakt U toch!
U mint ons, o Heiland, wat wensen wij nog?
Wij danken U,
o Heer, reeds nu,
om eenmaal hier boven
U eeuwig te loven.
Geen macht kan dit heil ons ontroven.

Lied 66

- 1 Wij zijn hier in uw naam vergaard,
en knielen, trouwe Heer,
oetmoedig voor U neer.
Ons hart verheft zich hemelwaarts,
om met vereende klanken
te bidden en te danken.
- 2 Als broeders wonen wij hier saam.
Een doelwit, een belang
stemt ons gebed en zang.
Wij buigen, Heer, ons in uw naam
voor Hem, die licht en leven
in U ons heeft gegeven.
- 3 Heer Jezus, die de levenskracht
van 't volk, aan U gewijd,
in druk en voorspoed zijt,
op uw ontferming, trouw en macht
blijft, naar Gods welbehagen,
ons wachtend oog geslagen.

Lied 67

- 1 Niets, Heer, Jezus, vind ik hier beneden,
niets, waar mijne ziele vreugde in vindt;
maar mijn hart is zalig en tevreden,
daar ik weet, hoezeer Gij mij bemint.
- 2 Gij geeft eens voor mij uw dierbaar leven;
aan het kruishout vloot uw bloed voor mij.
Zou ik dan het goed der aard' niet geven
voor een Heiland, Jezus, zoals Gij?
- 3 Wat zou ik op aarde nog verlangen,
daar 'k mijn weg bewandel aan uw hand,
daar ik uw genade heb ontvangen,
en uw Geest mij blijft als onderpand?
- 4 Dierb're Heiland, uwe handen dragen
uit deez' aardse strijd mij in de rust;
zou ik dan nog treurig zijn en klagen,
daar ik reis naar gindse hemelkust?
- 5 Vrolijk kan ik nu mijn weg betreden
met de Heer, zelfs door deez' woestenij;
zaal'ge hoop drijft sneller mijne schreden,
want 't geloof toont reeds de rustplaats mij.

Lied 68

- 1 Jezus bidt nu voor de zijnen;
door 't geloof zien wij op Hem;
nu kan alle zorg verdwijnen,
want de Vader hoort zijn stem.
Naar de hemel opgevaren,
als verwinnaar uit de strijd,
doet Hij elke storm bedaren,
geeft ons rust in eeuwigheid.
- 2 Nooit wordt Hij het bidden moede
voor zijn duurgekochte schaar.
Altijd leidt Hij haar ten goede,
zelfs door moeite en door gevaar.
Ja, nu mag de vijand woeden,
Jezus is ter hulp gereed;
zijn gebed versterkt de moeden;
Hij verstaat ons harteleed.
- 3 Ja, Hij bidt nu voor de zijnen.
O, dat doet ons harte goed!
Wat ons bitter toe mag schijnen,
wordt door dit bewustzijn zoet.
Elke smart helpt Hij ons dragen,
elke strijd kan Hij verstaan,
en Hij hoort ons, als wij klagen,
en met zorgen tot Hem gaan.

Lied 69

- 1 Lieflijk is 't bij U te wonen
in uws Vaders huis, o Heer.
Waar Ge uw lijden zaagt bekronen
met de hoogste macht en eer.
Daar, Heer Jezus, zien we U weder,
daar knielt ieder juichend neder,
daar dient ieder U met lust
in een ongestoorde rust.
- 2 't Sterk verlangen onzer harten
gaat naar 't Vaderhuis omhoog;
daar is droefenis, noch smarte,
daar geen traan meer in het oog.
Wat geen engel uit kon denken,
zult Gij daar aan d' uwen schenken;
daar geeft Gij in eeuwigheid
ongestoorde zaligheid.
- 3 Spoedig zien wij U verschijnen,
voert Ge ons 's Vaders woning in;
daar zal alle leed verdwijnen,
daar zijn we eeuwig een van zin.
Daar is enkel licht en leven,
daar zien we U van glans omgeven,
daar, ontdaan van 't aardse stof,
brengen wij U eeuwig lof.

Lied 70

- 1 Zalig, zalig te geloven,
dat ik Jezus heb tot Heer.
Als mijn Heiland Hem te loven,
lief te hebben, immermeer.
- 2 Hij verbrak de slavenboeien,
Hij gaf rust aan 't moede hart.
Laat de stormen dan maar loeien,
Hij schenkt vrede zelfs in smart.
- 3 Welgemoed en blij te leven,
ook in ramp en tegenspoed,
ja, dat wil de Here geven
aan 't gelovig, stil gemoed.
- 4 Welk een heil is mij beschoren,
voor de hemel toebereid,
door de Vader uitverkoren
tot een eeuw'ge heerlijkheid.
- 5 Eeuwig zal ik mij verblijden,
vrij van zonde, moeite en pijn,
van verdrukking, angst en lijden,
eeuwig zal 'k bij Jezus zijn.

Lied 70

- 1 Zalig, zalig te geloven,
dat ik Jezus heb tot Heer.
Als mijn Heiland Hem te loven,
lief te hebben, immermeer.
- 2 Hij verbrak de slavenboeien,
Hij gaf rust aan 't moede hart.
Laat de stormen dan maar loeien,
Hij schenkt vrede zelfs in smart.
- 3 Welgemoed en blij te leven,
ook in ramp en tegenspoed,
ja, dat wil de Here geven
aan 't gelovig, stil gemoed.
- 4 Welk een heil is mij beschoren,
voor de hemel toebereid,
door de Vader uitverkoren
tot een eeuw'ge heerlijkheid.
- 5 Eeuwig zal ik mij verblijden,
vrij van zonde, moeite en pijn,
van verdrukking, angst en lijden,
eeuwig zal 'k bij Jezus zijn.

Lied 71

Nu vall' alles te voet voor het Lam, dat geslacht werd,
in wiens bloed voor de zijnen de losprijs gebracht werd.
Aller koningen, eng'len en werelden Heer
zij de sterkte, de rijkdom en dankzegging, de eer!

Lied 72

- 1 Zou ik U, o God, niet zingen,
zou ik U mijn dank niet bien,
daar Gij mij in alle dingen
uwe vadertrouw doet zien?
't Is toch liefde, niets dan liefde,
die uw vaderhart beweegt;
liefde, die mij steeds verpleegt.
Gij naamt weg al wat mij griefde.
Ondoorgrond'lijk, zoals Gij,
is uw liefde, o God, voor mij.
- 2 Voor mij, gans en al verloren,
gaaft Gij uw geliefde Zoon.
Door uw Geest ben ik herboren,
die mijn lichaam koos ter woon.
Wie kan wat Gij doet doorgronden?
Wie uw liefde, o God, verstaan,
die Gij mij, met schuld belaan,
door uw Zoon hebt doen verkonden?
Ondoorgrond'lijk, zoals Gij,
is uw liefde, o God, voor mij.

Lied 73

- 1 Jezus, trouwe herder,
uwe macht reikt verder,
dan des vijands macht.
Gij wilt zelf mij steunen;
ik mag op U leunen,
o Gij, held vol kracht.
Wil, o Heer,
steeds meer en meer
uwe kracht in mij doen werken,
mijn geloof versterken.
- 2 Wil, als ik mocht vrezen,
toch mijn sterkte wezen,
dat mij niets verschrikt.
Want in alle stonden
wordt in U gevonden
rust, die mij verkwikt.
Gij, o Heer,
wilt telkens weer
boven bidden, boven denken,
alles aan mij schenken.

Lied 74

- 1 Waar zijn nu, dood, uw macht en scherpe pijlen?
Uw zeis ligt nu verbroken voor altoos.
Gods eigen Zoon, uit dood en graf verreezen,
maakt dood en graf voor eeuwig machteloos.
- 2 Immanuel, Gij hebt der helle poorten
uw macht doen zien, die haar ter neder slaat,
toen Gij de straf des zondaars wildet dragen,
van wie de naam in 't boek des levens staat.
- 3 Voor deze prijs hebt Gij uw bruid verkregen:
Gij gaaft voor haar U-zelf, Heer, in de dood;
voor haar waart Gij in ziele-angst en lijden.
Wat is uw liefde, Heer, ondenkbaar groot.
- 4 Gij hebt, o Heer, uw volk de kracht geschonken,
om te overwinnen in de felste strijd.
Zij wachten U met innig zielsverlangen;
Gij zijt hun kracht, Gij, die hun redder zijt.
- 5 In U alleen, Heer Jezus, is het leven,
in de ijdelheid ligt alles hier beneen;
Gij hebt ons plaats in 't Vaderhuis verworven;
leid Gij, o Heer, toch daarheen onze schreen.

Lied 75

- 1 Wij wachten U, o Zoon van God,
och, wil toch haast verschijnen.
Dan delen wij in 't heerlijkst lot,
en zal ons leed verdwijnen.
Wie U gelooft,
verheft het hoofd
zijn Heiland vrolijk tegen;
U komt met rijke zegen.
- 2 Wij wachten U; U hebt, o Heer,
ons hart reeds ingenomen.
Uw woord verklaart ons telkens weer,
dat U weldra zult komen.
Dan zullen wij
aan uwe zij,
in 't eeuwig hemelleven,
U lof en ere geven.
- 3 Wij wachten U, U komt gewis.
Haast is de tijd verschenen,
dat U, naar uw belofte, ons met U zult verenen.
Als we U daar zien
en hulde bien,
dan is het aardse lijden
verwisseld in verblijden.

Lied 76

- 1 Hij wankelt niet;
tot Jezus kan ik vluchten;
zijn hart verstaat de onuitgesproken zuchten.
'k Vertrouw op Hem, en zing getroost mij lied.
Ik wankel niet.
Ik wankel niet.
- 2 Hij wankelt niet;
door 't boze hier omgeven,
heeft Jezus' kracht nog nimmer mij begeven.
Of helse macht haar pijlen op mij schiet.
Ik wankel niet.
Ik wankel niet.
- 3 Hij wankelt niet.
Mijn Jezus kent mijn lijden;
al schreit mijn oog, mijn hart kan zich verblijden
omdat ik weet, dat Jezus' oog mij ziet.
Ik wankel niet.
Ik wankel niet.

Lied 77

- 1 Och, blijf met uw genade,
Heer Jezus, ons nabij,
opdat ons nimmer schade
des vijands heerschappij.
- 2 Och, blijf in vreugd' en smarten,
nabij ons met uw woord
en neig tot U ons harte
als 't oor uw roepstem hoort.
- 3 Och, licht ons met uw klaarheid,
Gij, licht der wereld, voor;
omgord ons met de waarheid,
dan blijven wij in 't spoor.
- 4 Och, blijf ons met uw zegen
nabij, schatrijke Heer,
en zend op onze wegen
uw kracht en goedheid neer.
- 5 Och, blijf ons met uw hoede
nabij, o sterke held,
en keer des vijands woede
en 's werelds boos geweld.
- 6 Och, blijf ons met uw trouwe
nabij, God, goed en groot.
Op wie ons harte bouwe
in alle nood en dood.

Lied 78

- 1 Mijn vertrouwen is gericht
op mijn Jezus, wiens genade
hier mijn duister pad verlicht,
dat mij 's vijands list niet schade.
Al wat heerlijk is en schoon,
komt van U, o 's Vaders Zoon.
- 2 Ik ben uw, en Gij zijt mijn,
liefde heeft ons saam verbonden.
In Gods ogen ben ik rein,
want uw bloed bedekt mijn zonden.
Zaal'ge rust geniet ik nu,
lieve Jezus, steeds in U.
- 3 Nu is ons een plaats bereid
in het Vaderhuis daarboven,
om daar, gans aan U gewijd,
U te aanbidden en te loven.
Wij verlangen naar de tijd,
dat we U zien in heerlijkheid.

Lied 79

- 1 'k Aanbid de macht van uwe liefde,
Heer Jezus, die U openbaart,
die U, hoe snood men U ook grieve,
aan haters zelfs niet hebt gespaard.
'k Wil in die liefde mij verlusten,
en aan het hart mijns Heilands rusten.
- 2 Hoe teder bent U mij genegen,
hoe klopt uw harte nu voor mij.
Daarom heb ik U lief gekregen,
en juich ik in der heil'gen rei.
O macht der liefde, die uw leven
voor mij hebt in de dood gegeven.
- 3 U zelf moet in het harte wonen,
voor U mijn hart slechts opengaan;
geen aardse macht, geen wereldtronen,
niets kan in uwe schaduw staan.
Bij U is rust, bij U zijn krachten,
van U zal ik mijn heil verwachten.
- 4 Uw naam alleen zij klaar te lezen
tot in het diepst van mijn gemoed;
uw liefde moog' slechts 't voorwerp wezen,
dat hart en lippen juichen doet.
In woord en werken wil ik streven,
om uwe liefde lof te geven.

Lied 80

- 1 Wij zijn gekomen, Heer, vervuld met zielsverlangen
- door U, o Heiland, zelf aan deze dis genood -
om uit uw eigen hand met dankbaarheid t' ontvangen
deez' zaal'ge beker en dit brood,
deez' zaal'ge beker en dit brood.
- 2 Wij willen nu met lof en dank U, Heer gedenken,
door U met God verzoend, gereinigd door uw bloed.
De panden uwer trouw wilt Ge ons hier telkens schenken;
wat zijt Gij toch oneindig goed,
wat zijt Gij toch oneindig goed.
- 3 Als uwe leden, Heer, zijn we aan uw dis gezeten,
als een van zin en hart, en door een Geest geleid,
door U tezaam vereend, zoals dit brood, dat we eten,
uit vele korrels is bereid,
uit vele korrels is bereid.
- 4 En is ons hart bedroefd, dat weinigen verschenen,
dan richt Gij zelf ons oog van 't aardse avondmaal
naar 't hemels feest waar Gij al de uwen zult verenigen
rondom het heerlijk bruiloftsmaal,
rondom het heerlijk bruiloftsmaal.

Lied 81

- 1 Goede herder, welk erbarmen,
welk een trouw vervult uw hart.
't Leven gaf U voor ons, armen,
gans in zonde en schuld verward.
Uit een nacht vol van ellende,
van des wereldds brede baan
deed U ons, die U niet kenden,
op de weg ten leven gaan.
- 2 De afgrond van 't verderf bleef gapen,
maar U bracht genade voort;
roept bij name al uw schapen;
zalig, die uw stem dan hoort.
Nu U zelf U hebt gegeven,
vrez en wij geen oordeel meer.
Met U opgestaan ten leven,
zijn wij eeuwig de uwen, Heer.
- 3 Zouden wij voor Satan vrez en,
of voor 's wereldds overmacht?
Nee, want U wilt met ons wezen,
veilig leidt U ons en zacht.
Niemand kan ons ooit ontrukken
aan uws Vaders sterke hand;
's vijands list zal nooit gelukken,
want uw trouw is ons tot pand.

Lied 82

- 1 Uw gemeente heft het hart
tot U, Heer naar boven;
waar zij, vrij van alle smart,
U zal zien en loven.
Ze is hier vreemd en onbekend,
heeft hier nog te lijden;
doch daar U, o Heer, haar kent,
kan zij zich verblijden.
- 2 Kom, o schone morgenster,
toef toch niet meer lange;
stel uw komst toch niet meer ver,
't is ons hier soms bange.
Maar u laat ons niet alleen,
sterk dan dit vertrouwen,
en voer ons dan spoedig heen,
dat wij U aanschouwen.

Lied 83

1 Abba, Vader, lof en ere
zij U eeuwig toegebracht,
daar Ge in Jezus, onze Here,
ons nabij U hebt gebracht.
Ja, wij staam'len "Abba, Vader",
als uw kind'ren altegader.
Zondaars eertijds, kind'ren nu.
Abba, Vader, lof zij U!

2 Ver van U, met schuld beladen,
doolden we in der zonde nacht;
nu, met weldaan overladen,
zijn we uw hart nabij gebracht.
In de Zoon hebt Ge ons gegeven
vrede, vrijheid, eeuwig leven.
Vrolijk stijgt ons lofgeklank:
Abba, Vader, U zij dank!

Lied 84

1 Met Christus is mijn leven
verborgen in mijn God.
O ijdel werelds streven
o nietig aards genot.
'k Houd oog en hart geheven,
waarheen mijn zuchten zweven,
naar Christus, naar mijn leven,
verborgen in mijn God.

2 Mijn lieven en mijn leven,
mijn wensen en genot,
mijn strijden en mijn streven,
mijn lijden en mijn lot -
'k heb alles Hem gegeven.
Nu word ik voortgedreven,
verlangend naar mijn leven
met Christus, bij mijn God.

Lied 85

- 1 U loof ik, Heer, U bent op aard' gekomen.
U zocht mij op, hebt me aan de dood ontnomen.
Slechts leven zie ik, als ik U aanschouw.
't Is, Heer, uw lof, die ik ontvouw.
- 2 U loof ik, Heer, U hebt uw kostbaar leven
voor mij, een zondaar, in de dood gegeven.
Slechts liefde zie ik, als ik U aanschouw.
't Is, Heer, uw lof, die ik ontvouw.
- 3 U loof ik, Heer, U hebt uw bloed vergoten,
't heeft voor mijn schuld op Golgotha gevloten;
verzoening zie ik, als ik U aanschouw.
't Is, Heer, uw lof, die ik ontvouw.
- 4 U loof ik, Heer, wel wandel 'k hier beneden,
maar U gaat mij steeds voor op al mijn schreden;
verkwikking zie ik, als ik U aanschouw.
't Is, Heer, uw lof, die ik ontvouw.
- 5 U loof ik, Heer, U hebt de strijd volstreden;
weldra is ook voor mij het leed geleden.
Slechts hope zie ik, als ik U aanschouw.
't Is, Heer, uw lof, die ik ontvouw.
- 6 U loof ik, Heer, dra stilt U ons verlangen,
dan zult U ons in 't Vaderhuis ontvangen.
Slechts vreugde zie ik, als ik U aanschouw.
't Is, Heer, uw lof, die ik ontvouw.

Lied 86

- 1 Zie omhoog
naar de lichte hemelboog.
Of wij 's nachts al tranen wenen,
als de morgen is verschenen,
zijn zij parels in het licht
van des Heilands aangezicht.
Sla het oog
naar omhoog!
- 2 Niet meer ver
bent U, schone morgenster.
De bazuin zal spoedig schallen
om uw trouwe strijders allen
op te roepen van deez' aard',
en te voeren hemelwaart.
Niet meer ver,
morgenster.
- 3 Trouwe Heer,
kom en toef niet langer meer.
Dra, bij 't jongste morgenkrieken,
zullen we als met aad'laarswieken
tot U gaan, die door uw bloed
ons verwierf een eeuwig goed.
Trouwe Heer,
U zij eer!

Lied 87

- 1 U bent mijn Heer, door uw genade
roem ik uw eigendom te zijn.
U sloeg mij in ontferming gade;
wat zou mijn harte meer verblij'n!
Geen woorden kunnen ooit verkonden,
wat ik in U, Heer, heb gevonden.
- 2 U bent aan 't kruis voor mij gestorven,
daar hebt U voor mijn schuld geboet;
U hebt een recht op mij verworven
naar ziel en lichaam door uw bloed.
Geen vijand kan mij U ontroven;
ik zal uw liefde eeuwig loven.
- 3 Ja, eeuw'ge rust heb ik gevonden
in uwe liefde, trouwe Heer,
die mijn verstand niet kan doorgronden;
't geloof aanbidt en buigt zich neer.
Al is haar diepte niet te peilen,
toch kan ik in haar schoot verwijlen.
- 4 U, Jezus, breng ik roem en ere;
U wilt door mij geprezen zijn.
Niets is er wat ik meer begere,
dan U mijn leven toe te wij'n.
Uw knecht te zijn is groter ere,
dan dat ik over de aard' regere.

Lied 88

- 1 In uw genade wil ik roemen,
die zondaars zalig maakt en vrij.
Uw liefde onuitput'lijk noemen,
want wie, o God, heeft lief als Gij?
Genade brengt van boze wegen
de zondaar naar des Heilands kruis;
en U komt hem in liefde tegen,
als kwam een een'ge zoon naar huis.
- 2 Genade zal mij steeds bewaren,
zolang ik hier nog zwakheid ken.
Uw liefde toont mij in gevaren,
dat 'k een van Jezus' schapen ben.
Al zou dan alles hier ook falen,
gaan aarde en hemel ook voorbij,
genade kent noch perk noch palen,
en liefde staat mij steeds ter zij.
- 3 Al ga ik hier langs woeste paden,
genade schraagt mijn wank'le voet.
Geen vijand kan mij voortaan schaden,
omdat uw liefde mij behoedt.
Genade zal mij veilig leiden,
uw liefde ontsluit mij 't Vaderhuis;
daar ging mij Jezus plaats bereiden,
daar rust ik van het aards gedruis.

Lied 89

- 1 Mijn leven is een pelgrimsstand;
ik reis door 't dorre, vreemde land
tot U, o dierb're Heer, daar boven.
Daar hebt U mij een plaats bereid,
waar ik, na alle leed en strijd,
in eeuw'ge ruste U zal loven.
Mijn leven is een pelgrimsstand;
ik reis naar 't hemels vaderland.
- 2 O, dat ik, door uw Geest geleid,
volharden moog' in lijdzaamheid;
wil mij voor struikelen bewaren.
In U alleen is mijne kracht,
schraagt U mij dan door uw macht
en wil mij 't duistere verklaren.
En laat het licht van uw gena
mij steeds bestralen, waar ik ga.
- 3 Al ben 'k een vreemd'ling hier op aard',
de blinde wereld ook niets waard,
o troost, uw hand zal mij geleiden.
U komt, om mij uit alle strijd
te brengen in uw heerlijkheid,
waar niets mij meer van U kan scheiden.
Mijn Jezus, kom, en toef niet lang;
't is mij in deez' woestijn soms bang.

Lied 90

- 1 Heer, zie op ons neder.
Geef, dat steeds uw woord
door ons wordt gehoord.
Werk in ons door uw genade,
sla ons in ontferming gade,
dat wij naar uw wil
wand'len vroom en stil,
en geheel ons leven
U ten dienste geven.
- 2 U kent onze harten,
U bestuurt ons lot,
o getrouwe God!
Waar geen mens ons hulp kan schenken,
blijft uw liefde ons toch gedenken.
Wie ons ook begeeft,
U, o Vader, leeft.
Welk een troost in 't lijden,
welk een kracht in 't strijden!

Lied 91

- 1 Uw schapen kennen U, o Heer, zo groot als goed.
U kent uw schapen ook; U geeft hun vreugde en zegen;
U gaat hen voor langs welgebaande wegen;
U geeft hun rust en weide en overvloed.
- 2 U houdt naar hen getrouw uw armen uitgebreid;
uw almacht waakt voor hen bij dag en avondsonde;
en ieder uur, ja iedere seconde,
getuigt, o Heer, van uw barmhartigheid.
- 3 U leidt hen zachtken voort ter levens-springfontein.
U weert de wrede wolf; U hoedt hen, als zij slapen;
U, herder, stelt uw leven voor uw schapen,
en niets, o Heer, is voor uw zorg te klein.

Lied 92

- 1 Dank, Jezus, dank! Met wat gena
kwam U ons, zondaars, tegen.
U droeg de schuld op Golgotha,
en bracht ons volle zegen.
U hebt door 't storten van uw bloed
ons aangebracht het eeuwig goed,
en 't kindschap ons verworven.
- 2 Verkoren van alle eeuwigheid
naar 's Vaders welgevallen,
zijn wij door Hem tot U geleid;
uw Geest woont in ons allen.
Wij zullen na een korte tijd,
tot lof van uwe heerlijkheid,
't heelal met U beerven.
- 3 Want alles is aan U beloofd,
de schepping zal U eren.
U bent van alle dingen 't hoofd
en zult met macht regeren.
U wacht in 's Vaders heerlijkheid,
maar straks verschijnt Ge in majesteit
met al uw heil'gen samen.
- 4 De schepping wacht; zij is in nood
en zucht nog onder 't lijden
van zonde, ijdelheid en dood,
tot U haar zult bevrijden.
Wij zuchten mee, zien naar U uit.
"O kom", zo roepen Geest en bruid,
"ja kom, Heer Jezus. Amen!"

Lied 93

- 1 Heer Jezus, trouwe herder,
U gaat mij altijd voor;
U leidt mij veilig verder,
en houdt mijn voet in 't spoor.
U zelf wilt mij bewaken,
houdt over mij de wacht;
geen leed kan mij genaken,
U hoedt mij dag en nacht.
- 2 U laaft me aan frisse wellen,
en leidt me in groene wei,
U wilt mij vergezellen,
en maakt mijn paden vrij.
U, Heer, bent hier beneden,
mijn troost, mijn hulp in strijd;
uw bijzijn geeft in 't heden
mij vreugde en zaligheid.
- 3 Eens wijken alle zorgen
bij 't blij bazuingeklank;
dan daagt de nieuwe morgen
en stijgt volmaakte dank.
Dan zult U zich omringen
met heel der zaal'gen koor,
die U het loflied zingen
alle eeuwicheden door.

Lied 94

- 1 U bent, o Heer, mijn leven,
U hebt U zelf gegeven
als offerand' voor mij.
Gereinigd van de zonden
ben 'k vast aan U verbonden,
en van de last der zonden vrij.
- 2 Op U wil ik steeds hopen,
uw hart staat voor mij open,
U bent mijn heil, mijn licht.
Hoe zal ik U daarboven
met eeuw'ge blijdschap loven,
als ik zal zien uw aangezicht.
- 3 U bent voor mij gestorven,
hebt 't leven mij verworven,
U bent mijn grootste schat.
Nu wil ik heel mijn leven
volkomen aan U geven,
daar U mij 't eerst hebt liefgehad.
- 4 Aan U wil ik slechts denken,
en 't harte niet meer schenken
aan 't zichtbaar goed der aard'.
Gij zult m' in vette weiden,
aan stille waat'ren leiden,
en voert mij eenmaal hemelwaart.

Lied 95

- 1 Lieve Jezus, U te kennen,
zacht te rusten in uw schoot,
U als bruidegom te erkennen,
die ons lief had tot de dood,
dat, o Heer, is onze vreugde,
onze zaligheid en eer.
O, dat wij ons meer verheugden
in uw liefde, trouwe Heer.
- 2 Ja, U kwam op aarde neder
als een herder trouw en goed,
en U leidt uw schapen teder
als gekochten door uw bloed.
Niemand zal hen U ontrukken,
want U gaat hen altijd voor.
Allen, die uw voetstap drukken,
blijven in het rechte spoor.
- 3 In hun noden en gevaren
toont U hun uw hulp en macht,
doet voor hen de storm bedaren,
ondersteunt hen door uw kracht.
O, hoe zalig U te kennen,
en uw roepstem te verstaan,
aan uw leiding zich te wennen,
achter U de weg te gaan.

Lied 96

- 1 Heer, richt onze harten door de Geest der liefde,
opdat we U verwachten t' allen tijd';
en uw komst ons allen, wat ons hier ook griefde,
het verlangend pelgrimshart verblijd'.
Onze hoop zal nimmer falen;
op uw woord vertrouwen wij;
met uw bloed woudt Gij betalen,
en nu voelt ons hart zich vrij.
Heer, kom spoedig weder, daal van boven neder,
doe ons rusten aan uw hart.
- 2 Ja, kom spoedig, Here, vol verlangen staren
de ogen van uw bruid naar uwe troon.
Voer haar uit verzoeking, lijden en gevaren,
door uw komst, o Jezus, 's Vaders Zoon.
Geest en bruid, zij zien naar boven,
waar Gij zijt in heerlijkheid.
Juichend zullen wij U loven
tot in alle eeuwigheid.
Heer, uw Geest verstaat Gij, uwe bruid verhoort Gij.
Kom, Heer Jezus, spoedig weer.

Lied 97

- 1 Terwijl uw liefd'rijk aangezicht
gevestigd is op uwe kind'ren,
rondom de dis hier aangericht,
kan niets hun vreugdezang verhind'ren.
Uw liefde, die hen gans omvat,
sluit bij hen alle vreze buiten;
U wou voor hen uw hart ontsluiten,
en Jezus is geheel hun schat.

- 2 In plaats van zondaars als weleer,
zijn wij nu rein van alle vlekken,
en in uw bloed gewassen, Heer,
zal nu uw schild ons eeuwig dekken.
Wie zal ons rukken uit uw hand?
Wie over ons nu zegepralen?
Uw macht voert ons in 's hemels zalen,
uw trouw houdt tegen alles stand.

- 3 Komt, vrijgekochten door de Heer,
komt, laten wij zijn dood verkonden,
met heil'ge eerbied voor zijn eer
- van hart en ziel te zaam verbonden -
en in 't gevoel van de waardij
van 's Heren dood en zijn verrijzen.
Dat brood, die wijn zijn de bewijzen
van 't eind van onze slavernij.

Lied 98

- 1 O, Gij ziet het kwijnen
van gans 't creatuur;
Heer, naar uw verschijnen
zucht het uur bij uur.
Och, verhaast die tijden,
waarin U als Heer
alles zal belijden
tot des Vaders eer.

- 2 Wil toch spoedig komen
voor uw dierb're bruid;
zuchtend zien de vromen
naar de bruigom uit.
Voer hen tot uw Vader,
en aanvaard uw macht;
kom met hen te gader,
en regeer met kracht.

- 3 Gij, Gods onderdanen,
heft uw hart omhoog.
God zelf zal de tranen
wissen uit uw oog;
in des hemels weiden
zal de levensvorst,
Jezus, 't Lam, u leiden,
lessen uwe dorst.

Lied 99

1 U, o God, wil 'k dank bewijzen
voor uw goedheid, liefde en macht;
nooit kan ik genoeg U prijzen,
die aan mij zo gunstrijk dacht.
Mijne zonden zijn vergeven;
Jezus stierf voor mijne schuld;
alles is door Hem vervuld;
in de Zoon heb ik het leven.
Uwe liefde en uw gena
zijn, Heer, zonder wederga.

2 U hebt mij uw Geest gegeven;
nu ben ik geen weze meer.
'k Mag als kind nu zonder beven
opwaarts zien tot U, o Heer.
Zou ik voor mijn Vader vrezen?
Nee, U bent in nood en strijd
om te helpen steeds bereid;
U zult steeds de liefde wezen.
Uwe liefde en uw gena
zijn, Heer, zonder wederga.

Lied 100

1 Nee, niet lang meer, zaal'ge woorden.
U, Heer Jezus, daalt van boven neer,
voert ons uit deez' dorre oorden,
en wij zijn bij U, o dierb're Heer.
Strijd en lijden zijn het deel der vromen,
hier in deze korte pelgrimstijd;
maar dit eindigt, als U weer zult komen,
en dan delen we in uw heerlijkheid.

2 Nee, niet lang meer, o hoe heerlijk
U te kennen, zoals U ons kent!
Buiten U is niets begeerlijk
voor het hart, reeds aan deze aard' ontwend.
Roem, aanbidding, dank en lofgezangen
worden eeuwig U gebracht, o Heer.
En der heil'gen blijde harpgezangen
klinken altijd tot uw lof en eer.

3 Nee, niet lang meer, leer ons waken,
't morgenrood vertoont zich reeds van ver;
weldra zal de tijd genaken,
dat U, Heer, verschijnt als morgenster.
Leer volhardend ons uw komst verbeiden;
tot U nader voert ons elke dag.
Houd ons van de wereld steeds gescheiden,
opdat niets ons uitzicht hind'ren mag.

Lied 101

- 1 De Heer kent al de zijnen
tot aan des aardrijks end;
of zij verlaten schijnen,
zij zijn door Hem gekend.
Geen macht zal hen verderven,
Hij zelf toch richt hun schreen;
in leven en in sterven
is Hij hun rots alleen.
- 2 Hij kent die schaar der vromen,
wier hart op Hem vertrouwt,
wier oog Hem, zonder schromen,
steeds in 't geloof aanschouwt;
die van zijn woord getuigen,
dat steeds hun zielen voedt;
die voor dat woord zich buigen,
als 't richtsnoer voor hun voet.
- 3 Hij zal hen veilig leiden
door deze woestenij.
Al zouden allen scheiden,
Hij blijft trouw aan hun zij.
En is hun strijd volstreden,
dan roept hen zijne stem,
dan is hun leed geleden,
en rusten zij met Hem.

Lied 102

- 1 Jezus, bron van alle leven,
zon van eeuw'ge heerlijkheid,
nimmer zult U ons begeven,
bent tot zeeg'nen steeds bereid.
U bent thans ook in ons midden.
Bij ons danken, bij ons bidden,
zij ons oog alleen gericht
op uw vriend'lijk aangezicht.
- 2 O, versier toch al uw leden
met uw deugden, dierb're Heer.
Geef ons vreugde hier beneden,
stort uw rust in 't harte neer.
En uw Geest tone ons in klaarheid
uw genade en uw waarheid,
tot wij boven in het licht
juichen voor uw aangezicht.
- 3 Mocht elks hart tot U zich keren,
's Vaders Zoon van eeuwigheid,
elke ziel slechts U begeren,
U en uwe heerlijkheid;
dan zal blijdschap ons versterken
en uw kracht in zwakheid werken;
dan stijgt van des harten grond
lof en dank uit aller mond.

Lied 103

- 1 U, Jezus, prijzen wij te zaam,
en loven hier uw heil'ge naam;
U, die als Heer der heerlijkheid
in 's Vaders troon gezeten zijt.
- 2 Uw werk, o Heiland, is volbracht,
U hebt verbroken 's vijands macht;
uw bloed heeft ons verzoend met God,
hoe heerlijk is dan nu ons lot.
- 3 Aan U behoren wij geheel,
U gaf ons, Here, met U deel
aan 't erfgoed, dat U ons verwierf,
toen U voor ons de kruisdood stierf.
- 4 U hebt, o Heer der heerlijkheid,
ons bij de Vader plaats bereid.
Geef ons dan lust en moed en kracht,
om U te volgen dag en nacht.
- 5 O, sla in deez' woestijn ons ga,
vervul ons, Heer, met uw gena,
opdat wij in de goede strijd,
verwinnen zullen t' allen tijd'.

Lied 104

- 1 Gij, Here, hoort al onze beden,
Gij geeft ons krachten tot de strijd;
Gij toont altijd aan uwe leden,
dat Gij hun Hogepriester zijt.
Geen list van Satan schaadt ons meer,
wanneer wij zien op U, o Heer.
- 2 Gij moest aan 't kruis de zonden dragen,
met onze schuld werdt Gij belast;
Gij hebt de vijand daar verslagen;
nu houdt uw sterke hand ons vast.
In onze zwakheid wordt uw kracht,
zo lang de strijd hier duurt, volbracht.
- 3 't Is ons een voorrecht, hier beneden
ook buiten 't leger uit te gaan,
om U te volgen op uw schreden,
uw smaadheid zo te ondergaan.
Dan dienen we onze God met lust,
tot Gij ons voert in de eeuw'ge rust.

Lied 105

- 1 O Heer, uw liefde en macht
zijn nimmer te doorgronden;
leer ons bij dag en nacht
uw deugden te verkonden.
Gij stondt uw liev'ling af,
uw eengeboren Zoon.
Hij daalde in dood en graf,
ontving der zonde loon.
- 2 Uw liefde en uw gena
zijn nimmer af te meten;
Gij slaat ons altijd ga,
Gij kunt ons nooit vergeten.
Gij zijt nu onze God,
en wij uw kind'ren, Heer.
O, onuitspreek'lijk lot,
niets scheidt van U ons meer.
- 3 Heb dank, ja, eeuwig dank,
Gij, bron van 't eeuwig leven!
Ons vrolijk lofgeklank
zal roem en eer U geven.
Want Gij zijt waardig, Heer,
te ontvangen heerlijkheid,
aanbidding, lof en eer,
tot in alle eeuwigheid.

Lied 106

- 1 Vader, Gij der liefde volheid,
blijft ons altijd trouw en goed;
Gij, die 't hart in uwe waarheid,
in uw liefde rusten doet.
O, wat is uw liefde groot,
Gij gaaft Jezus in de dood.
Zoudt Gij ons uw Zoon dan schenken,
en niet altijd aan ons denken?
- 2 Nimmer houdt Gij op met zorgen,
Gij behoedt ons dag en nacht;
aan de avond, aan de morgen
houdt Gij over ons de wacht.
Voor uw liefde is, Heer, alleen
niets te groot en niets te klein.
Ja, Gij zult ons veilig leiden,
en ons eeuw'ge vreugd bereiden.
- 3 Gij verkwikt en sterkt de moeden,
zijt der zwakken troost en kracht;
trouw wilt Ge al uw kind'ren hoeden,
aan uw hand leidt Gij hen zacht.
Trouwe leidsman, goede God,
'k geef mijn toekomst, weg en lot,
over aan uw vaderzorgen;
bij U ben ik gans geborgen.

Lied 107

- 1 U bent voor 't aangezicht van God voor ons verschenen,
en droeg uw eigen bloed in 't binnenst heiligdom.
Wij zijn door U verzoend, de zonden zijn verdwenen.
Wij loven, Heer, uw naam alom.
- 2 En altijd leeft Hij daar, nu biddend voor de zijnen,
als Hogepriester voor zijn duurgekochte schaar;
verlaten zijn wij nooit - weldra zal Hij verschijnen,
Hij leidt ons heerlijk, wonderbaar.

Lied 108

- 1 U, Heer Jezus, brengen wij hier ere,
wij, uw dierbaar eigendom;
stemmen in met 't lofgezag U, Here,
toegebracht in 't heiligdom.
Door uw bloed woudt Gij ons Gode kopen,
door de Geest ons tot een lichaam dopen;
rust en vree genieten wij,
onze vreugde, Heer, zijt Gij.
- 2 Dierb're Jezus, eerst'ling uit de doden,
reeds hebt Gij de kroon voor 't kruis;
o, verlos ook ons uit alle noden,
voer ons in het Vaderhuis.
En tot onze vreugde, Heer, verschenen,
zult Ge ons allen daar met U verenen,
waar wij, vrij van zonde en strijd,
rusten in uw heerlijkheid.
- 3 Kom, Heer Jezus, nog zijn wij gescheiden;
kom, zo roepen Geest en bruid.
Zoals zij, die zuchtend 't licht verbeiden,
zien wij naar uw toekomst uit.
Laat ons aan uw hart, o Heiland, rusten,
in uw heil voor eeuwig ons verlusten,
en toon ons uw aangezicht,
gans bestraald door hemels licht.

Lied 109

1 Wacht, o mijn ziele,
wacht op de Heer.
Wat u ontviele,
Hij nimmermeer.
Wees onversaagd:
't morgenlicht daagt.
Ziet gij reeds niet
't hemels verschiet?
Dreigende noden,
heeft niet uw God
hulpe geboden
in 't hach'lijkst lot?

2 Wacht, o mijn ziele,
wacht op de Heer.
Wat u ontviele,
Hij nimmermeer.
Wie u verliet,
Jezus toch niet.
Nooit is de nood
Jezus te groot.
De eeuwig getrouwe
houdt immer stand;
wie op Hem bouwe,
reikt Hij de hand.

3 Wacht, o mijn ziele,
wacht op de Heer.
Wat u ontviele,
Hij nimmermeer.
Zwijg, bitt're klacht,
wijk, droeve nacht,
zorgen, verdwijnt -
Jezus verschijnt.
Zalig verblijden,
Jezus, mijn lust,
na 't korte lijden,
volgt eeuw'ge rust.

Lied 110

1 Bron van alle gaven,
waar ik mij kan laven,
troost in alle smart.
Wat de mens kan geven,
schenkt de ziel geen leven,
noch voldoet het hart.
Wat ik meer
dan U begeer,
kan alleen mijn vrede hind'ren,
en mijn vreugd vermind'ren.

2 U oprecht te vrezen,
zal mijn vreugde wezen;
wat U wilt, is goed.
Elke nieuwe morgen
zult U voor mij zorgen;
ja, dit geeft mij moed.
Als uw hand
maar 't roer ontspant,
kan ik in uw almacht rusten,
en bereik de kusten.

Lied 111

1 Triomf, als priesters naad'ren wij,
gereinigd van de zonden;
weldra zijn wij gekroond en vrij,
van alle dwang ontbonden.

2 Het Lam verwon met leeuwenmoed
de satan en zijn machten;
Hij kocht ons Gode met zijn bloed
uit allerlei geslachten.

3 Het Lam, voor ons op aard' geslacht,
is eeuwig waard te ontvangen
de wijsheid, rijkdom, eer en kracht,
en dank're lofgezangen.

Lied 112

- 1 't Hoofd omhoog, de Heer zal komen.
Hij komt met bazuïngeschal;
zijn bevel wordt dra vernomen;
ja, Hij komt, die komen zal.
Geest en bruid, zij roepen samen:
kom, o bruidegom en hoofd,
schenk vervulling op het amen;
doe zoals U hebt beloofd!
- 2 Als een kind werd U geboren
op de dag, door God bepaald.
Satan heeft zijn macht verloren,
maar de prijs hebt U betaald.
In een weg van smart en lijden
bracht U ons verlossing aan;
slechts verneed'ring, smaad en strijden
vond U op uw levensbaan.
- 3 Maar U komt, U haalt in luister
uwe bruid van de aarde af;
U werpt Satan in de kluister,
en aanvaardt de heersersstaf.
Heerlijk delen we in uw ere,
in uw grootheid, nooit aanschouwd.
Schitterend straalt Uw glorie, Here
zoals nimmer is ontvouwd.
- 4 Blijde hoop, met U te leven
in uw heerlijkheid, o Heer.
Eeuwig uwe troon te omgeven,
daar te zijn uw kroon en eer.
Daar, in uwe troon gezeten,
aan des vijands macht ontrukkt,
is het leed der aard' vergeten,
dat ons, pelgrims, hier vaak drukt.

Lied 113

1 Halleluja, lofgezongen
Jezus Christus, onze Heer!
Paart, verlost, hart en tongen,
juicht zijn liefde en macht ter eer.
Hem, die redt uit alle noden,
die, waarachtig en getrouw,
hoeksteen is van Gods gebouw,
Hem, de eerst'ling uit de doden,
Hem, de koning van 't heelal,
die 't heelal eens eren zal.

2 Halleluja, onze zangen
zijn voor eeuwig Hem gewijd,
die het godsrijk zal ontvangen,
als het loon op al zijn strijd;
die aan 't kruis zich liet verhogen,
en ons liefhad tot de dood,
met een liefde, ondenkbaar groot,
met een Godd'lijk mededogen;
Hem, die ons onrein gemoed
heeft gewassen in zijn bloed.

3 Halleluja, 't loflied rijze. -
Hem, die onze banden slaakt,
Hem, die ons, zijn naam ten prijze,
koningen en priesters maakt;
die ons opvoedt onder lijden,
en ons, door zijn Geest bestuurd,
door zijn liefde aangevuurd,
waken, bidden leert en strijden;
Hem zij heerlijkheid en macht
eeuwig, eeuwig toegebracht.

4 Amen, Jezus Christus, amen,
ja, U zult in 't groot heelal
't rijk der duisternis beschamen,
tot het niet meer wezen zal.
Woon, o Heiland, in ons midden;
onder uwe heerschappij
zijn wij zalig, zijn wij vrij;
leer ons strijden, leer ons bidden.
Amen, heerlijkheid en macht
worde U eeuwig toegebracht.

Lied 114

Amen, Vader, op uw paden,
amen, ook in tegenspoed,
amen, schoon met kruis beladen,
amen, alles wat U doet.
Amen op uw tuchtigingen,
amen op uw majesteit,
amen op uw zegeningen,
amen tot in eeuwigheid.

Lied 115

1 In U zijn wij geborgen
voor tijd en eeuwigheid;
U, Heer, zult voor ons zorgen,
ook in de felste strijd.
U geeft ons moed en krachten
om rustig pal te staan,
al kwamen alle machten
van Satan op ons aan.

2 Hoe ook de stormen loeien,
hoe ook de nood genaakt,
al dreigen ons zelfs boeien,
U, trouwe Vader, waakt,
U zult ons niet begeven,
hoe fel de strijd ook zij;
U blijft in heel ons leven
ons altijd trouw nabij.

Lied 116

1 Leer ons, Vader, U verbeiden,
volgen, waar U ons wilt leiden,
steunen op uw trouw en macht,
psalmen zingen in de nacht,
horen, wat U ons wilt leren,
uw bevel met daden eren,
en voor de uitkomst willig blind,
stil zijn als 't vertrouwend kind.

2 Leer ons wars zijn van het zorgen
voor de naderende morgen;
bij het kwaad, dat ons ontmoet,
steeds geloven: God is goed;
biddend waken, moedig strijden,
need'rig wachten, hopen lijden,
vrolijk zijn met stil ontzag,
leer ons, Heer, dit elke dag.

Lied 117

- 1 Hoe lieflijk, als Jezus de zijnen kan vinden,
om Hem als hun middelpunt samen vereend,
waar zij, met elkaar, zich aan Hem weer verbinden,
met tranen, die dankbare liefde slechts weent.
Hun bidden en danken,
hun juichende klanken,
zij stijgen omhoog tot de troon der genade,
en God slaat in liefde zijn kinderen gade.

- 2 Hoe lieflijk, als broeders elkander ontmoeten,
vergaard door de Heer aan de avondmaalsdis.
Waar zij van zijn liefde de panden begroeten,
versterkt in 't geloof, van zijn trouwe gewis.
Daar knielen zij neder,
verkwikken zich weder
in Jezus, hun Heer, die hun losprijs wou geven,
om niet meer de wereld, maar Hem slechts te leven.

- 3 Wij loven U, Vader, wij prijzen uw zorgen;
hoe heerlijk, dat U weer aan ons hebt gedacht.
U hebt met elkaar ons opnieuw deze morgen
tot eer van het Lam hier te zamen gebracht.
O, Heer, wil ons geven,
voor U steeds te leven,
geen last dan het juk van de Heiland te dragen,
naar niets dan naar uwe verering te vragen.

Lied 118

- 1 "Jezus-naam", wie kan doorgronden
al uw diepte en hoogte, wie?
Wie de liefde en 't heil verkonden,
waar ik 't einde niet van zie?
Onnaspeurlijk blijft die naam
in zijn glans en rijkdom saam.
- 2 "Jezus-naam", waarvoor ik kniele,
bron van heil en alle kracht.
Zalig rustoord van mijn ziele,
hemels licht in 's werelds nacht.
Trouwe liefde en heilgena
volgen mij, waar ik ook ga.
- 3 "Jezus-naam", in U geborgen,
ga ik door de woestenij;
macht'loos deinzen angst en zorgen,
zelfs de satan wijkt opzij.
Als mijn oog op Jezus ziet,
wankel en versaag ik niet.
- 4 "Jezus-naam", U, rust der moeden,
steun der zwakken, troost in smart,
veilige ark in 's werelds vlooden,
heling voor 't gewonde hart,
manna, dat de ziel verblijdt,
toevlucht in verzoekingstijd.
- 5 "Jezus-naam", o zielsverblijden,
hoop in alle tegenspoed,
morgenster, die alle lijden
als een nevel wijken doet.
Moet ik vragend hier vaak gaan,
boven zal ik 't eens verstaan.
- 6 "Jezus-naam", U, levens-zonne,
U, des Vaders heerlijkheid,
U bent ook mijn vreugdebronne,
nu en tot in eeuwigheid.
Eens vernieuwt U alles, Heer,
U zij enig, eeuwig de eer.

Lied 119

- 1 Een woestijn, die niets kan geven,
is de wereld met haar streven;
al haar schijn vervliegt als kaf.
Hier is niets voor mij te kiezen,
niets te winnen, te verliezen,
niets behoef ik dan een pelgrimsstaf.

- 2 Scherp en duid'lijk afgetekend
is het pad voor mij berekend,
U, Heer Jezus, ging mij voor.
Ja, zo zeker als uw zegen,
eeuwig-blijvend zijn uw wegen,
en bemoedigd treed ik in uw spoor.

- 3 Deze wildernis, beneden,
is slechts van een pad doorsneden:
de afdruk van uw voet in 't zand.
Steeds die volgend, ga ik verder
tot waar U, mijn gids, mijn herder,
reeds gekroond werd door Gods eigen hand.

- 4 U, o Heiland, in de hoge,
zoeken mijn verlangende ogen,
tot ik eens bij U zal zijn.
Als een, die U plaats bereidde,
die U sterkte, laafde, leidde
door de kale, dorre zandwoestijn.

- 5 Ja, tot dan - op al mijn schreden,
waar U mij bent voorgetreden,
is mij troost en vreugd' bereid.
Steun' uw kracht mijn wank'le voeten,
tot ik ginds U zal begroeten
in het land van eeuw'ge heerlijkheid.

Lied 120

- 1 Middelpunt van ons verlangen,
trooster van 't ontrust gemoed,
Jezus, onze dankb're zangen
loven uwe liefdegloed.
Gij woudt van de hemel dalen
op deez' diep bedorven aard',
en voor ons de schuld betalen,
die ons harte heeft bezwaard.
- 2 Liefde, Gij moest spottaal horen,
die U drong door merg en been;
ja, Gij droegt voor ons Gods tooren,
Gij voor allen, Gij alleen.
Welk een beker moest Gij drinken
op het schrikk'lijk Golgotha.
Daar liet Ge U aan 't kruishout klinken,
daar aanbidden we uw gena.
- 3 Liefde, in U is al ons leven,
Gij, Gij zijt ons hoogste goed.
Ja, uw kruis heeft ons gegeven,
wat ons eeuwig juichen doet.
O, hoe zijn we aan U verbonden,
Jezus, redder, 's Vaders Zoon.
Onze harten, onze monden
juichen dankbaar tot uw troon.

Lied 121

- 1 Amen, Heer, wil spoedig komen,
zuchtend ziet uw bruid omhoog.
Klief de wolken, alle vromen
wachten met verlangend oog.
Zalig, als wij welkom heten,
morgenster, uw eerste straal.
Och, was reeds de bruid gezeten
aan het heerlijk bruiloftsmaal.
- 2 Amen, amen, breek uw zwijgen,
Heiland, scheid ons niets voortaan.
Doe ons dra ten hemel stijgen,
waar we om U verenigd staan.
Kom, o Heer, en wil ons tonen
uwer liefde hoogste kracht.
Amen, amen, wil bekronen,
wat uw zoenbloed heeft volbracht.

Lied 122

- 1 Waar ik niets zie dan zandwoestijnen,
een land, waar enkel dorheid woont,
waar ik van honger zou verkwijnen,
en waar geen bron de pelgrim loont,
wil God uit frisse bron mij drenken
met levenswater, klaar en rein,
wil Hij mijn ziel verkwikking schenken
uit de onuitputb're heilfontein.
- 2 God zelf wil mij het voetspoor tonen,
zijn licht omstraalt mijn wank'le schreen;
Hij wil zijn trouw met goedheid kronen;
Hij gaat mij voor - ik volg alleen.
Zijn rijke zegen stroomt verborgen;
Hij schraagt mij onder 't zwaarste kruis;
Hij leidt mij naar de eeuw'ge morgen;
Hij voert mij naar het Vaderhuis.
- 3 Naar Kanans lang verbeide woning
leidt mij mijn trouwe Heer en God;
daar is de zekere beloning;
daar wijkt ontbering voor genot.
Daar zal 't triomfgezag van allen,
die hier eens droegen Christus' kruis,
ter eer van 't Lam voor eeuwig schallen,
niet meer gestoord door 't aards gedruis.
- 4 Daar, in die woningen van zegen,
waar 'k rust in ongestoord genot,
daar komt geen vreemde God mij tegen,
nee, 't is mijn Vader en mijn God.
De God, die daar mij zal begroeten,
omringen zal met heerlijkheid,
wil reeds op aard' mijn leed verzoeten,
mijn hart verkwikken in de strijd.

Lied 123

Zie ons, Heer, te zaam vergaderd,
waar 't hart vrijmoedig tot U nadert,
aan uwe dis, hier aangericht.
Zaal'ge vrede, 't eeuwig leven
hebt U, o Heiland, ons gegeven,
U bracht ons over in uw licht.
Wat was U eind'loos goed.
U gaf aan 't kruis uw bloed.
Lieve Jezus, U danken wij,
nu reeds verblijd;
hoe dan eens in uw heerlijkheid.

Lied 124

- 1 O hoop der ziel, o morgenster,
verschijn aan 's hemels trans,
breek door, verjaag de duist're nacht
door uwe held're glans.
- 2 Kom, roep de ontslaap'nen uit hun graf
met blij bazuingeluid,
en voer ons 's Vaders woning in,
als uw gekochte bruid.
- 3 Geen rustplaats zoeken wij op aard',
geen pracht of heerlijkheid;
ons oog ziet op de koningskroon,
voor ons bij U bereid.
- 4 Maar dierb're Heer, hoe heerlijk schoon
die kroon ook wezen moog',
wat is zij bij die beet're hoop:
U zelf te zien omhoog?
- 5 Die hoop is reeds ons deel op aard';
maar Heer, alleen omhoog
zult U volmaakte liefde en trouw
ontvouwen voor ons oog.
- 6 Daar, aan uw hart, zal uwe bruid
aanschouwen die gena,
waardoor haar losprijs werd betaald
op 't angstig Golgotha.

Lied 125

Mijn Heiland, dat uw toekomst mij
tot troost in mijne loopbaan zij,
tot richtsnoer voor een heil'ge wandel,
tot baken, dat mij veilig leidt
op mijne reis naar de eeuwigheid,
opdat ik als een wijze wandel,
en roep, daar ik uw toekomst eer:
kom, Jezus, ja kom spoedig, Heer!

Lied 126

- 1 Ik rust in God,
en heb mijn lot,
mijn leven en mijn streven,
mijn vreugde en smart,
geheel mijn hart
in zijne hand gegeven.
- 2 Ik rust in God,
O heilgenot,
door niemand uit te spreken.
In strijd en nood,
in leed en dood
is mij zijn trouw gebleken.
- 3 Nu kan ik vrij
aan Jezus' zij
mijn pelgrimsweg betreden;
en waar ik ga
of waar ik sta,
ik volg mijns Heilands schreden.
- 4 Ik rust in God.
Gelukkig lot,
door niemand mij te ontroven.
Dra zal 'k omhoog
voor aller oog
Hem voor zijn liefde loven.

Lied 127

- 1 O, daar te zijn,
waar nimmer tranen vloeien,
waar 't hart geen angst, geen zorgen kent noch pijn,
waar doorn noch distel groeien.
O, daar te zijn! O, daar te zijn!
- 2 O, daar is 't schoon,
in 't Vaderhuis der vromen,
daar is geen kruis, dan is de doornenkroon
van 't buigend hoofd genomen.
O, daar is 't schoon! O, daar is 't schoon!
- 3 O, daar, daarheen,
waar ziekten zijn noch graven.
Dorst hier het hart naar Gods gerechtigheen,
't kan daar zich eeuwig laven.
O, daar, daarheen! O, daar, daarheen!
- 4 O, daar zijt Gij,
de bron en Heer des levens.
Daar ben ik thuis, daar van de zonde vrij,
en eeuwig zalig tevens.
O, daar zijt Gij! O, daar zijt Gij!

Lied 128

- 1 Op het Godslam rust mijn ziele,
vol bewond'ring bidt zij aan;
alle, alle mijne zonden
heeft zijn zoenbloed weggedaan.
- 2 Zalig rustoord, - zoete vrede
vult mijn hart en blijft het bij.
Hij, in wie God zelf kan rusten,
is het rustpunt ook voor mij.
- 3 Ruste vond hier mijn geweten;
want zijn bloed - o heilfontein -
heeft van alle mijne zonden
mij gewassen blank en rein.
- 4 Met de vrede Gods in 't harte
ga ik hier door smart en strijd;
eeuw'ge rust vind ik daarboven
in des Godslams heerlijkheid.
- 5 Daar zal Hem mijn oog aanschouwen,
Hem, wiens liefde mij verkwikt,
Hem, wiens trouw mij hier geleidde,
wiens gena mij heil beschikt.
- 6 Daar bezingen zijne liefde
duurgekochten door zijn bloed;
daar is Sions zaal'ge ruste,
't eind'loos loflied, 't eeuwig goed.

Lied 129

- 1 O Vader, in genade
slaat G' over al ons gade,
zelfs in de felste strijd.
Is alle hulp verdwenen,
is 't duister om ons henen,
genoeg, dat Gij de liefde zijt.
- 2 Wij mogen ons verblijden,
dat Gij in alle tijden
een trouwe helper zijt;
wil Satan ons bestrijden,
de wereld ons verleiden -
genoeg, dat Gij de liefde zijt.
- 3 Uw liefde doet ons leven,
zij zal ons nooit begeven,
zij sterkt ons in de strijd;
wij kunnen U vertrouwen,
en zullen 't eens aanschouwen,
dat Gij de liefde zelve zijt.

Lied 130

1 Wie zal mij roven
't zalige lot,
dat mij daarboven
wacht bij mijn God?
Jezus, mijn Heer,
kwam voor mij neer;
kocht door zijn bloed
mij 't hemels goed.
Wie is zo machtig,
die mij ontroofd,
wat Hij waarachtig
mij heeft beloofd?

2 Met mijn gedachten,
woorden en daan,
met al mijn krachten
bid ik Hem aan.
Hij is het waard,
dat ik op aard'
al mijne tijd
Hem dankend wijd.
Here, van boven
schenk mij de kracht,
om U te loven,
bij dag en nacht.

Lied 131

1 Jezus, mijn verlosser, leeft!
'k Zal, als Hij, verheerlijkt wezen,
zijn, waar Hij, mijn Heiland, leeft;
waarvoor zou ik dan nog vrezen?
't Heerlijk hoofd is opgewekt,
dat zijn leden tot zich trekt.

2 'k Voel mij door de nauwste band
in die hoop aan Hem verbonden;
en zijn trouwe houdt mijn hand
vast tot in mijn laatste stonden;
ja, geen macht van dood en graf
rukt mij ooit van Jezus af.

3 Daar, volmaakt in 't hemels licht,
zal 'k mijns Heilands omgang smaken,
aangezicht tot aangezicht,
van volkomen liefde blaken.
Dan, van 't sterf'lijk vlees ontdaan,
kleeft geen zwakheid mij meer aan.

4 Wat hier ziek is, zucht of kwijnt,
zal daar fris en bloeiend wezen;
wat als aards in 't graf verdwijnt,
is als hemels daar verrezen.
Zinkt 't vergank'lijk stofkleed neer,
onvergank'lijk rijs ik weer.

Lied 132

- 1 Dierb're Jezus, U te kennen
is mij meer dan alles waard;
aan uw wegen te gewennen
geeft alleen mij rust op aard'.
Alles heeft zijn glans verloren:
rijkdom, macht en roem en eer.
U alleen heb ik verkoren:
'k heb aan U genoeg, o Heer.
- 2 Als 'k uw schoonheid mag aanschouwen,
U mij wordt nabij gebracht,
en mijn hart met vast vertrouwen
wordt vervuld door uwe macht, -
dan moet alles wel verdwijnen
bij die allergrootste schat;
dan moet alles ijdel schijnen,
wat de wereld schoons bevat.
- 3 Ja, 't is alles gans begeerlijk,
wat mijn ziele bij U vindt.
Trouwe Jezus, wat is 't heerlijk,
U te kennen als mijn vrind.
Met mijn noden, zonder schromen,
met mijn zorgen, moeite en strijd,
kinderlijk tot U te komen,
dat geeft vrede en zaligheid.

Lied 133

- 1 Waarom, christ'nen, zou u vrezen?
Is uw stuurman niet de Heer?
Waarom zou u angstig wezen?
Is Hij niet dezelfde meer,
die de zijnen, die de zijnen
voerde aan de overzij van 't meer?
- 2 Mogen stormen om ons woeden,
dreigen 't scheepje stuk te slaan,
's Heren woord zal ons behoeden,
en brengt golf en wind tot staan;
en met Hem toch, en met Hem toch,
landen wij voorzeker aan.
- 3 Daar wil ons de Vader wachten
met zijn armen uitgebreid;
daar stilt God zelf alle klachten,
daar is enkel heerlijkheid;
daar - bij Jezus, daar - bij Jezus,
rusten we uit van d' aardse strijd.

Lied 134

- 1 Hier beneen is 't niet te vinden;
aardse pracht en schoonheid zinkt in 't niet.
Juicht, gij 's Vaders welbeminden,
hemelvreugde wacht ons in 't verschiet.
's Heren Geest, reeds in ons hart gegeven,
leidt ons veilig, ondanks Satans macht;
zouden wij voor strijd of lijden beven,
nu er zulk een schone prijs ons wacht?

- 2 Ziet dan opwaarts, vol verlangen
zij ons oog gericht naar 't vaderland.
Angst noch zorg kan ons bevangen:
't is Gods liefde, die de vrees verbant.
Mogen Satans pijlen schrik verwekken,
drukt ons 't vele lijden van deez' tijd -
vreest niet, broeders, Jezus' handen strekken
ons tot schild in alle aardse strijd.

- 3 Laat ons jagen, laat ons streven
naar het eeuwig goed, dat boven is,
waar met Christus nu ons leven
nog in onze God verborgen is.
Ja, weldra - als Christus, 't eeuwig leven,
wordt geopenbaard te zijner tijd -
worden allen, die Hem zijn gegeven,
met Hem openbaar in heerlijkheid.

- 4 Voorwaarts, broeders, wat verblijden,
als de bruid daar staat in 't bruiloftskleed.
Moedig dan door strijd en lijden,
Jezus wacht ons - houden we ons gereed.
"Kom", zo roepen Geest en bruid te zamen,
ieder, die het hoort, roep' met ons: "Kom!"
Nimmer dorstten, die tot Jezus kwamen;
al wie dorst heeft, elk die wil, hij kom.

- 5 Ja, wij ijlen Jezus tegen;
slechts bij Hem is eeuwig ware rust;
steeds verkwikt door hemelzegen,
reizen wij naar gindse hemelkust.
En de goede strijd nu al te zamen
strijdend, roepen wij vol vreugde: "Kom!"
"Ja, Ik kom weldra", zo spreekt Gij. - "Amen,
wacht niet langer, kom, Heer Jezus, kom"!

Lied 135

- 1 O, Lam van God,
als kind kwaamt Gij op aarde;
Gij, schepper van 't heelal,
Gij werdt geboren in een stal.
Voor wie daalt Gij, o Heer,
in armoe, dood en graf ter neer?
De bruid, U, Heer, gegeven,
om steeds met U te leven,
met U te delen 't heerlijk loon,
zij bracht U van Gods troon.
- 2 O Lam van God,
Gij, bron van hemelvreugde,
Gij zijt ons eeuwig deel;
aan U behoren wij geheel.
Gij kocht ons door uw bloed;
Gij gaaft uw Geest in ons gemoed.
Uit liefde kwaamt Gij neder,
zij brengt tot U ons weder.
Het is des hemels heerlijkheid,
dat Gij, o Heer, daar zijt.
- 3 Heer Jezus, kom,
wij wensen U te aanschouwen,
uw Godd'lijk aangezicht,
o Heer, bestraald met hemels licht,
U, die, als 's Vaders beeld,
zijn hart en ook zijn hemel deelt.
Ja, Heer, Gij komt ons halen,
voert ons in 's hemels zalen;
daar wordt volmaakt U dank gebracht,
o Lam, voor ons geslacht.

Lied 136

- 1 Welk een liefde vol van leven,
steeds en nooit genoeg geroemd,
heeft de Vader ons gegeven,
dat Hij ons zijn kind'ren noemt.
Nee, de wereld weet het niet,
wat Gods grote liefde ons biedt;
als zij 't wist, met zielsbegeren
zou zij mee tot God zich keren.
- 2 Wat wij eenmaal wezen zullen
is nog niet geopenbaard.
Maar de Vader zal onthullen
wat zijn woord ons heeft verklaard.
Want wij weten: als Gods Zoon
is verschenen op zijn troon,
zullen we als de zijnen prijken,
Hem aanschouwen, Hem gelijken.

Lied 137

1 Heer Jezus, dierbaar Lam van God,
Gij werd aan 't kruis, gehoond, bespot,
geslacht voor onze zonden;
voor ons werdt Gij met vloek belaan,
voor ons zijt Ge in de dood gegaan;
wie kan dit heil doorgronden?
Voor ons bestaat geen oordeel meer;
Heer Jezus, U zij dank en eer.

2 Zie ons in uwe naam vergaard,
met blijdschap om de dis geschaard,
die Gij ons woudt bereiden.
Door deze beker en dit brood
verkonden wij, o Heer, uw dood,
terwijl we uw komst verbeiden.
Niets drukt nu ons geweten meer;
Heer Jezus, U zij dank en eer.

Lied 138

1 Wie is voor mij op aard' gekomen?
Het is de Heer.
Wie deed voor mij zijn zoenbloed stromen?
Het is de Heer.
Hij zelf heeft mij bij God geborgen,
ontruikt me aan wereld, dood en zorgen;
in mij vervult zich in 't verborgen
des Heren werk.

2 Wie richt mij op bij struikelingen?
Het is de Heer.
Wie strijdt voor mij in worstelingen?
Het is de Heer.
U, Heiland, wilde mij bevrijden,
zodat ik tot uw eer kan strijden;
mijn schild en overwinning beide
bent U, o Heer.

3 Als ik de weg vind tot de Vader,
't is door de Heer.
Als ik vrijmoedig tot Hem nader,
't is door de Heer.
Wanneer mijn hart in duist're tijden,
in strijd en nood, bij 't zwaarste lijden,
zich in de hoop steeds mag verblijden,
't is door de Heer.

4 Als 'k roem, 't is mij alleen gegeven
in Hem mijn Heer.
Voor aard' en hemel is mijn leven
mijn dierb're Heer.
Wijkt uit mijn oog, gij aardse dingen!
Straks neem 'k mijn vlucht tot hoger kringen,
en jubel dan met hemelingen
tot Jezus' eer.

Lied 139

1 Halleluja, welk een hoogte,
welk een diepte van gena:
in uw kruisdood, Heer en Heiland,
slaan we ons eigen oordeel ga.
Tot de Vader ging U weder
na 't voleinden van de strijd;
en U hebt in zijne woning
voor ons allen plaats bereid.

2 Na nog weinig ogenblikken
zullen we U, verheerlijkt, zien;
zal, met vreugdevol gejubel,
uwe bruid de aard' ontvlien.
Blijde hoop en diepe vreugde,
weldra blinkt het morgenlicht.
Dan ontmoeten we U, o Here,
en wij zien uw aangezicht.

Lied 140

1 Mijn herder is de Heer; dus zal mij niets ontbreken.
Geen herder mild en goed als Hij,
naar groene weiden voert Hij mij;
Hij gaat mij zachtken voor naar stille waterbeken.

2 Hij laaft mijn dorstig hart, Hij richt mijn wank'le schreden.
Hoe lief'lijk lokt zijn herdersstem,
zijn schapen horen, volgen Hem:
Hij leidt hen in het spoor van zijn gerechtigheden.

3 Al ging mijn levenszon ook plots'ling schuil in 't oosten,
al liep mijn weg door doodsgebied,
toch, goede herder, vrees ik niet;
ook zelfs in 't schaduw dal zal mij uw staf vertroosten.

4 U zalft mij met uw Geest, U spijzigt mij ten leven
door 't zielevoedsel van uw woord.
Het goede smaak ik ongestoord,
en eeuwig zal ik eens hierboven met U leven.

Lied 141

Niets, o Heer, dan uw genade,
niets, Heer Jezus, dan uw bloed,
dat alleen mij wies van 't kwade,
troost en heiligt mijn gemoed.
Heel mijn ziel, vol hemelvrede,
rust in U, mijn Heer en God,
oorzaak en bewerker mede
van mijn eeuwig zalig lot.

Lied 142

1 O, welk een heerlijk lot,
'k vertrouw op U, o God,
U kunt mij alles schenken.
Hoe groot de nood ook is,
U, Vader, zult gewis
in liefde mij gedenken.

2 Al is de strijd ook zwaar,
al dreigt mij ook gevaar,
U zult mijn helper wezen.
Wat mij op aard' begeeft,
U, trouwe Vader, leeft;
dus heb ik niets te vrezen.

3 In 's werelds woestenij
bent U mij steeds nabij
met uwe gunstbewijzen.
Wat is uw liefde groot,
ze is sterker dan de dood;
U zal ik eeuwig prijzen.

Lied 143

1 Wie is U gelijk,
Jezus, mild en rijk?
U, des Vaders eengeboor'ne,
U, de redder van verloor'nen,
wie is U gelijk,
Jezus, mild en rijk?

2 U leed angst en nood,
U ging in de dood;
aan het kruis voor ons gestorven,
hebt U alles ons verworven;
't oordeel dreigt niet meer,
daar U 't droeg, o Heer.

3 Door uw liefde-macht
is het werk volbracht.
Van de Vader kwam U neder,
en U keerde tot Hem weder,
toen uw liefde en macht
had dat werk volbracht.

4 Spoedig komt U weer.
Spoedig, trouwe Heer,
voert U ons uit strijd en lijden,
om ons eeuwig te verblijden.
Welk een vreugde, Heer,
spoedig komt U weer.

Lied 144

Jezus is alleen mijn schat,
en de vreugde van mijn leven.
Want Hij heeft mij liefgehad,
en Zich zelf voor mij gegeven.
'k Zal Hem als de bruidegom,
'k zal Hem als mijn rijkdom roemen,
telkens als ik tot Hem kom,
Hem de rijke liefde noemen.

Lied 145

- 1 Hoe schoon, o God, is de eenheid van uw kind'ren,
hoe kost'lijk hun gemeenschap in uw oog.
Hun dienst, o Heer, gescheiden van de wereld,
is reeds een voorsmaak van de rust omhoog.
- 2 Als w' in uw naam, o Heiland, zijn vergaderd,
als zonen van eenzelfde Vaderhuis,
dan heft 't geloof aanbiddeend zich naar boven,
en hart en mond roemt dankbaar in uw kruis.
- 3 Een vreugd voor 't hart is de eredienst der uwen,
Heer, naar uw wil en door de Geest geleid.
Waar, uit een mond, met dankb're lofgezangen
't geslachte Lam de lof wordt toebereid.
- 4 Daar wilt U, Heer, zo graag in 't midden wonen,
daar toont U ons uw grote heerlijkheid;
daar strooit U mild een schat van zegeningen,
waarmee U onze harten steeds verblijdt.
- 5 En wat zal 't zijn, als we allen eens daarboven
rondom uw troon, o Heiland, zijn geschaard,
als we in volmaakte vreugde nederknielen,
en U aanbidden, want U bent het waard!

Lied 146

- 1 't Hoofd omhoog, het hart naar boven,
hier beneden is het niet.
't Ware leven, 't ware loven
is slechts waar men Jezus ziet.
Wat men hoor' of zie op aard',
is voor 't harte niets meer waard.
Wil men leven, wil men loven,
't hoofd omhoog, het hart naar boven!
- 2 Pracht en schoonheid moog' wat schijnen,
't is aan de ijdelheid gelijk;
bij 't gebruik zal 't al verdwijnen,
goud en zilver is als slijk.
Niets, Heer Jezus, dan uw bloed
geeft ons vrede in 't gemoed;
wat w' ook zoeken in dit leven,
niets kan ons voldoening geven.
- 3 Zalig heil, dat we eenmaal erven,
Gode leven, zonder pijn,
zonder ziekte, moeite of sterven,
eeuwig zonder zonde zijn;
leven in volmaakte deugd,
vrolijk zijn in 's hemels vreugd';
loven wij Hem die dit leven,
uit genade ons zal geven.
- 4 Jezus, bron van hemelvreugde,
die ons hart daar smaken zal,
wat ons ooit op aard' verheugde,
U verheugt ons boven al.
Daar wij hier reeds zijn bereid
voor des hemels heerlijkheid,
waar we U eeuwig zullen loven.
Jezus, trek ons hart naar boven.

Lied 147

- 1 Hoe zal 't ons zijn, wanneer wij, opgenomen
van 't aards toneel, verlost uit alle strijd,
uit onze vreemd'lingschap in Sion komen,
en ingaan door de poort der eeuwigheid.
Als wij het stof ons schudden van de voeten,
en 't laatste zweet van 't voorhoofd wordt gewist,
en wij dat heil aanschouwen en begroeten,
welks hoop zo vaak de pelgrim hier verfrist.
- 2 Hoe zal 't ons zijn, als we allen in de stralen
van 't eeuwig licht ons ongestoord verblij'n;
als wij, verlost van moeite, pijn en kwalen,
onsterf'lijk, onverderf'lijk zullen zijn. -
Als wij, door geen gebreken uitgesloten,
van lasten, die ons hier nog drukken, vrij,
als hemelburgers, als Gods huisgenoten
een plaats ontvangen in der heil'gen rei.
- 3 Hoe zal 't ons zijn, als wij op al die jaren,
door ons beleefd in 's werelds woestenij,
op al die ontrouw en zoveel gevaren
van 's werelds list en Satans huich'larij
terugzien, en dan al die trouw aanschouwen
van Hem, die ons vooruitging in de strijd,
ons hart vervulde met een vast vertrouwen,
en toen de zegepraal ons heeft bereid.
- 4 Hoe zal 't ons zijn, als uit ontelb're monden
de lofzang opstijgt, Hem, het Lam ter eer;
en als ook wij des Heilands lof verkonden,
en vol aanbidding knielen voor Hem neer.
Als Hij als overwinnaars ons zal lonen
voor 't werk, door zijn gena in ons volbracht;
en we aan zijn voeten werpen onze kronen,
Hem eeuwig brengen ere, roem en kracht.
- 5 Hoe zal 't ons zijn? O, wat geen mens kon denken,
wat door geen oog, geen oor vernomen is,
dat zal de Heer zijn gunstgenoten schenken
in 't heerlijk land van zijn beloftenis.
Komt dan, vol moed het steile pad bestegen,
geen moeite ontzien voor 't heil ons weggelegd;
eens juub'len wij, bij 't zien van zoveel zegen:
o, Heer, de helft is ons niet aangezegd!

Lied 148

- 1 Aan Hem, de schepper van 't heelal,
der eng'len Heer en koning,
brengt roem en eer de heil'gen schaar,
lofzingend in zijn woning.
- 2 En wij ook buigen ons voor Hem,
de oorsprong aller dingen,
in 't blij vooruitzicht, Hem ter eer
het nieuwe lied te zingen:
- 3 "Het Lam, voor ons op aard' geslacht,
is eeuwig waard te ontvangen
de wijsheid, rijkdom, eer en kracht,
en dankb're lofgezangen."

Lied 149

Waar in uw naam en tot uw ere
slechts twee of drie vergaderd zijn,
daar geldt reeds uw belofte, Here,
daar wilt U in hun midden zijn.
't Is in het aantal niet gelegen;
al zijn er duizenden bijeen,
de ware kracht, de ware zegen,
geeft U, o Heiland, U alleen.

Lied 150

- 1 Wie kan uw vaderzorgen
naar waarde roemen, Heer?
In gunst ziet Ge elke morgen
op al uw kind'ren neer.
Gij steunt de wank'le schrede,
en draagt ons met geduld,
en wilt, dat steeds uw vrede
ons hart geheel vervult.
- 2 Wij mogen op U bouwen,
door Jezus, onze Heer.
't Geloof mag U aanschouwen,
Gij mint ons eind'loos teer.
Gij zult ons trouw bewaren
te midden van de strijd.
Wij zullen steeds ervaren,
dat ons uw hand geleidt.
- 3 Uw doen is steeds gezegend,
al schijnt het soms ook hard;
uw blik vol troost bejegt
wie neerbuigt onder smart.
Wel ons, wij zijn geborgen,
daar ons uw trouw behoedt;
Ge ontnemt ons alle zorgen,
Gij maakt het altijd goed.

Lied 151

Waar 't wenend oog op Jezus ziet,
daar vindt het in zijn felst verdriet
steeds troost, en redding tevens.
Hij, helper uit de grootste nood,
breekt zelfs de banden van de dood,
zijn naam is: vorst des levens.
Loof Hem, mijn stem,
met uw klanken, die Hem danken;
Hem, de Here,
zij in eeuwigheid al de ere.

Lied 152

- 1 U, o Heer, zal 'k eeuwig prijzen,
roemen uwe liefde en macht;
't loflied zal ten hemel rijzen:
alles, alles is volbracht.
- 2 Al mijn zonden zijn verdwenen,
'k ben gereinigd door uw bloed;
uw gena, aan 't hart verschenen,
dreef de vrees uit 't bang gemoed.
- 3 Op het kruis wou U me ontrukken
aan der zonde heerschappij;
niets kan nu mijn hart meer drukken,
eeuwig, eeuwig ben ik vrij.
- 4 'k Ben gestorven en begraven,
in uw graf daalde ik ter neer;
'k ben nu in een veil'ge haven:
een met U, o dierb're Heer.
- 5 Nu, ontruikt aan 't aards gewemel,
ben 'k een vreemd'ling hier beneen.
'k Ben een burger van de hemel;
daarheen richt ik mijne schreen.
- 6 U, o Heer, zal 'k eeuwig prijzen,
roemen uwe liefde en macht;
't loflied zal ten hemel rijzen:
alles, alles is volbracht.

Lied 153

Rechtvaardigheid drong aan op straf,
genade vroeg om vrijgeleide.
Hier trad Gods wijsheid tussenbeide,
die allebei voldoening gaf.
O wonderbare gunstbetoning,
o licht, dat zich van 't kruis verspreidt!
Hier schittert Gods gerechtigheid,
hier straalt genadige verschoning.

Lied 154

- 1 Zoon van God, in U aanschouwen
wij aanbeddend 's Vaders beeld,
al Gods volheid, zijn genade,
en zijn liefde onverdeeld.
Juub'lend stijgen onze zangen
U tot lof, der eng'len Heer.
U, die waard bent eeuwig de eer,
roem en heerlijkheid te ontvangen.
Wijsheid, rijkdom, macht en kracht,
worde U eeuwig toegebracht.

- 2 Lam van God, U daalde neder
uit des Vaders heerlijkheid,
hebt gewandeld, hier op aarde,
heil verspreidend, God gewijd.
Zwijgend leed U, zonder klagen, -
met een eindeloos geduld
hebt Ge aan 't kruis van onze schuld
willig al de last gedragen.
Dank zij U, o offerlam,
die het oordeel op U nam.

- 3 Lam van God, wij zien U boven,
reeds gekroond in 's Vaders troon.
Glorierijk hebt U verwonnen
Satans macht en 's mensen hoon.
Juichend brengen hemelkoren
U, het Lam op aard' geslacht,
die 't verlossingswerk volbracht,
eeuwig dank, aanbidding, ere.
En wij juub'len, met hen een:
"U bent waardig, U alleen!"

Lied 155

- 1 In genade ziet U neder,
goede herder, te allen tijd',
met een blik vol mededogen,
op al de uwen in de strijd.
Zielespijze
voor de reize
schenkt U mild en onvermoeid.
Naar uw grote liefde en macht,
geeft U wijsheid, moed en kracht.
- 2 Al de schapen van uw kudde
leidt U met uw groot geduld,
naar de beste weiden henen,
waar U hen verkwikken zult.
Rijk'lijk zeeg'nend,
zacht bejeeg'nend,
richt U zelf hun tafel toe,
en U voert hen veilig voort
door uw Geest en door uw woord.
- 3 Richt in deze stille stonde
oog en hart, o Heer, tot U.
Geef aan elk naar zijn behoefte;
troost, vermaan en leer ook nu.
En met 't streven
saam te leven
in de keus van 't goede deel,
zetten we als Maria, Heer,
ons aan uwe voeten neer.

Lied 156

- 1 Wij treden samen nader
voor uwe troon, o Vader,
met kinderlijk gebed.
U hoort zo gaarne ons smeken,
en altijd is gebleken,
dat U vol liefde op ons let.
- 2 U spreekt uw ja en amen,
als wij op aard' te zamen
ons buigen voor U neer.
Mild vloeien van uw zegen
op onze pelgrimswegen
de rijke stromen keer op keer.
- 3 Laat ons dan U vertrouwen
en op uw goedheid bouwen,
die nieuw is elke dag.
Uw liefde is zonder perken;
leer ons dan op te merken,
hoe vrij uw kind U naad'ren mag.

Lied 157

- 1 Jezus, Lam Gods, wij verheffen aanbeddend onze ogen
tot U, gezeten ter rechterhand Gods in de hoge.
Gij, Godes Zoon,
gingt van het kruis tot de troon,
hebt U in 't stof neergebogen.
- 2 Uwe geliefden, vergaderd om U te vereren, -
U, die voor hen alles heerlijk ten goede deed keren, -
loven U saam,
prijzen uw heilige naam,
danken U, Here de heren.

Lied 158

- 1 O, Lam van God, wie kan verkonden
de liefde, die uw hart vervult.
Wie kan uw angst en smart doorgronden,
die Gij verdroegt zo vol geduld.
Naar 't vloekhout richttet Gij uw schreden,
gelijk een schaap ter slachtbank gaat.
Hoe naam'loos veel hebt Gij geleden
voor al 't door ons bedreven kwaad.
- 2 Door duist're machten steeds omgeven,
waart Gij geheel aan God gewijd:
vrijwillig gaaft Ge uw dierbaar leven
tot Godes eer en heerlijkheid.
Gods liefde woudt Ge aan 't kruis onthullen,
Gods gunst en goedertierenheid;
zijn heil'ge wil woudt Gij vervullen,
trots angsten, smart en stervensstrijd.
- 3 Gij hebt de toorn van God gedragen,
de vloek der wet kwam op U neer.
Wij zijn verlost van straf en plagen,
geen schuld drukt ons geweten meer.
Gij gaaft voor ons uw dierbaar leven,
o liefde, onnaspeurlijk groot.
Geen oordeel kan ons meer doen beven,
gewin werd zelfs voor ons de dood.
- 4 Gerechtigheid hebt Gij verworven,
die aan Gods hoogste eis voldoet;
en ingegaan als Hogepriester,
zijt Gij daar door uw God begroet.
O, Lam van God, U, die in 't midden
des hemeltroons Gods vreugde zijt,
U loven wij, en ons aanbidden
is U en onze God gewijd.

Lied 159

- 1 'k Zou tot Jezus willen ijlen,
om daar bij mijn dierb're Heer
eeuwig, eeuwig te verwijlen,
daar is smart noch zonde meer.
- 2 'k Zou de wereld gaarne ontvluchten
en al 's werelds ijdelheid;
huiswaarts, huiswaarts gaan mijn zuchten,
naar des hemels heerlijkheid.
- 3 O, Heer Jezus, mijn vertrouwen,
wat zal 't voor mijn ziele zijn,
U in heerlijkheid te aanschouwen,
eeuwig U mijn lof te wij'n.
- 4 Kom, Heer Jezus, hoor mijn smeken;
'k zie verlangend naar U uit;
wil het wolkenfloers verbreken,
voer ter bruiloft uwe bruid.

Lied 160

- 1 Haast is voorbij
de bange nacht van smarten,
de morgen gloort, hij stilt de wens mijns harten,
en brengt mij, Jezus, U nabij.
- 2 O, zaal'ge stond
van blijdschap en verrukking,
als U uw bruid zult voeren uit verdrukking.
"Hij komt", zo juicht dan hart en mond.
- 3 Waar is de nacht?
Waar zijn de bange klachten,
als U, o Heer, vervult mijn hopen wachten,
en 'k U aanschouw in 's hemels pracht?
- 4 'k Vind dan niet meer,
wat hier mij vaak bezwaarde;
'k heb dan genoeg - 'k heb, waar mijn oog op staarde,
'k heb U, o Jezus, dierb're Heer.
- 5 Verhaast die dag,
o Heer, waar, ver van 't lijden,
mijn ziel in U zich eeuwig zal verblijden.
Och, dat ik U nog heden zag!

Lied 161

Lof, prijs, aanbidding zij allom
U toegebracht in 't heiligdom,
gezegend God en Vader.
U gaf ons van uw hemeltroon
uw eigen, veelgeliefde Zoon,
eerbiedig treen we U nader.
O, God bekleed met majesteit,
hoe groot is uw barmhartigheid;
U schonk ons eeuwig leven.
U ziet ons thans in Christus aan,
hebt ons met goedheid overlaan.
U willen we ere geven.

Lied 162

Heer, zie ons hier bijeengekomen,
gezeten aan uw heil'ge dis.
U hebt ons harte ingenomen,
dat in U stil en rustig is.
Uw zoendood willen wij verkonden.
O, dat wij meer ervan verstonden,
wat U ons daardoor hebt bereid.
Daarom zoekt U ons sterk verlangen,
totdat U zelf ons zult ontvangen
in ongestoorde heerlijkheid.

Lied 163

- 1 Heer, het woord, door U gegeven,
vol van schatten, nieuw en oud,
spreekt van eeuwig, zalig leven,
is meer waard dan 't fijnste goud.
Al uw plannen en gedachten,
kost'lijk en verheven te achten,
al wat in uw harte woont,
hebt U mij in 't woord getoond.
- 2 Een ding is slechts nodig, Here,
nee, U vraagt van mij niet veel:
dat mijn harte steeds begere
't eeuwigblijvend, goede deel.
Ja, het woord door U gegeven,
is de waarheid, geest en leven:
is een lamp mij voor de voet,
licht voor 't pad, dat 'k wand'len moet.
- 3 Vader, dank voor deze gave:
levensvoedsel, hemelbrood,
koele drank, waar 'k mij aan lave,
zielsverkwikking in de nood.
Dank voor deze kracht der moeden,
wijsheid Gods om op te voeden.
Dank voor deze pelgrimsstaf,
voor de steun, die 't woord mij gaf.
- 4 Trotse bergen zullen wijken,
al wat zichtbaar is, vergaan;
maar wat wankel moge blijken:
eeuwig blijft uw woord bestaan.
Uw gedachten, wond're schatten,
zijn door mensen niet te vatten,
maar uw Geest leert ze ons verstaan....
Heer, 't geloof bidt zwijgend aan.

Lied 164

- 1 Dit is het eeuwige erbarmen,
dat al ons denken overtreft:
een God, die in zijn vaderarmen
de zondaar aan zijn hart verheft;
die hem van schuld en straf bevrijdt,
hem opneemt in zijn heerlijkheid,
hem opneemt in zijn heerlijkheid.
- 2 God laat nu allen vriend'lijk noden,
opdat niet een verloren ga;
het leven wordt hun aangeboden,
als vrije gift van zijn gena.
Daartoe kwam door de eeuw'ge Zoon
genade-volheid van Gods troon,
genade-volheid van Gods troon.
- 3 Door Jezus' bloed zijn alle zonden
van die geloven weggedaan;
en Gods gezanten blij verkonden:
God neemt de grootste zondaar aan.
Er is een eeuwig heil bereid:
o wondere genadetijd,
o wondere genadetijd.

Lied 165

- 1 Stil ons innig zielsverlangen,
Heer Jezus, kom!
Wil uw bruid bij U ontvangen,
Heer Jezus, kom!
Hier, waar veel bekommeringen,
zonde en wereld ons omringen,
kunnen wij slechts staam'lend zingen:
Heer Jezus, kom!
- 2 Hoe verdeeld zijn hier Gods kind'ren.
Heer Jezus, kom!
Dan zal ons geen zwakheid hind'ren:
Heer Jezus, kom!
Als U komt om ons te ontmoeten,
zullen we U vereend begroeten,
saam aanbidden aan uw voeten. -
Heer Jezus, kom!
- 3 "Ja, Ik kom", roept U ons tegen. -
Heer Jezus, kom!
't Is uw laatste woord, vol zegen. -
Heer Jezus, kom!
"Spoedig toch voor al de mijnen",
zegt U, "zal Ik zelf verschijnen."
Amen, - doe ons leed verdwijnen,
Heer Jezus, kom!

Lied 166

Hem, die ons liefheeft
en ons van onze zonden gewassen heeft
in zijn kostbaar bloed,
en ons gemaakt heeft tot een koninkrijk,
tot priesters voor zijn God en Vader;
Hem zij de heerlijkheid en de kracht
tot in alle, alle eeuwigheid.
Amen, amen.

Lied 167

- 1 O Vader, uw barmhartigheden
zijn hoger dan de bergen Gods.
U bent dezelfde, gist'ren, heden;
uw trouw is als een vaste rots.
U weet als Vader wat U doet.
De weg die U bepaalt is goed.
- 2 Wij danken voor de zegeningen
die U ons heden hebt bereid.
U zegent ons met goede dingen,
Uw trouwe hand is 't die ons leidt.
U ziet in Jezus, onze Heer,
met gunst en goedheid op ons neer.
- 3 Wij willen ons U toevertrouwen.
Wij kunnen zonder U niet gaan.
Doe ons op uw genade bouwen
en op geen and're bodem staan.
Maak ons gehoorzaam aan uw woord,
leid ons in uw gemeenschap voort.

Lied 168

- 1 Komt, knielen wij voor Jezus samen
met dankb're blijdschap om ons lot.
Het is volbracht, volbracht, ja amen,
het is voor ons volbracht bij God.
Het grote werk, dat Hij aanvaardde,
al de eeuwen door met smart verwacht,
is nu volbracht. Juicht, hemel, aarde,
verlosten, juicht, het is volbracht!
- 2 U, Jezus, hebt de last gedragen,
die zonde en schuld te dragen gaf;
God zag uw werk met welbehagen
en wendt van ons zijn straffen af.
Wij, schuldig, door God uitgedreven,
wij bleven ver van Eden staan,
maar 't kruis werd ons de boom van 't leven,
die wees uw Vader zelf ons aan.
- 3 Wij willen need'rig Gode leven,
U volgen, waar U ons geleidt,
ons U geheel ten dienste geven
met nooit volbrachte dankbaarheid.
Getrouwe leidsman, sla ons gade;
vleinder, laat door uwe kracht
het heerlijk werk van Gods genade
in ons ook eenmaal zijn volbracht.

Lied 169

- 1 'k Heb geloofd en daarom zing ik,
daarom zing ik van gena,
van ontferming en verlossing,
door het bloed van Golgotha.
Daarom zing ik U, die stervend
alles, alles hebt volbracht,
Lam Gods, dat de zonde wegneemt,
Lam van God, voor ons geslacht.
- 2 'k Heb geloofd in U, wie d' aarde
met haar doornen heeft gekroond;
maar die nu, gekroond met ere,
aan Gods rechterzijde troont;
U, aan wiens doorboorde voeten,
eenmaal in het gans heelal,
hier beneden en daarboven
alle knie zich buigen zal.

Lied 170

- 1 Daar, waar Geest en woord zich paren,
waar de Geest spreekt uit het woord,
wil Hij ook de zin verklaren
aan elkeen, die biddend hoort.
- 2 Tot dit woord te zaam gekomen,
luist'ren wij naar 's Heren stem;
Hij doet altijd zegen stromen
voor de ziel, gekeerd naar Hem.
- 3 Heerlijk uur, waar Hij wil schenken:
"levensvoedsel - hemelbrood",
waar Hij 't dorstig hart wil drenken
door zijn Geest, zo rijk, zo groot.
- 4 Ja, dat rijke woord van boven
toont, ontvouwt zijn heerlijkheid,
waar de ziel - die wil geloven -
tot zijn schat wordt ingeleid.
- 5 Wie kan zulk een stond ontberen,
die ons steeds weer geest'lijk sterkt;
waar het machtig woord des Heren
tot ons komt, en in ons werkt?

Lied 171

- 1 Heer, uw woord, het woord der waarheid,
is een zwaard in 's levens strijd,
is een licht, dat glans en klaarheid
over onze wegen spreidt.
Laat het heersen in ons leven,
en ons leiden in ons lot;
laat het steun en troost ons geven,
't heerlijk woord van U, o God.
- 2 Ja, dat woord van U, o Here,
is een onuitputb're mijn;
zij 't ons streven, ons begeren,
delver in zijn schoot te zijn.
Hieruit schatten te vergaren,
houdt een rijke zegen in;
en uw Geest wil ons verklaren
van elk woord de rechte zin.
- 3 Doch niet louter tot vergaren
van die schatten spoort G' ons aan;
Heer, uw woord getrouw bewaren
en te doen sta bovenaan.
Houden we ook, wat wij ontvingen
nimmer voor onszelf alleen;
elk spreid' uit zijn zegeningen
nieuwe zegen om zich heen.
- 4 Here God, zend zo de stralen
van uw woord de wereld door.
Doe genade - zegen dalen
waar men ook uw sprake hoor.
Werk toch naar uw alvermogen
en sla elke leugen neer;
laat het zien voor aller ogen
hoe U triomfeert, o Heer!

Lied 172

- 1 De Heer is trouw; Hij zorgt voor al de zijnen.
Als alle hulp van mensen mocht verdwijnen,
blijft Hij getrouw de zijnen toegewijd.
Hij is Dezelfde tot in eeuwigheid.
- 2 De Heer is trouw; niets kan ons van Hem scheiden.
Hij kent en peilt ook 't stil verborgen lijden,
terwijl zijn liefde ons sterkt en troost bereidt.
Hij is Dezelfde tot in eeuwigheid.
- 3 De Heer is trouw, al is zijn raad verborgen.
Zien wij geen uitkomst in de moeite en zorgen,
't is tot ons heil waarheen zijn hand ons leidt.
Hij is Dezelfde tot in eeuwigheid.
- 4 De Heer is trouw; al onze levensjaren
zal Hij ons steunen, hoeden en bewaren
tot aan het eind van onze aardse strijd.
Hij is Dezelfde tot in eeuwigheid.

Lied 173

- 1 Pakken donk're wolken samen,
buigen wij bezorgd het hoofd,
in U, Heer, is ja en amen
alles wat God heeft beloofd.
Wordt uw woord ook aangetast,
nochtans klinkt uw stem: houdt vast!
Wil ons toch genade geven
dat te doen zolang wij leven.
- 2 Gaat het zout zijn smaak verliezen,
wordt uw wil niet meer gezocht;
zijn er die de wereld kiezen
van hen die U hebt gekocht,
steunt de mens op zijn verstand,
nochtans klinkt uw stem: houdt stand!
Doe ons, Heer, uw woord vertrouwen,
niet op onze wijsheid bouwen.
- 3 Wordt de waarheid losgelaten,
wordt het woord van mensen norm,
dreigt de macht van die U haten
los te breken als een storm,
ziet men ongeloof alom,
nochtans klinkt uw stem: Ik kom!
Geef uw kleine kudde krachten
U volhardend te verwachten.

Lied 174

- 1 Leer ons, Heer, op U vertrouwen
en de weg gaan naar uw wil.
Leer ons op uw goedheid bouwen,
maak ons rustig, maak ons stil.
Heer, uw trouwe, sterke hand
brengt ons in het vaderland.
- 2 Leer ons aan U overgeven
onze wensen, onze nood.
Wat zich voordoet in ons leven,
niets is, Heer, voor U te groot.
Heer, uw trouwe, sterke hand
brengt ons in het vaderland.
- 3 Leer ons op uw tijd te wachten,
te geloven dat U hoort.
Leer ons wat U zegt te achten,
dat wij wand'len naar uw woord.
Heer, uw trouwe, sterke hand
brengt ons in het vaderland.

Lied 175

- 1 Met doornen gekroond,
bespot en gehoond,
droeg Christus aan 't kruis onze zonden.
- 2 Hij heeft in 't gericht
het volle gewicht
van 't Goddelijk recht ondervonden.
- 3 Onpeilbare smart
vervulde zijn hart,
toen Hij door zijn God werd verlaten.
- 4 Bij ons lag de schuld,
die Hij in geduld
wou dragen, toen wij Hem nog haatten.
- 5 Hij heeft door zijn macht
het heilswerk volbracht,
en ons is genade bewezen.
- 6 Wij brengen U, Heer,
aanbidding en eer,
uw naam zij geloofd en geprezen!

Lied 176

- 1 Liefelijke offergeuren
stegen van het kruis omhoog
waar het Lam in peilloos lijden
in het stof des doods zich boog.
Willig gaf de Zoon zich over,
welbehaaglijk in Gods oog.
- 2 Op het kruis is Hij gestorven,
heeft voor zonde en schuld geboet
en gerechtigheid en vrede
hebben daar elkaar ontmoet.
Hij bewerkte de verzoening
door het storten van zijn bloed.
- 3 God, zo heilig en rechtvaardig,
werd verheerlijkt door zijn Zoon.
Daarom is Hem de eer bewezen
om te zitten in Gods troon.
Hij ontvangt van God de Vader
alles eeuwig als zijn loon.
- 4 God en Vader, wees geprezen
voor uw wonderbare raad.
Wij aanbidden onze Heiland
voor zijn liefde zonder maat,
Hem voor wie uw eer, o Vader,
boven alle dingen gaat.

Lied 177

1 W' aanbidden U! Wees, Heer, geprezen!
Want liefde die geen grenzen kent,
hebt U aan vijanden bewezen,
toen U aan 't kruis gestorven bent.
Wat hebt U veel voor ons gedaan!
Wij heffen saam de lofzang aan!

2 W' aanbidden U! Ons staam'lend zingen
zal wijken als straks rond uw troon
een machtig koor U zal omringen,
U prijzen op volmaakte toon.
Het nieuwe lied wordt U gewijd,
w' aanbidden U in eeuwigheid!

Lied 178

1 U, Heer Jezus, droeg de zonden
die mij, oorzaak van uw wonden,
scheidten van een heilig God.
Met doorboorde handen, voeten,
hebt U voor mij willen boeten,
werd U wreed gehoond, bespot.

2 Niemand kan de diepte weten
van uw smart, Gods toornvloed meten:
baren, golven vol gedruis.
Duisternis heeft U omvangen;
dierb're Heer, U hebt gehangen,
zonder helper, aan het kruis.

3 Liefde, niet te evenaren,
heeft zichzelf niet willen sparen,
dacht tot in de dood aan mij.
God wil mij rechtvaardig noemen;
wie klaagt aan, wie zal verdoemen?
Christus stierf! Nu ben ik vrij.

4 U zij eeuwig eer gegeven
voor het offer van uw leven,
voor het werk van uw gena.
Laat uw beeld in onze harten
als gegrift staan, Man van smarten.
Dank voor 't kruis van Golgotha!

Lied 179

- 1 Heilig Godslam, fel geslagen,
zwaar beproefd in bange strijd,
U droeg onze straf en plagen,
onze ongerechtigheid.
- 2 Heer, U hebt uw kostbaar leven
uitgegoten in de dood,
U als offerlam gegeven
voor ons aller schuld en nood.
- 3 Heiland, niets kon U verhind'ren
om die weg van smart te gaan.
En de losprijs voor Gods kind'ren
hebt U op het kruis voldaan.
- 4 Uit de vuurgloed van uw lijden
steeg een geur van lieflijkheid,
waarin God Zich kon verblijden
en kan rusten voor altijd.
- 5 U, die kwam om te verzoenen,
eenzaam leed en stierf aan 't kruis,
U aanbidden de miljoenen
eeuwig in het Vaderhuis.

Lied 180

- 1 U, o God, volkomen eren
zullen w' eerst in d' eeuwigheid.
Wil reeds nu de lof vermeren,
die door ons U wordt bereid.
- 2 Liefde heeft ons uitverkoren
voor U d' aard' had voortgebracht
en van dat wij zijn geboren
hield U in gena de wacht.
- 3 Maar met glans als nooit tevoren
straalden liefde en gena,
toen Ge uw Zoon, uw Eengeboor'ne,
overgaf op Golgotha.
- 4 Kon uw liefde meer ons schenken,
kon genade verder gaan?
Zal uw gave niet ons denken
altijd ver te boven gaan?
- 5 U zij roem en dank en ere,
lof, aanbidding te allen tijd.
Eeuwig prijzen wij U, Here,
voor uw troon in heerlijkheid.

Lied 181

O Lam van God, onschuldig
geslacht aan 't kruishout der schande,
gewillig en geduldig,
hoe fel Gods toorn ook ontbrandde.
U moest de zonden dragen,
wild' onze redding dagen.
W' aanbidden U, Heer Jezus.

Lied 182

- 1 O Vader, Een is boven allen
het voorwerp van uw welgevallen:
uw eigen veelgeliefde Zoon.
Hij was uw vreugd' van eeuwigheden,
ook in zijn leven hier beneden,
en nu is Hij het in uw troon.
Hij is de afdruk van uw wezen,
de lichtglans van uw heerlijkheid.
Uw beeld is klaar in Hem te lezen;
Hij is het die uw hart verblijdt.
- 2 U kende Hem reeds lang tevoren,
nog voor de schepping was geboren:
het reine, vlekkeloze Lam.
Voor ons werd Hij gemaakt tot zonde,
maar liefelijke reuk bevonden
voor U, toen Hij op 't altaar kwam.
Daar gaf Hij naar uw wil zijn leven,
het grote werk heeft Hij volbracht.
Al wat uw liefde wilde geven
heeft ons zijn offer aangebracht.
- 3 Hij troont nu Boven, hoog verheven,
als God en Mens, met eer omgeven,
o wonderheerlijk raadsbesluit!
En spoedig zal Hij aan zijn zijde
haar in zijn glorie binnenleiden
die Hij zich duur verwierf tot bruid.
Dan is ook zij daar tot uw ere,
o Vader, tot uw heerlijkheid,
opdat door haar uw roem vermere
van eeuwigheid tot eeuwigheid.

Lied 183

- 1 O Lam, voor onze zonden
op Golgotha geslacht,
U wordt uit vele monden
de lof en eer gebracht!
Door liefde, Heer, gedreven
hebt U aan 't kruis geboet.
U gaf voor ons uw leven
en kocht ons met uw bloed.

- 2 Geen mens kan ooit doorgronden
de diepte van het leed
dat U hebt ondervonden,
toen U - verlaten - streed.
U, bron van alle leven,
Gods veelgeliefde Zoon,
U hebt Uzelf gegeven,
ontving het zondeloon.

- 3 Uw liefde is, o Here,
de aanbidding eeuwig waard!
Wij mogen U ter ere
reeds zingen hier op aard'.
En wat zal 't zijn als Boven
bij U in heerlijkheid
U allen zullen loven
tot in alle eeuwigheid.

Lied 184

- 1 Wij komen voor uw aangezicht,
o God, om U te prijzen
als priesters die U in het licht
aanbiddend eer bewijzen,
daar onze Heer
zich tot uw eer
gewillig heeft gegeven
als offer, ons ten leven.

- 2 Uw heil'ge toorn moest in 't gericht
Hem treffen, Hem, de Reine.
Hij smeekte op zijn aangezicht
in angst en zielepijnen.
Toch ging Hij heen
met vaste schreen;
hoeveel heeft Hij geleden -
de Heer der heerlijkheden.

- 3 Hij heeft gehoorzaam aan uw wil
de vloek aan 't kruis gedragen.
Uw zwaard ontwaakte, Hij droeg stil
de smart van al uw slagen.
Hij daalde af
in dood en graf,
U riep Hem weer tot leven
en hebt Hem hoog verheven.

- 4 We aanbidden Hem, die U verblijdt,
uw Zoon, uw welgevallen;
ook wij zien nu zijn lief'lijkheid,
en huldigen Hem allen.
Wij danken nu,
o Vader, U
die boven al ons denken
uw Zoon ons wilde schenken.

Lied 185

- 1 Heer, aanbiddend staan wij nu
met ontzag vervuld voor U
om uw lof 't ontvouwen.
Niemand, Heer is U gelijk,
groot in macht, aan liefde rijk,
eindeloos in trouwe.

- 2 U was voor uw God altijd
welbehagen, lieflijkheid,
ook in 't zwaarste lijden.
Door uw ijver gans verteerd
hebt U Hem volmaakt geeerd
tot zijn groot verblijden.

- 3 Noch de gaven eens gebracht,
noch de offers toen geslacht
konden God behagen.
U hebt eenmaal voor altijd
U geofferd, God gewijd,
tot zijn welbehagen.

- 4 Wat de Vader heeft aanschouwd
in uw lijden op het hout,
kunnen wij niet vatten.
Maar ook wij aanschouwen nu
wond're heerlijkheid in U,
meer dan alle schatten.

- 5 Dankbaar prijzen wij U saam
en verheerlijken de Naam
boven alle namen.
Wees geloofd, o dierb're Heer;
ook de Vader geeft U d' eer
die U waard bent! Amen.

Lied 186

- 1 Heer Jezus, in gedachten
gaan wij naar Golgotha,
waar U als de Verachte
het werk deed van gena.
- 2 Geen vriend stond U terzijde,
een pleegde zelfs verraad.
U werd door Jood en heiden
verworpen en gehaat.
- 3 Verwond door geselslagen
en met bespuwd gelaat
moest U het spotkleed dragen;
en U verdroeg die smaad.
- 4 U ging voor ons, verloor'nen,
naar 't kruis, geheel alleen,
het hoofd gekroond met doornen,
uw aangezicht als steen.
- 5 Maar wat U hier ook griefde,
U deed als trouwe knecht
gehoorzaam en uit liefde
wat God U had gezegd.
- 6 Op 't kruis werd U verlaten
door God, die heilig is;
hoe leed U bovenmate
in deze duisternis!
- 7 Voor schuldigen, voor armen
hebt U dit werk volbracht;
wij roemen uw erbarmen,
uw liefde en uw macht.

Lied 187

- 1 Lam Gods, U hebt Uzelf gegeven
aan het kruis, aan het kruis,
opdat wij eeuwig zouden leven
door het kruis, door het kruis.
Gezonken in de lijdensvloed,
getroffen door Gods oordeelsgloed,
gaf U voor ons uw kostbaar bloed
aan het kruis, aan het kruis.

- 2 U hebt tot in de dood geleden
aan het kruis, aan het kruis;
de voorhang scheurde tot beneden
door het kruis, door het kruis.
Wij mogen vrij naar binnen gaan,
voor God in 't heiligdom nu staan,
want Hij nam heel uw offer aan,
aan het kruis, aan het kruis.

- 3 U dronk voor ons de bitt're beker
aan het kruis, aan het kruis,
en maakte ons heil voor eeuwig zeker
door het kruis, door het kruis.
U hebt de dood beroofd van kracht
en ons ontruikt aan Satans macht,
toen U het grote werk volbracht
aan het kruis, aan het kruis.

- 4 Door schande heen zien wij uw glorie
aan het kruis, aan het kruis.
Aan U, o Heer, was de victorie
door het kruis, door het kruis.
Aan U zij tot in eeuwigheid
de ere, macht en majesteit,
U, overwinnaar in de strijd
aan het kruis, aan het kruis.

Lied 188

- 1 O dag van smaad, van smarten en van plagen,
toen U, Heer Jezus, onze zonden droeg,
geheel de toorn van God hebt moeten dragen
en 't zwaard van zijn gerechtigheid U sloeg.
- 2 U hebt gewacht op liefde en medelijden,
op iemand die iets van uw smart verstond,
die in uw nood U een'ge troost bereidde...
ach Heer, dat U geen enk'le trooster vond!
- 3 U leed daar stil en zwijgend, zonder klagen.
Uw haters, Heer, genoten van uw smart.
Hun laster, spot en hoon moest U verdragen;
alleen maar haat bewoog hun boze hart.
- 4 U hebt aan 't kruis, zachtmoedig in de schande,
de zware taak volbracht die God U gaf,
beval uw geest in 's Vaders trouwe handen
en gaf Uzelf voor ons in dood en graf.
- 5 U hebt volmaakt, o Redder onzer zielen,
uw God verheerlijkt en Hem eer bereid.
Terwijl wij vol bewond'ring nederknielen,
aanbidden we U tot in alle eeuwigheid.

Lied 189

- 1 U, o God, zag voor de tijden
reeds uw Zoon als 't offer aan.
U ging met Hem, toen Hij 't lijden
aan het kruis moest ondergaan.
Wat was 't voor uw vaderhart
in dat uur van diepe smart
Hem te moeten overlaten
aan degenen die Hem haatten.
- 2 Maar hoe leed Hij bovenmate
in het donker van 't gericht!
Toen werd Hij door U verlaten,
U verborg uw aangezicht.
Hoe Hij riep - U gaf die nacht
Hem geen antwoord op zijn klacht,
want U maakte Hem tot zonde,
opdat wij erbarming vonden.
- 3 Naar uw wil heeft Hij zijn leven
uitgegoten in de dood:
't offer dat U eer zou geven
en aan zondaars redding bood.
Hij bracht - vrucht van al zijn smart -
ons als kind'ren aan uw hart.
Wat uw liefde ook kon verlangen,
hebt U door zijn werk ontvangen.
- 4 Een volkomen welgevallen
vindt U, Vader, in de Zoon.
Hij, de heerlijkste van allen,
zit nu met U op de troon.
En Hij geeft ons in de mond
't lofgezag dat nooit verstomt.
Door Hem brengen wij U samen
lof en eer, aanbedding! Amen.

Lied 190

- 1 "Het is volbracht!" - het werk van eeuw'ge waarde;
en God is nu verheerlijkt op de aarde
door zijn geliefde Zoon, die riep met kracht:
"Het is volbracht - het is volbracht!"
- 2 "Het is volbracht!" - God wilde aan zondaars denken
om hun zijn liefde en eeuwig heil te schenken.
Het werk dat hun dit heil heeft aangebracht,
dat is volbracht - dat is volbracht.
- 3 "Het is volbracht!" - klinkt door de eeuwicheden
tot lof van God, tot onze vreugde en vrede.
We aanbidden God en 't Lam voor ons geslacht.
"Het is volbracht - het is volbracht!"

Lied 191

- 1 Zingt, o hemelkoren,
laat met harpgeklank
heel de hemel horen
't lied van lof en dank.
Alle heil'gen samen
buigen zich daar neer,
telkens juichend: Amen
U, het Lam, zij eer!
- 2 Al de uwen zien U
in de hemeltrouwen
en voor eeuwig siert U
d' overwinnaarskroon.
Uw doorboorde handen
spreken van uw dood
aan het kruis der schande;
Heer, uw liefde is groot!
- 3 Heer, U legde uw leven
af op Golgotha,
hebt U zelf gegeven
- wonder van gena -
opdat eens hierboven
een ontelbaar koor
God, uw Vader, love
d' eeuwigheden door.
- 4 Hemelkoren zullen
bij het harpgeklank
straks de heem'len vullen
met het lied van dank.
God van de victorie,
Lam, dat is geslacht,
U zij roem en glorie,
heerlijkheid en macht!

Lied 192

- 1 In d' ongestoorde rust, wanneer we bij U wonen,
zijn al de uwen, Heer, volmaakt U toegewijd.
Dan werpen w' aan uw voet de ons gegeven kronen
en wij aanbidden U tot in all' eeuwigheid.
- 2 Bewond'rend zal uw bruid uw aangezicht aanschouwen
en uw volmaaktheid zien, o Heer en Bruidegom.
Dan zult U haar 't geheim van uwe liefde ontvouwen,
die eeuwig haar verblijdt in 't hemels heiligdom.
- 3 Uw lichtglans zal uw bruid bestralen en omhullen,
Heer Jezus, tot uw eer en tot uw heerlijkheid.
Zo zal zij met uw pracht het Vaderhuis vervullen
in 't onberisp'lijk kleed van uw volkomenheid.
- 4 Van de arbeid van uw ziel, zult U de vrucht ontvangen,
waarvoor U streed aan 't kruis, door duisternis omhuld.
Uw bruid is dan volmaakt en prijst U met gezangen.
De wensen van uw hart zijn dan geheel vervuld.

Lied 193

- 1 Heer, U maakt het altijd goed!
Veilig zult U alle dagen
vol van liefd' en trouw ons dragen
in uw hand die wond'ren doet.
Heer, U maakt het altijd goed!
Heer, U maakt het altijd goed!
- 2 Heer, hoe trouw is toch uw hart!
Bij U zijn wij wel geborgen.
U bevrijdt van alle zorgen,
troost ons in de grootste smart.
Heer, hoe trouw is toch uw hart!
Heer, hoe trouw is toch uw hart!
- 3 Heer, hoe rijk zijn wij in U!
Alle schatten van dit leven
kunnen niet de blijdschap geven,
die wij reeds genieten nu.
Heer, hoe rijk zijn wij in U!
Heer, hoe rijk zijn wij in U!
- 4 Heer, bij U is ons tehuis!
Spoedig zullen wij hierboven
vrij van zorg U eeuwig loven
in het hemels Vaderhuis.
Heer, bij U is ons tehuis!
Heer, bij U is ons tehuis!

Lied 194

- 1 U, Vader van de lichten bracht
door uw betrouwbaar woord
en door uw Geest, die werkt met kracht,
ons als uw kind'ren voort.
- 2 Uw wondere genade gaf
uw eengeboren Zoon;
van Hem straalt al uw glorie af;
Hij is uw vreugde en kroon.
- 3 Hij heeft ons duister hart verlicht,
uw VADERNAAM onthuld;
Hij, zondeloos, kwam in 't gericht,
de Heil'ge droeg de schuld.
- 4 O Vader, alles is volbracht.
En tot uw heerlijkheid
hebt U een volk uit 's wereldds nacht
getrokken en bevrijd.
- 5 Wij mogen nu, vernieuwd en rein,
U naad'ren, en in geest
en waarheid uw aanbidders zijn,
hier en op 't hemels feest.
- 6 Ja, Vader, wij aanbidden U
en uw geliefde Zoon;
de hoogste lof en eer zij U
de Eeuw'ge op de troon!

Lied 195

- 1 Wij prijzen U, Vader en God,
voor de Zoon, die hier kwam in de nacht,
voor de Trooster, die U aan ons gaf;
Hij leert ons wat Christus volbracht.
- 2 Wij prijzen U - Jezus verscheen,
die de macht van de zonde verbrak,
want Hij offerde Zich op het kruis
voor ons, toen uw toorn gloed ontstak.
- 3 Wij prijzen U - 't werk is volbracht,
en U wekte Hem op door uw kracht,
zodat wij, gerechtvaardigd door Hem,
als zonen tot U zijn gebracht.
- 4 Wij prijzen U - Christus ging zelf
voor ons 't heiligdom in met zijn bloed
door het voorhangsel heen, nu gescheurd
door U, die ook ons naad'ren doet.
- 5 Wij prijzen U - 't uur is nabij
dat de Heer in zijn glorie verschijnt!
Hij komt eerst voor zijn bruid en Hij brengt
haar thuis in de vreugd' zonder eind.

Lied 196

- 1 Vader, uw Zoon is op aarde gekomen.
Hij kwam als mens en Hij heeft ons verlost;
heeft in het oordeel de plaats ingenomen
die Hem de prijs van zijn bloed heeft gekost.
U zij de lof, U zij de eer.
Vader, wij knielen met dank voor U neer.
- 2 Vader, geen mens deed uw wil hier beneden;
Jezus alleen! Heel uw werk is volbracht.
U liet Hem opstaan en U hebt ons mede
levend gemaakt door genade en macht.
U zij de lof, U zij de eer.
Vader, wij knielen met dank voor U neer.
- 3 Vader, U hebt ons door Hem gerechtvaardigd,
die aan uw rechterhand zit in de troon;
hebt ons als kind'ren bestemd en verwaardigd
eenmaal verheerlijkt te zijn bij uw Zoon.
U zij de lof, U zij de eer.
Vader, wij knielen met dank voor U neer.

Lied 197

1 O maak ons tot uw eer
zachtmoedig, need'rig, goed;
leer ons uw juk te dragen, Heer,
met rust in ons gemoed.

2 O Heer, laat uw persoon
vervullen hart en geest,
opdat uw vrede in ons woon';
dan zijn wij onbevreesd.

3 Heer, laat uw heerlijk beeld
ons zo voor ogen staan,
dat onze harten onverdeeld
alleen voor U nog slaan.

Lied 198

1 Mijn tijden, Heer, zijn in uw hand,
ik wens niet anders meer;
'k vertrouw aan U mijn leven toe,
aan U alleen, o Heer.

2 Mijn tijden, Heer, zijn in uw hand;
en hoe zij mogen zijn,
U weet wat 't beste voor mij is,
't zij nacht of zonnenschijn.

3 Mijn tijden, Heer, zijn in uw hand;
ik vrees niet, want ik weet:
mijns Vaders hand veroorzaakt nooit
zijn kind onnodig leed.

4 Mijn tijden, Heer, zijn in uw hand;
ik rust nu in uw trouw
tot ik dit aards toneel verlaat
en uw gelaat aanschouw.

Lied 199

- 1 Heil de gezalfde Koning,
heil Davids Heer en Zoon!
Op Gods tijd komt zijn kroning,
ontvangt Hij Davids troon.
Hij komt verdrukking breken,
Hij maakt gevang'nen vrij;
de vrede is het teken
van Christus' heerschappij.

- 2 De hemelen bewaren
Hem naar Gods wijs beleid
tot zij Hem openbaren
in macht en heerlijkheid.
Hij zegende de zijnen
toen Hij ten hemel ging,
Hij brengt met zijn verschijnen
de volle zegening.

- 3 Zoals een milde regen
het gras van 't veld besproeit,
zo daalt Hij neer met zegen
en de rechtvaard'ge bloeit.
De vrede is gekomen,
de oorlog is voorbij;
het recht vloeit als in stromen
van heuvel tot vallei.

- 4 De aardse heersers vallen
voor Hem terneer in 't stof;
de volken brengen allen
Hem eer, aanbidding, lof!
Hij is die hulde waardig,
want Hij geeft ware rust
en Hij regeert rechtvaardig
tot aan de verste kust.

Lied 200

- 1 Vader, uw liefde brengt ons samen,
een rondom Christus, onze Heer.
Vreugdevol zingen wij tezamen
uw eeuw'ge liefd' en gunst ter eer.
Wij komen U hier eer bewijzen,
lof zij uw liefd' in eeuwigheid!
Wij willen nu reeds, o Vader, U prijzen,
straks zijn wij boven volmaakt U gewijd.
- 2 't Was in uw hart - wie kon dat denken? -
reeds voor de aanvang van de tijd
ons uit genade eens te schenken
hemelse rust en zaligheid.
Wij komen U hier eer bewijzen,
lof zij uw liefd' in eeuwigheid!
Wij willen nu reeds, o Vader, U prijzen,
straks zijn wij boven volmaakt U gewijd.
- 3 Dan is voldaan aan al uw wensen,
als wij bij U zijn in het licht,
en als volmaakte, nieuwe mensen,
staan voor uw heilig aangezicht.
Wij komen U hier eer bewijzen,
lof zij uw liefd' in eeuwigheid!
Wij willen nu reeds, o Vader, U prijzen,
straks zijn wij boven volmaakt U gewijd.
- 4 Wij buigen diep voor U ons neder.
U gaf uw Zoon, Hij stierf aan 't kruis.
Hij, onze Heer, komt spoedig weder,
brengt ons bij U in 't Vaderhuis.
Wij komen U hier eer bewijzen,
lof zij uw liefd' in eeuwigheid!
Wij willen nu reeds, o Vader, U prijzen,
straks zijn wij boven volmaakt U gewijd.

Lied 201

- 1 Eeuwige Zoon, door eng'len aanbeden,
U bent het beeld van al Gods heerlijkheid.
Uw naam zij d' eer! Tot in all' eeuwigheden
zal elk zich buigen voor uw majesteit.
- 2 U kwam op aard', o 's Vaders Veelgeliefde,
en U alleen gaf God volkomen de eer;
zijn heiligheid, gerechtigheid en liefde
hebt U aan 't kruis volmaakt verheerlijkt Heer.
- 3 Daarom heeft God U op het hoogst verheven
en U gekroond met heerlijkheid en eer.
Zo zien wij U, met majesteit omgeven,
U, Zoon des mensen, opgestane Heer!
- 4 U zij de lof! U stierf na zoveel lijden;
daar doet uw kroon ons ook aan denken, Heer!
Straks zullen we U de eeuw'ge lofzang wijden
en werpen we onze kronen voor U neer.

Lied 202

- 1 Uzelf wilt ons vergaad'ren
rondom uw tafel Heer.
Uw Geest, door wie wij naad'ren
bereidt in ons U eer.
Aan U, hier in ons midden,
wordt lof en eer gebracht;
wij willen U aanbidden,
die alles hebt volbracht.
- 2 Het brood, de beker spreken
van U, die hebt geboet;
U toont ons in dit teken
uw lichaam en uw bloed.
U hebt Uzelf gegeven,
U stierf voor onze schuld,
en nu bent U ons leven,
wij zijn met dank vervuld.
- 3 Wij mogen 't brood weer breken
en drinken van de wijn.
Met hen, in alle streken,
die ook de uwen zijn,
zijn wij in U verbonden,
zijn wij tezaam een brood;
en een van hart verkonden
de velen, Heer, uw dood.
- 4 Wij denken aan uw lijden,
terwijl wij aan uw dis
ons, Heer, in U verblijden,
daar 't heil ons zeker is.
Eens zingen wij hier boven
het lied dat nooit verstomt;
en op de aarde loven
wij U - totdat U komt!

Lied 203

- 1 Wij zien U, Heer, in zielsangst strijden;
U nam de bitt're beker aan.
U, Heil'ge moest voor zondaars lijden,
U bent voor ons naar 't kruis gegaan.
- 2 O, laat de dood die U moest smaken
ons allen steeds voor ogen staan.
Uw bloed alleen, dat rein kan maken,
deed ons de hemel opengaan.
- 3 Wij willen, Heiland, U gedenken.
U geeft in liefde ons brood en wijn.
U wilt dit teken steeds weer schenken,
tot wij voor altijd bij U zijn.
- 4 Uw liefde, nimmer te doorgronden,
treft en ontroert ons telkens weer.
Stervend hebt Ge ons aan U verbonden,
U, onze Heiland-God, zij eer!

Lied 204

- 1 Heer Jezus, Zoon van de Allerhoogste,
het beeld van 's Vaders heerlijkheid,
in U vertonen zich op 't hoogste
zijn wond're liefde en majesteit.
U schiep de dingen die niet waren
en draagt ze alle door uw kracht;
zij roemen, Heer der hemelscharen,
uw grote wijsheid en uw macht.

- 2 In 's Vaders schoot, zijn Veelgeliefde,
die Hem verheugde te allen tijd,
was U met Hem steeds een in liefde
en een in macht en heerlijkheid.
Die glorie - wie kan dat doorgronden -
verwisselde U voor hoon en spot
in deze wereld vol van zonden,
om hier te sterven, Lam van God!

- 3 O wond're liefde en genade!
Wij slaan U, Vreemd'ling zonder thuis,
op heel uw weg van smarten gade
vanaf de kribbe tot het kruis.
Verlaten, eenzaam in uw strijden,
want zelfs geen vriend ging met U mee,
aanvaardde U de kelk van 't lijden
daar in de hof Gethsemane.

- 4 Lam Gods, U hebt om onze zonden
de toorn van God in het gericht
in volle omvang ondervonden,
ver van zijn heilig aangezicht.
Wij prijzen U in eeuwicheden,
wat is uw liefde, Heiland, groot!
Uw naam zij eeuwig aanbeden,
U, overwinnaar van de dood!

Lied 205

- 1 Liefdevolle God en Vader,
als een heilig priesterdom
treden wij aanbeddend nader
in het hemels heiligdom.
Als gemeente saamgekomen
staan wij voor uw aangezicht;
in uw Zoon zijn w' aangenomen
en gezegend in uw licht.
- 2 Welk een glorie! Wij aanschouwen
onze God vol sterkte en macht,
mogen saam de lof ontvouwen
van het Lam dat werd geslacht.
Als gemeente saamgekomen
staan wij voor uw aangezicht;
in uw Zoon zijn w' aangenomen
en gezegend in uw licht.
- 3 Ja, wij kennen nu uw liefde,
Abba, Vader, door gena,
want zij is in uw Geliefde
ons betoond op Golgotha.
Als gemeente saamgekomen
staan wij voor uw aangezicht;
in uw Zoon zijn w' aangenomen
en gezegend in uw licht.
- 4 U gewijd zijn onze zangen
voor dit rijke gunstbetoon;
en wij wachten met verlangen
op de terugkeer van uw Zoon.
Jezus komt! De nacht zal wijken.
Zing, gemeente, tot zijn eer!
Spoedig zult u Hem gelijken.
Prijs uw Redder, loof de Heer!

Lied 206

- 1 O liefdevolle God, die w' onze Vader noemen,
U loven wij tezaam,
Uw goedheid en gena zijn nooit genoeg te roemen;
lof zij uw grote naam!
Lof zij uw grote naam!
- 2 Wie zou als wij, o God, uw liefde kunnen prijzen?
Wij zijn uw eigendom!
Geen engel kent als wij uw grote gunstbewijzen;
U zij de roem alom!
U zij de roem alom!
- 3 Ver boven d' eng'lenschaar wordt ons een plaats gegeven,
door Jezus ons bereid.
O Vader, U zij dank; uw naam zij hoog verheven
tot in alle eeuwigheid!
tot in alle eeuwigheid!

Lied 207

1 Heer, heilig ons leven
en maak ons bekwaam
om U steeds te geven
de eer van uw naam.
Wilt U ons toch leiden
en stel ons in staat
om U te belijden
in woord en in daad.

2 Heer, leer ons te wand'len
vertrouwend en stil
en altijd te hand'len
geheel naar uw wil.
Versterk ons vertrouwen
dat U voor ons leeft
als de eeuwig Getrouwe,
die alles ons geeft.

Lied 208

1 De Zoon van God heeft overwonnen,
want Hij stond op uit dood en graf.
Nu is de nieuwe dag begonnen
voor ons aan wie Hij 't leven gaf.
Ja, alles keerde Hij ten goede,
geen angst of nood beklemmt ons meer.
Komt, christenen, zingt blij te moede
de lof van de opgestane Heer!

2 De grote dag zal spoedig komen
dat we opstaan in onsterf'lijkheid;
al wordt dit lichaam weggenomen,
't wordt opgewekt in heerlijkheid.
Ons zwakke lichaam met zijn kwalen,
zal plotseling verheerlijkt zijn,
als Jezus komt om ons te halen,
opdat wij eeuwig bij Hem zijn.

3 Wij blijven U, o Heer, verwachten,
die eenmaal in het gans heelal
teniet doet alle boze machten,
zodat geen dood meer wezen zal.
Dan zijn geschrei en rouw vergeten,
de hemel en de aard' zijn nieuw.
In glorie op de troon gezeten
spreekt God: Zie, Ik maak alles nieuw!

Lied 209

- 1 Heer Jezus 's Vaders eengeboor'ne,
U ging voor ons tot in de dood.
Daarom is voor uw uitverkoor'nen
uw naam zo lieflijk en zo groot.
- 2 Wie is als U, Gods Veelgeliefde?
U, God en Mens in een persoon,
U bent de waarheid, U bent liefde;
alles aan U is goed en schoon.
- 3 Heer Jezus, laat geheel ons leven
U toegewijd zijn hier op aard'.
Wij willen lof en eer U geven;
U bent de hulde eeuwig waard!

Lied 210

- 1 U bent de bron van licht en leven,
bron van gena voor wie gelooft;
U wilt geluk en vrede geven,
al wat uw woord ons heeft beloofd.
- 2 U bent de bron van liefde en zegen,
die in het heiligdom ontspringt;
zalig is hij die op zijn wegen,
ja, eeuwig van uw volheid drinkt.
- 3 Zalig is hij die bij die stromen
staand' als een boom door U geplant,
tot frisse groei en bloei mag komen
bij deze bron die nooit verzandt.
- 4 Zo brengt hij vruchten voort van waarde,
groeit in het licht van de eeuw'ge zon;
zalig is hij die reeds op aarde
drinkt uit die held're liefdebron.

Lied 211

- 1 U zult het heelal vervullen,
Heer, met uw kracht en heerlijkheid;
al uw scheppingswerken zullen
eer geven aan uw majesteit.
- 2 Als uw rijk komt, dan verschijnen
eindelijk vrijheid, recht en vree;
lijden, angst en zorg verdwijnen;
groot is uw macht van zee tot zee.
- 3 "Heil, Hosanna, onze Here!"
juichen de volken overal;
ook de kleine kind'ren eren
U met hun blijde lofgeschal.
- 4 En de satan is gebonden
tijdens het heerlijk vrede-rijk;
iedereen zal luid verkonden:
Wie is er U, o Heer, gelijk?
- 5 Dan verhoort de hemel de aarde
en deze aard' geeft antwoord weer;
al wat leeft roemt U naar waarde,
buigt zich aanbeddend voor U neer!

Lied 212

- 1 Uw woord, o Here God, is onze gids ten leven;
het is op onze weg een lamp voor onze voet.
Uit liefde wilde U dit groot geschenk ons geven,
dat levend krachtig woord, dat heilig is en goed.
- 2 Uw woord is waarheid, Heer, de wijsheid uit de hoge,
dat oorsprong, zin en doel der schepping openbaart.
Dat woord houdt aan de mens zijn eigen beeld voor ogen,
toont hem zijn boze hart en diep verdorven aard.
- 3 Uw woord wil echter ook het blijde nieuws verkonden
dat U de liefde bent en heil ons hebt bereid.
Wij weten dat uw Zoon eens stierf voor onze zonden;
en wie in Hem gelooft, die leeft in eeuwigheid.
- 4 U toont ons in uw woord de glorie van uw wezen.
U, de eeuw'ge, heil'ge God, bent licht en liefde saam.
O God der heerlijkheid, zo waard te zijn geprezen,
wij noemen in de Zoon U bij uw VADERNAAM.
- 5 Welzalig hij die 't woord der waarheid wil geloven
en door uw Woord en Geest zich willig leiden laat.
Hij geeft de wereld op en zoekt de dingen boven,
waar Christus Jezus is, die boven alles gaat.

Lied 213

1 Onze God, wij willen zingen
tot eer van U, die grote dingen
voor ons, uw haters, hebt gedaan.
Eeuwig zij uw naam geprezen
voor al de liefde ons bewezen,
toen U de Zoon naar 't kruis liet gaan.
Hem die uw hart verheugt,
zond U uit 's hemels vreugd
tot verzoening
in angst en nood
tot in de dood.
O welk een God, oneindig groot!

2 Met bewond'ring slaan wij gade,
o God, uw goedheid en genade.
U bracht van ver ons dicht bij U.
Door de Zoon hebt U het leven,
de geest van zoonschap ons gegeven;
uw huisgenoten zijn wij nu.
U worde roem en macht
in 't heiligdom gebracht.
Van uw liefde
scheidt niets ons meer.
U zij de eer
door Jezus Christus, onze Heer.

Lied 214

1 Vader, Gij hebt U volkomen
in de Zoon geopenbaard.
Hij die tot ons wilde komen,
heeft uw Vadernaam verklaard.
Toen wij zondeslaven waren,
steeds in angst voor 't zondeloon,
gaf U - want U wilde ons sparen -
ons uw veelgeliefde Zoon.

2 Die genade wekt 't verlangen
om in 't heiligdom te gaan,
waar wij nu met lofgezangen
als verlost en voor U staan.
Vader, van uw liefde zingen
wij met diepe dankbaarheid.
U bewerkte grote dingen,
U zij lof in eeuwigheid.

Lied 215

1 O "Heiland-God", uw liefde is groot!
U had geen lust in onze dood,
maar in ons heil en leven.
U hebt reeds in de eeuwigheid
besloten om uw heerlijkheid
en 't zoonschap ons te geven.
In Christus zijn we U aangenaam.
Wij mogen als uw kind'ren saam
U Abba Vader noemen.
O Vader, zo dichtbij gebracht
bewond'ren wij uw liefde-macht.
U willen we eeuwig roemen.

2 Wij zullen spoedig voor uw troon
U, onze Vader, en de Zoon
het eeuw'ge loflied zingen.
Dan wordt volmaakt uw naam geloofd
door de gemeente die haar Hoofd
vol blijdschap zal omringen.
Ook alle tong geeft U de eer
en noemt dan Jezus Christus Heer
tot eer van God de Vader.
Maar ook reeds hier in deze tijd
wordt roem, aanbedding, dank gewijd
aan 't Lam en U, o Vader!

Lied 216

1 Wij knielen, Vader, in uw licht
aanbiddend voor U neer.
Uw glorie straalt in 't aangezicht
van Jezus, onze Heer.

2 Wij zingen van de heerlijkheid,
het lijden en de dood
van Hem, die in gehoorzaamheid
Zichzelf als offer bood.

3 Wij spreken U van 't werk dat Hij
volbracht heeft tot uw eer,
van de volmaaktheid die ook wij
bewond'ren in de Heer.

4 Hij vult uw hart, en U alleen
doorgrondt zijn heerlijkheid,
en in uw licht dat ons bescheen,
zien wij zijn majesteit.

5 Heer Jezus, U zij heerlijkheid,
U, Lam, voor ons geslacht!
Uw God en Vader hoort verblijd
de lof U toegebracht.

Lied 217

- 1 Hoe zwaar en moeilijk is de weg,
hoe ver lijkt mij het eind,
als ik niet alles op U leg,
wat niet te dragen schijnt.
- 2 Maar, trouwe Heer, met U is 't goed
de pelgrimsweg te gaan.
Uw hoede geeft mij kracht en moed,
mijn vrees is weggedaan.
- 3 U dank ik, Heer, met heel mijn hart
U zorgt zolang ik leef.
Geef dat ik mij in nood en smart
aan U steeds overgeef.

Lied 218

- 1 'k Wil U, o God, mijn dank betalen,
U prijzen in mijn avondlied;
het zonlicht moge nederdalen,
maar Gij, mijn licht, begeeft mij niet.
Gij woudt mij met uw gunst omringen,
meer dan een vader zorgdet Gij;
Gij, milde bron van zegeningen,
zulk een ontfermer waart Gij mij.
- 2 Ik weet aan wie ik mij vertrouwe,
al wisselen ook dag en nacht;
ik ken de rots, waarop ik bouwe;
hij faalt niet, die uw heil verwacht.
Eens, aan de avond van mijn leven,
breng ik, van zorg en strijden moe,
voor elke dag, mij hier gegeven,
U hoger, reiner loflied toe.

Lied 219

- 1 Er ruist langs de wolken een lief'lijke naam,
die hemel en aarde verenigt te zaam.
Geen naam is er zoeter en beter voor 't hart,
hij balsemt de wonden en heelt alle smart.
Kent gij, kent gij die naam nog niet?
Die naam draagt mijn Heiland, mijn lust en mijn lied.
- 2 Die naam is naar waarheid mijn Jezus ook waard,
want Hij kwam om zalig te maken op aard';
zo lief had Hij zondaars, dat Hij voor hen stierf,
genade bij God door zijn zoenbloed verwierf.
Kent gij, kent gij die Jezus niet,
die, om ons te redden, de hemel verliet?
- 3 Eens buigt zich ook alles voor Jezus in 't stof
en d' engelen zingen voortdurend zijn lof.
Wij zullen om Jezus verheerlijkt eens staan;
en heffen dan juichend de jubeltoon aan:
Jezus, Jezus, uw naam zij d' eer -
want Gij zijt der mensen en engelen Heer!

Lied 220

- 1 Beveel gerust uw wegen,
al wat u 't harte deert,
der trouwe hoede en zegen
van Hem, die 't al regeert;
die wolken, lucht en winden
wijst spoor en loop en baan,
zal ook wel wegen vinden,
waarlangs uw voet kan gaan.
- 2 Laat Hem besturen, waken:
't is wijsheid, wat Hij doet,
zo zal Hij alles maken,
dat ge u verwond'ren moet,
als Hij, die alle macht heeft,
met wonderbaar beleid
geheel het werk volbracht heeft,
waarom gij thans nog schreit.

Lied 221

- 1 Neem de wereld, geef mij Jezus,
wereld-vreugd' gaat ras voorbij,
maar de liefde van mijn Heiland
blijft voor eeuwig rijk en vrij.
O, de hoogte, lengte, diepte
van zijn liefde, zonder peil,
o, de volheid van verlossing,
onderpand van 't eeuwig heil.
- 2 Neem de wereld, geef mij Jezus,
want zijn troost is zalig, zoet;
Hij bewaart mij, geeft mij vrede;
dit is 't, wat mij juichen doet.
O, de hoogte, lengte, diepte
van zijn liefde, zonder peil,
o, de volheid van verlossing,
onderpand van 't eeuwig heil.
- 3 Neem de wereld, geef mij Jezus,
want in Hem heb 'k eeuwig licht.
En op 's levens weg met Jezus,
blijft geen duisternis in 't zicht.
O, de hoogte, lengte, diepte
van zijn liefde, zonder peil,
o, de volheid van verlossing,
onderpand van 't eeuwig heil.
- 4 Neem de wereld, geef mij Jezus,
'k weet, Hij stierf voor mij aan 't kruis,
'k dank Hem hier en ook voor eeuwig,
als 'k Hem zie in 't Vaderhuis.
O, de hoogte, lengte, diepte
van zijn liefde, zonder peil,
o, de volheid van verlossing,
onderpand van 't eeuwig heil.

Lied 222

1 Wie maar de goede God laat zorgen
en op Hem hoopt in 't bangst gevaar,
is bij Hem veilig en geborgen,
die redt Hij godd'lijk, wonderbaar.
Wie op de hoge God vertrouwt,
heeft zeker op geen zand gebouwd.

2 Zo blijf eerbiedig God verbeiden,
zwijg voor de Heer ootmoedig, stil.
Hij zal u naar zijn raad geleiden;
't is goed en heilig, wat Hij wil.
Richt dan op Hem vertrouwend 't oog;
Hij voert u door de smart omhoog.

3 Treed vrolijk voort op 's Heren wegen;
volbreng uw taak in zijne kracht;
't wordt eind'lijk alles u ten zegen,
wanneer gij biddend daarop wacht.
Wie steeds gelovig op Hem ziet,
begeeft, verlaat Hij eeuwig niet.

Lied 223

1 Lof zij de Heer, de almachtige koning der ere!
Dat aard' en hemel de lof zijner glorie vermere!
Meng in 't geklank,
ziel, uw aanbiddende dank!
Prijs al wat ademt de Here!

2 Lof zij de Heer, die de hemelen riep en zij waren,
die al de dropp'len geteld heeft der golvende baren,
die met zijn staf
heerst van de wieg tot het graf;
psalmzinge uw hart met de snaren!

3 Lof zij de Heer, die uw bevende vrees zal beschamen!
Noem Hem uw Vader: de kroon van zijn heerlijke namen!
Dwars door de dood
neemt Hij u op in zijn schoot.
Loof hem in eeuwigheid, amen!

Lied 224

- 1 Houd Gij mijn handen beide
met kracht omvat,
geef mij uw vast geleide
op 't smalle pad.
Alleen kan ik niet verder,
geen enk'le schree,
neem trouwe zieleherder,
mij met U mee.
- 2 Op d' ongewisse baren
van d' oceaan,
in stormen en gevaren
grijp, Heer, mij aan.
Ik zie uw aanschijn blinken
in duist're nacht,
behoed mij dan voor zinken
door uwe macht.
- 3 En blijft m' ook soms verborgen
uw grote macht,
Gij voert mij tot de morgen
ook door de nacht.
Neem dan mijn beide handen
en leid uw kind,
tot ik aan d' eeuw'ge stranden
de ruste vind.

Lied 225

- 1 Prijs de Heer met blijde galmen,
gij, mijn ziel, hebt rijke stof;
'k zal, zolang ik leef, mijn psalmen
vrolijk wijden aan zijn lof;
'k zal, zolang ik 't licht geniet,
Hem verhogen in mijn lied!
- 2 Zalig hij, die in dit leven
Jakobs God ter hulpe heeft;
hij, die door de nood gedreven,
zich tot Hem om troost begeeft;
die zijn hoop in 't hach'lijkst lot
vestigt op de Heer, zijn God.
- 3 't Is de Heer, wiens alvermogen
't groot heelal heeft voortgebracht;
die genadig uit de hoge
ziet, wie op zijn bijstand wacht,
en aan elk, die Hem verbeidt,
trouwe houdt in eeuwigheid.

Lied 226

- 1 'k Moet de Heiland met mij hebben,
want ik kan alleen niet gaan;
maar met Hem meer dan verwinnaar,
durf ik ied're storm weerstaan.
O, dan vreest mijn ziel geen kwaad,
waar mijn weg ook henen gaat.
Ik wil volgen, zonder vragen,
waar mijn Meester gaat of staat.
- 2 'k Moet de Heiland met mij hebben,
dan is ied're last mij licht;
'k ken geen bange vrees of zorgen,
'k wandel voor zijn aangezicht.
O, dan vreest mijn ziel geen kwaad,
waar mijn weg ook henen gaat.
Ik wil volgen, zonder vragen,
waar mijn Meester gaat of staat.

Lied 227

- 1 Neem mijn leven, laat het, Heer,
toegewijd zijn aan uw eer;
neem mijn handen, dat zij 't merk
dragen van uw liefdewerk.
- 2 Elke dag, ja ied're stond,
zij uw lof meer in mijn mond;
elke schrede van mijn voet
zij geheiligd door uw bloed.
- 3 Zij mijn zang steeds U gewijd,
U, Heer Jezus, t' allen tijd!
Laat mijn lippen zijn vervuld
van de lossen mijner schuld.
- 4 U behoort mijn liefdeschat,
U hebt mij eerst liefgehad;
geest en ziel en lichaam, Heer,
leg ik op uw altaar neer.

Lied 228

- 1 Heer, wees mijn gids op heel mijn levenspad,
wees Gij mijn gids.
Wijs mij de weg naar Sions gouden stad,
wees Gij mijn gids.
Blijf dicht bij mij; ga stap voor stap mij voor;
dan ben 'k gerust en veilig volg 'k uw spoor.
- 2 Want aan uw hand dwaal 'k nimmer van de weg,
wees Gij mijn gids.
't Zij door moeras of wel langs struik en heg,
wees Gij mijn gids.
Licht, vriend'lijk licht straalt van uw aangezicht,
'k houd daarom steeds mijn oog op U gericht.

Lied 229

- 1 Daar juicht en toon, daar klinkt een stem,
die galmt door gans Jeruzalem;
een heerlijk morgenlicht breekt aan,
de Zoon van God is opgestaan.
- 2 Geen graf hield Davids zoon omkneld,
Hij overwon, die sterke held.
Hij steeg uit 't graf door eigen kracht,
want Hij is God, bekleed met macht.
- 3 Nu jaagt de dood geen angst meer aan,
want alles, alles is voldaan.
Die in 't geloof op Jezus ziet,
die vreest voor dood en helle niet.
- 4 Want nu de Heer is opgestaan,
nu vangt het nieuwe leven aan,
een leven door zijn dood bereid,
een leven in zijn heerlijkheid.

Lied 230

- 1 Jezus, mijn Heiland, groot is uwe liefde!
U kwam op aarde tot redding der wereld,
om haar van zonde eeuwig te bevrijden;
dank, Here Jezus!
- 2 Jezus, mijn Heiland, groot is uwe liefde!
U gaf uw leven ten prijs onzer zielen,
dus is geen vijand nu ooit meer te vrezen
voor uw verlost.
- 3 Jezus, mijn Heiland, leer ons U te kennen,
leer ons te leven, te lijden, te wachten,
om U voor eeuwig lof en eer te geven,
U en de Vader.

Lied 231

- 1 Blijf met mij, Heer, als 't zonlicht niet meer straalt.
Blijf met mij, Heer, als straks de avond daalt.
Als vrienden henengaan in stormgetij,
blijf Gij ter hulp gereed, o, blijf met mij!
- 2 'k Kan zonder U geen enk'le schrede gaan.
Wees Gij mijn leidsman op mijn levensbaan.
Want aan uw hand slechts ga ik veilig, blij,
in voor- of tegenspoed, o, blijf met mij!

Lied 232

- 1 Wat God doet, dat is wel gedaan,
zijn wil is wijs en heilig.
'k Zal aan zijn hand vertrouwend gaan,
die hand geleidt mij veilig.
In nood is mij
zijn trouw nabij.
Ja, Hij, de Heer der heren,
blijft eeuwig wijs regeren.
- 2 Wat God doet, dat is wel gedaan,
zijn woord kan ik vertrouwen.
Hij leidt mij op de rechte baan,
'k mag daar zijn liefd' aanschouwen.
Hij geeft mij kracht;
zijn hulp, zijn macht
redt mij uit smart en banden;
mijn lot rust in zijn handen.
- 3 Wat God doet, dat is wel gedaan,
Hij luistert naar mijn klachten.
Zou mij zijn liefde gadeslaan
en ik zijn hulp niet wachten?
God kent mijn hart;
geen ramp, geen smart
is ooit voor Hem verborgen;
Hij zal als Vader zorgen.

Lied 233

- 1 Grijp toch de kansen, door God u gegeven.
Kort is uw zijn hier, de tijd snelt daarheen.
Wat toch blijft over, o zeg, van dit leven?
D' arbeid der liefde, gedaan om u heen.
Niets is hier blijvend, niets is hier blijvend,
alles, hoe schoon ook, zal eenmaal vergaan.
Maar wat gedaan werd uit liefde tot Jezus,
dat houdt zijn waard' en zal blijven bestaan.
- 2 Geef dan uw tijd niet aan ijdele zorgen,
help hen die vielen, breng troost in hun smart;
laat dan uw licht schijnen, blij als de morgen,
wijs op de Heiland, die rust geeft voor 't hart.
Niets is hier blijvend, niets is hier blijvend,
alles, hoe schoon ook, zal eenmaal vergaan.
Maar wat gedaan werd uit liefde tot Jezus,
dat houdt zijn waard' en zal blijven bestaan.
- 3 Weet, al uw arbeid, uw lijden voor Jezus,
't wordt door Hemzelve geschat naar zijn waard'.
En eens daarboven, daar vinden we weder,
vruchten van 't zaad, dat we strooiden op aard'.
Niets is hier blijvend, niets is hier blijvend,
alles, hoe schoon ook, zal eenmaal vergaan.
Maar wat gedaan werd uit liefde tot Jezus,
dat houdt zijn waard' en zal blijven bestaan.

Lied 234

- 1 Geef de Heiland 't roer in handen
van uw aardse levensschip.
Hij zal veilig u doen landen,
Hij kent elke rots en klip.
Zij uw scheepje groot of klein,
laat de Heiland stuurman zijn.
- 2 Hoe ook stormen mogen woeden,
laat het roer stil in zijn hand;
Hij zal in 't gevaar behoeden,
Hij brengt veilig u aan land.
Beeft u ook van angst en pijn,
laat de Heiland stuurman zijn.
- 3 Blijf toch rustig Hem geloven,
richt bij 't felste stormgedruis
't hart omhoog, het oog naar boven;
daar bracht Hij reeds velen thuis.
Hoe ook alles donker schijn',
laat de Heiland stuurman zijn.
- 4 Veel gevaar bedreigt het leven,
maar het grootst' is, als 'k niet stil
alles aan Hem overgeven
en ook zelf nog sturen wil.
Daarom, Heiland, houd mij klein,
en wilt U maar stuurman zijn.

Lied 235

- 1 Wandel maar stillekens achter Hem aan,
achter de Heiland, Hij wijst u de wegen.
Zijn die niet altijd zo lief'lijk gelegen
als gij zoudt wensen: wil ze toch gaan:
Hij gaat vooraan, Hij gaat vooraan.
- 2 Wandel maar stillekens achter Hem aan.
Hij kent uw krachten, Hij richt uwe schreden.
Moeilijk wel dikwijls voor wie ze betreden,
toch nooit te moeilijk is er de baan:
Hij gaat vooraan, Hij gaat vooraan.
- 3 Wandel maar stillekens achter Hem aan.
Is het ook duistere nacht om u henen,
Hij is van hemelse glorie omschenen;
veilig is 't steeds met Jezus te gaan.
Hij gaat vooraan, Hij gaat vooraan.
- 4 Wandel maar stillekens achter Hem aan.
Volg maar gewillig, volg Hem onverdroten:
weldra ziet gij u de hemel ontsloten,
die gij al juub'lend binnen zult gaan.
Hij gaat vooraan, Hij gaat vooraan.

Lied 236

- 1 Als ik maar weet, dat ook voor mij
de Heer aan 't kruishout stierf,
en dat die Heiland ook voor mij
een levenskroon verwierf.
Nader tot U, nader tot U,
nader, mijn Heiland tot U!
Als ik maar weet, dat alles hier
mij nader brengt tot U.

- 2 Als ik maar weet, dat hier mijn weg
door U, Heer, wordt bereid;
en dat die weg, hoe moeilijk ook,
mij nader tot U leidt.
Nader tot U, nader tot U,
nader, mijn Heiland tot U!
Als ik maar weet, dat alles hier
mij nader brengt tot U.

- 3 Als ik maar weet, uw liefde, o Heer,
 vertroost mij dag aan dag,
 dan dank ik U, wat ook mijn lot
 op aarde wezen mag.
 Nader tot U, nader tot U,
 nader, mijn Heiland tot U!
 Als ik maar weet, dat alles hier
 mij nader brengt tot U.

- 4 Als ik maar weet, ook als op aard'
 mij droefheid wacht of kruis,
 dat ieder kruis mij nader brengt,
 bij 't eeuwig Vaderhuis.
 Nader tot U, nader tot U,
 nader, mijn Heiland tot U!
 Als ik maar weet, dat alles hier
 mij nader brengt tot U.